תוכן עניינים

כתבות

12 | איפה הגאון היהודי? איפה האני היהודי?
פירסום ראשון: תיאור סדר יום ההילולא בשנת תר"צ במכתבי כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ לזוגתו הרבנית

14 | וספרתם לכם
קיצורים מכ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע שערך על ספר המאמרים תרכ"ו לכ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע

20 | "כי (קרית) יובל היא, קודש תהיה לכם"
שי גפן סייר במקום ראה את הפעילות הענפה הגדולה בקרית יובל והתרגש בעצמו

28 | והעינים כלות ממש לראות את פני כ"ק אד"ש
פירסום ראשון: יומן תשכ"ו פרי עטו של הרה"ח ר' שלום דובער וולפא חלק ראשון

40 | כוחה של פינה קטנה...
היום יותר מתמיד רואים את התוצאות של אותה פינה חדשה ומלהיבה: "מכריז ואומר"

42 | מכתב ופעולתו
רשימה שכתב הרה"ח ר' נסים חי הייוורד ע"ה בה תיאור על יחידות אצל הרבי הריי"צ ועוד

46 | "אנחנו יודעים – אתה שליח של שניאורסאהן"!
נסיונות מבית ומחוץ ושליחויות עלומות ומסוכנות היו מנת חלקו של ר' פרץ . פרק שישי בסדרה

50 | לחזור לסידור של הרבי!
חלק שלישי של בירור יסודי על שיטת הניקוד בסדור תהלת ה' השלם

54 | יש נשמות ויש נשמות
פרק שלושה-עשר מתוך סדרת הפרקים הרוקמת את מסכת חייו של הצדיק רבי מנחם מענדל מויטבסק

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות

9 | דבר המערכת

10 | הפרשה החסידית

11 | מאוצר המלך

16 | התוועדות חסידותית

19 | לוח שבועי

58 | יומנו של תמים ב-770

62 | על הפרק

66 | מהנעשה והנשמע

72 | חסידים . . איין משפחה

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

משרד ראשי
744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409
טלפון: 778-8000 (718)
מזכיר: שלוחה 240
מנהל: שלוחה 244
עורך: שלוחה 222
מנויים: שלוחה 242
מודעות: שלוחה 241
חסידים . . איין משפחה: שלוחה 204
פקס: 778-0800 (718)
דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש
ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915
טלפון: 9607-290 (03)
מזכירות: שלוחה 0
מנויים: שלוחה 2
מודעות: שלוחה 3
עריכה וחדשות: שלוחה 4
פקס: 9607-289 (03)
דואר אלקטרוני: b_moshia@netvision.net.il
מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il

מוציא לאור
מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה
מנחם מענדל הכהן הנדל
שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית
ברוך מרקר

צלם מערכת
דב יצחקי

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

©

Copyright 2003 by Beis Moshiach Inc

הכוונה הפנימית של כ"ה וכ"ז אדר

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיאן ע"ה

א. בהמשך להמדובר לעיל אודות הקביעות המיוחדת דשנה זו — ישנו ענין נוסף הקשור עם כ"ה אדר:

ידועה הפלוגתא בין רבי אליעזר לרבי יהושע (ר"ה י, סע"ב ואילך) אם "בתשרי נברא העולם", או "בניסן נברא העולם". ועד"ז בנוגע לגאולה העתידה — אם "בתשרי עתידין להגאל", או "בניסן עתידין להגאל" (שב' ענינים אלו תלויים זה בזה, ולשיטתייהו אזלי).

והנה, כשם שלדעת ר"א ש"בתשרי נברא העולם" — הרי התחלת הבריאה היתה בכ"ה באלול,

[ומ"ש "בתשרי נברא העולם" — הכוונה בזה לשלימות דבריאת העולם, היינו, שבא' בתשרי, יום הששי לבריאת העולם [שהוכפל בו כי טוב, ע"ד יום השלישי], נברא אדם הראשון, ואז נפעל שלימות בכל עניני הבריאה, כי באמרו "ה' מלך גאות לבש" הכתיר אדם הראשון את הקב"ה למלך על כל העולם, כמבואר במדרשי חז"ל],

כמו כן מובן שלדעת ר"י ש"בניסן נברא העולם" — היתה התחלת הבריאה בכ"ה באדר (ובניסן נברא אדם הראשון — שלימות הבריאה).

ומזה מובן גודל העילוי דכ"ה באדר — כי לדעת ר"י (ש"אלו ואלו דברי אלקים חיים") היתה התחלת בריאת העולם בכ"ה באדר.

ואף-על-פי שמדובר אודות התחלת הבריאה, ולא אודות שלימות הבריאה (כאשר נברא אדם הראשון) — הרי כללות הענין דבריאת העולם (גם התחלת הבריאה) באופן דהתהוות יש מאין הוא ענין נעלה ביותר, ואין לבטל זאת במחי יד ח"ו — כמבואר באגה"ק (ס"כ) שהכח והיכולת "לברוא יש מאין ואפס המוחלט ממש" הרי זה מ"מהותו ועצמותו של המאציל ב"ה, שמציאותו היא מעצמותו ואינו עלול מאיזה עילה שקדמה לו ח"ו, הוא לבדו בכחו ויכלתו לברוא יש מאין כו'".

ב. והנה, כאשר הקביעות דשבת פ' החודש היא בכ"ה באדר — נפעל עילוי מיוחד בענין דכ"ה באדר מצד כללות הענין דפ' החודש.

והביאור בזה — בהקדים: מבואר בכ"מ שהחילוק בין התחלת הבריאה בכ"ה באלול לשלימות הבריאה (יום ברוא אדם הראשון) בא' בתשרי הוא — בדוגמת החילוק בין "כה" ל"זה": כ"ה באלול הוא בדוגמת הענין ד"כה" — "כדמותינו", וא' בתשרי, ראש השנה, "זה היום תחלת מעשיך", הוא בדוגמת הענין ד"זה", היינו, לא רק "כדמותינו", אלא באופן דמראה באצבעו ואומר זה.

ועל-דרך-זה מובן בנוגע לדעת ר"י, שהחילוק בין כ"ה אדר לר"ח ניסן הוא — בדוגמת החילוק שבין "כה" ל"זה": כ"ה אדר הוא בדוגמת הענין ד"כה", "כדמותינו", ור"ח ניסן הוא בדוגמת הענין ד"זה" — "החודש הזה לכם ראש חדשים".

והנה, העילוי דבחי' "זה" לגבי בחי' "כה" — מובן בפשטות:

על פי הוראת רבותינו נשיאינו שצריכים "לחיות עם הזמן דפרשת השבוע", מביאים אנו שיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, המאירה את עניינם הפנימי של כ"ה וכ"ז אדר, בהם הייתה המפלה הראשונה של מלכות בבל, וההוראה לימינו אלה: לראות את הגאולה שבתוך הגלות • משיחת ש"פ ויקהל-פקודי, פרשת החודש תשמ"ב. בלתי מוגה

בחי׳ ״זה״ מורה על עבודת האדם באופן שעניני אלקות מאירים אצלו בגילוי, היינו, שכל עניניו (מחשבה דיבור ומעשה) וכללות מציאותו חדורה בגילוי אלקות, באופן דמראה באצבע ואומר **זה**.

מה שאין כן בחי׳ ״כה״ מורה על עבודת האדם באופן שזקוק לענין של התבוננות בעניני אלקות, מאחר שעניני אלקות אינם מאירים אצלו בגילוי, ולכן עבודתו היא בבחי׳ ״כה״ — ״כדמותינו״ בלבד.

ומובן בפשטות החילוק שבין עבודה הבאה כתוצאה מהתבוננות שכלית, לעבודה הבאה כתוצאה מראיית הענין באופן גלוי (מראה באצבע ואומר זה) — כי ככל שההתבוננות תהי׳ באופן נעלה ביותר, ותפעל עליו בנוגע לפועל, אין להשוות זאת לאופן העבודה הבאה כתוצאה מגילוי אלקות באופן דמראה באצבע ואומר זה.

דוגמא פשוטה לדבר:

כאשר יהודי מתבונן במאמר רבי יוחנן בן זכאי לתלמידיו (המובא בגמרא (ברכות כח, ב) ובתניא (פמ״א)) ״יהי רצון שיהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם״ — הנה מאחר שהוא בעל שכל וכו׳, פועלת עליו התבוננות זו בנוגע למעשה בפועל (שיהי׳ נזהר מעבירות כו׳).

אבל לאידך — רואים בפועל שאין להשוות את פעולת ההתבוננות בענין זה לפעולה הנפעלת כאשר ה״בשר ודם״ עומד על ידו ומביט על מעשיו כו׳!

ומזה מובן העילוי שבעבודה הקשורה עם בחי׳ ״זה״ לגבי העבודה הקשורה עם בחי׳ ״כה״.

ועפ״ז מובן העילוי שבקביעות שנה זו — שבכ״ה באדר קורין פרשת החודש:

כ״ה אדר הוא בחי׳ ״כה״, ובקביעות שנה זו קורין בכ״ה באדר פרשת החודש — ״החודש הזה לכם ראש חדשים גו׳״, היינו, שבכ״ה באדר (בחי׳ ״כה״) נפעל כבר העילוי ד״החודש הזה גו׳״ (בחי׳ ״זה״) — מראה באצבע ואומר זה.

זאת אומרת: ברוב השנים הרי ב׳ הענינים ד״כה״ ו״זה״ הם זמנים נפרדים, היינו, לכל לראש ישנו הענין ד״כה״ (בכ״ה באדר), ואח״כ בא הענין ד״זה״ (בר״ח ניסן). והעילוי שבקביעות שנה זו הוא — שב׳ הענינים ד״כה״ ו״זה״ באים ביחד, כי בכ״ה באדר (בחי׳ ״כה״) קורין פ׳ החודש — ״החודש הזה לכם גו׳״ (בחי׳ ״זה״).

ג. בנוגע לכללות הענין דבריאת העולם בתשרי או בניסן (פלוגתת ר״א ור״י) — ישנו ענין המבואר ב״שער הכוונות״ (ולולי הידיעה שמדובר אודות כתבי האריז״ל, הי׳ מקום לחשוב שזהו בדוגמת שיעור הנאמר בישיבות!):

גם לאחרי שמת נבוכדנאצר היו עדיין בנ״י ב(עקבתא ד)גלות בבל, ואף-על-פי-כן, היתה הנהגת אויל מרודך באופן שלכל לראש, מיד בעלותו לכסא המלוכה, הוציא את יהויכין מלך יהודה מבית הכלא, ובאופן ד״ויתן את כסאו ממעל לכסא המלכים אשר אתו בבבל״

בשער הכוונות (ענין ר״ה דרוש א׳) הקשה: כיצד יתכן פלוגתא במציאות — אם ״בתשרי נברא העולם״ או ״בניסן נברא העולם״?!

ומבאר שם ששניהם אמת — כי בבריאת העולמות ישנם ב׳ ענינים: חיצוניות העולמות, ופנימיות העולמות.

זאת אומרת: ״בתשרי נברא העולם״ — קאי על ענין הבריאה בנוגע לחיצוניות העולמות, ו״בניסן נברא העולם״ — קאי על הבריאה בנוגע לפנימיות העולמות.

ובפשטות: בתשרי נברא העולם בפועל — על-ידי דיבורו של הקב״ה, ובניסן שלפניו הי׳ כללות ענין הבריאה בבחי׳ מחשבה בלבד.

וענין זה מתאים עם המבואר בעקידה (ומובא בדרושי חסידות בכ״מ) שהחילוק בין תשרי לניסן הוא — שתשרי קשור עם הנהגת העולם באופן דהנהגה טבעית, וניסן קשור עם הנהגת העולם באופן דהנהגה נסית (בדוגמת החילוק בין חיצוניות העולמות לפנימיות העולמות).

זאת אומרת: חיצוניות העולמות הרי זה באופן של מדידה והגבלה, וזהו כללות הענין דהנהגה טבעית. ואילו פנימיות העולמות הרי זה באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, וזהו שורש הענין דהנהגה נסית.

ד. והנה, ע״פ האמור לעיל שבכ״ה באדר מתחיל הענין דבריאת העולם באופן הבריאה דחודש ניסן (פנימיות העולם, הנהגה נסית) — יובן מאורע מסויים שאירע בכ״ה באדר:

בספר ״דבר יום ביומו״ (ששם מלוקטים כל הענינים שאירעו בכל יום מימות השנה) מובא המסופר בתנ״ך בסוף ירמי׳: ״בשנים עשר חודש בעשרים וחמשה לחודש (כ״ה אדר) נשא אויל מרודך מלך בבל בשנת מלכותו את ראש יהויכין מלך יהודה ויוציא אותו מבית הכלא וידבר אתו טובות ויתן את כסאו ממעל לכסא המלכים אשר אתו בבבל״.

[ועד״ז מסופר בסוף מלכים, אבל שם נאמר שמאורע זה הי׳ ״בעשרים ושבעה לחודש (בכ״ז באדר).

ומבואר בפרש״י (וכן הוא בסדר עולם) ש״בעשרים וחמשה מת נבוכדנאצר, ונקבר בעשרים וששה, בעשרים ושבעה הוציאו אויל מרודך מקברו, וגררוהו כו׳״.

וסיבת הדבר — מבואר במדרשי חז״ל שכאשר נבוכדנאצר נענש ונעשה לחי׳ (ודר בין החיות) במשך כמה שנים, המליכו את בנו אויל מרודך. ולאחרי שריצה את ענשו, וחזר לעיר מלכותו, נטל את אויל מרודך וחבשו בבית האסורים. וכאשר מת נבוכדנאצר, ורצו שוב להמליך את אויל מרודך, פחד אויל מרודך לעלות על כסא המלוכה של אביו, שמא ישוב למלכותו (כפי שהי׳ בפעם הקודמת) ויהרגהו, ולא האמין שמת ונקבר עד שהוציאוהו מקברו וגררוהו ברחוב העיר לעיני כולם, ורק אז הסכים לעלות על כסא המלוכה, ותיכף ומיד לאח״ז הוציא את יהויכין מלך יהודה מבית הכלא].

והנה, מאורע זה שייך במיוחד לכ״ה באדר (ולכן מדגישה התורה את התאריך שבו אירע מאורע זה) — התחלת בריאת העולם באופן הבריאה דניסן (פנימיות העולמות, הנהגה נסית), כדלקמן.

ה. והביאור בזה:

בסיפור הנ״ל מודגש שגם כאשר נמצאים בזמן הגלות — רואים כבר שהכוונה הפנימית בענין הגלות היא — הגאולה.

דהנה, גם לאחרי שמת נבוכדנאצר היו עדיין בנ״י ב(עקבתא ד)גלות בבל, ואף-על-פי-כן, היתה הנהגת אויל מרודך באופן שלכל לראש, מיד בעלותו לכסא המלוכה, הוציא את יהויכין מלך יהודה מבית הכלא, ובאופן ד״ויתן את כסאו ממעל לכסא המלכים אשר אתו בבבל״.

זאת אומרת: אף-על-פי שבני-ישראל נמצאים עדיין בגלות, ואויל מרודך מלך בבל יושב על כסא המלוכה (למעלה מיהויכין מלך יהודה) [וכמאמר רז״ל שבזכות ג׳ פסיעות

שפסע לכבודו של הקב"ה זכה למלוכה במשך ג' דורות — עבורו, עבור בנו ועבור בן בנו] — אף-על-פי-כן, נפעל כבר הענין דמיתת נבוכדנאצר, ביטול מציאותו של זה שהחריב את בית המקדש, ועד שאויל מרודך (בנו של נבוכדנאצר) הוציאו מקברו וגירר כו', שזהו כללות הענין ד"מיני' ובי' אבא לשדי' בי' נרגא".

וכאמור לעיל — הענין הראשון שעשה אויל מרודך בעלותו לכסא המלוכה הוא — הוצאת יהויכין מלך יהודה מבית הכלא, שזהו בדוגמת הענין דיציאת מצרים: כשם שבנוגע לגלות מצרים נאמר שאפילו עבד אחד לא הי' יכול לברוח משם, כמו-כן לא הי' יכול אף אחד לצאת מבית הכלא של נבוכדנאצר, ואם-כן, יציאתו מבית הכלא היא בדוגמת יציאת מצרים.

ועל-דרך-זה מובן שזהו בדוגמת הגאולה העתידה — כי מדובר אודות יהויכין מלך יהודה, והגאולה העתידה קשורה עם מלכות בית דוד.

ומאחר שכל זה נפעל כאשר בני-ישראל היו עדיין במעמד ומצב של גלות — מובן, שבזה מתבטא שהכוונה הפנימית שבכללות ענין הגלות היא — הגאולה.

וזהו הקשר לכ"ה אדר — כי ראיית הכוונה הפנימית שבענין הגלות (גם בזמן הגלות) קשורה עם כללות הענין דפנימיות העולמות, שזהו אופן הבריאה דחודש ניסן, שהתחלתה בכ"ה אדר.

ו. והנה, ע"ד האמור לעיל בנוגע לגלות בבל, "רישא דדהבא", הראשונה בין הד' גלויות — כמו כן מובן בנוגע לגלות זה האחרון [שלאחריו תהי' גאולה שאין אחרי' גלות], שגם כאשר נמצאים במעמד ומצב ד"אכתי עבדי אחשורוש אנן", רואים כבר את הכוונה הפנימית שבכללות ענין הגלות — הגאולה.

וההוראה מזה בנוגע לפועל:

מאחר שיהודי יודע ורואה שהכוונה הפנימית שבענין הגלות היא — הגאולה, אין הוא מתפעל כלל מהעלם והסתר הגלות, בידעו שהכוונה הפנימית בזה היא — הגאולה.

אבל אף-על-פי-כן — בא יהודי וטוען: הרי בפועל נמצאים בגלות?! — ומזה גופא שאומרים לו שאינו צריך להתפעל מהעלם והסתר הגלות, מוכח שנמצאים עדיין בזמן הגלות, כי בזמן הבית אין מציאות של גלות כלל, ואין מקום לומר שאין להתפעל מהעלם והסתר הגלות!

הנה על זה אומרים לו — שצריך לצאת מהגלות — "דאַלאָי גלות"!

דהנה, כללות ענין הגלות אינו שייך ביחס לנשמתו, וכידוע הפתגם שהנשמה לא הלכה מעולם בגלות. ואפילו בנוגע לגוף הנמצא בגלות — הנה מאחר שעבודתו היא באופן שהגוף בטל וטפל לגמרי לגבי הנשמה, מובן, שהעדר הגלות ביחס לנשמה פועל גם העדר ענין הגלות ביחס לגוף, היינו, שגם הגוף יכול לצעוק "דאַלאָי גלות"!!!

ז. והנה, בסיפור הנ"ל מסיים שלאחרי שאויל מרודך הוציא את יהויכין מבית הכלא, "ויתן את כסאו ממעל לכסא המלכים אשר אתו בבבל" — הנה "ארוחתו ארוחת תמיד ניתנה לו מאת מלך בבל גו'", היינו, שנתנו לו את כל צרכיו בהרחבה, באופן המתאים לדבר הניתן מבית המלך.

ועל-דרך-זה מובן בנוגע למעמדם ומצבם של בני-ישראל בגלות האחרון — שגם כאשר בני-ישראל נמצאים בזמן הגלות, מסייעים להם אומות העולם בכל עניניהם, כדי שיוכלו לקיים תורה ומצוות מתוך הרחבה כו'.

ובאופן ד"ארוחת תמיד ניתנה לו גו'" — כסעודת שלמה בשעתו, וכפסק-דין המשנה (ב"מ רפ"ז) "אפילו אם אתה עושה להם כסעודת שלמה בשעתו, לא יצאת ידי חובתך עמהם, שהם בני אברהם יצחק ויעקב", זאת אומרת, מצד היחוס של כל אחד ואחד מישראל, שהוא בן אברהם יצחק ויעקב ובת שרה רבקה רחל ולאה, הנה גם כאשר נותנים לו "כסעודת שלמה בשעתו", אין זה מספיק.

ובמכל-שכן וקו"ו: אם "עבד מלך מלך", על-אחת-כמה-וכמה שבן מלך הוא מלך — והרי כל אחד ואחד מישראל הוא בנו של מלך מלכי המלכים הקב"ה!

ויתירה מזו: כל אחד ואחד מישראל הוא בנו יחידו של מלך מלכי המלכים הקב"ה — כידוע תורת הבעש"ט אודות גודל החביבות דכל אחד ואחד מישראל אצל הקב"ה, בדוגמת החביבות דבן יחיד שנולד להורים זקנים לעת זקנתם.

ועל-פי האמור לעיל מובן, שגם כאשר בני-ישראל נמצאים בזמן הגלות, נפעל כבר מעין הענין ד"מלכים אומניך ושרותיהם מניקותיך", היינו, שאלו שמסייעים לבני-ישראל ("אומניך" ו"מניקותיך") הם "מלכים" ו"שרותיהם".

וכפי שרואים בפועל שככל שהאדם חשוב יותר אזי העבד שמשמשו צריך להיות חשוב יותר, ולכן, כאשר מדובר אודות "אומניך" ו"מניקותיך" של בני-ישראל, צריכים הם להיות חשובים ביותר — "מלכים" ו"שרותיהם".

ח. אבל אף-על-פי-כן — בא יהודי וטוען שאינו רואה כל זאת בגלוי!

הנה על זה באה ה"נחמה" הידועה — המובנת מהפתגם הידוע שמחשבת ה"סוס" אודות ה"תבן" אינה משנה מאומה ממציאות הדבר:

כאשר יושבים יהודים במרכבה הרתומה לסוסים, ומדברים בעניני יחודא עילאה ויחודא תתאה, או בענין מסויים בנגלה דתורה — הנה אף-על-פי שהסוסים חושבים אודות ה"תבן", וה"בעל-עגלה" חושב מתי יגיע כבר למחוז חפצו, ויוכל להתיר את הסוסים מהמרכבה כו', לשתות חמין ולנוח מעמל הדרך — אין זה משנה מאומה בכללות הענין דיחודא עילאה ויחודא תתאה!

והנה, אצל כל אחד ישנו ה"סוס" שבו — הגוף ונה"ב, שמחשבתם אודות ה"תבן" — ענינים גשמיים, כי האדם נברא באופן כזה שהגוף זקוק לאכילה גשמית — "לחם לבב אנוש יסעד".

ואף-על-פי שלכאורה הי' הגוף יכול לקבל חיותו מלימוד "מאמר חסידות" (ולא מאכילה גשמית), וכפי שיהי' אמנם לעתיד לבוא, שהגוף יהי' ניזון מן הנשמה כו' — אף-

כאשר יושבים יהודים במרכבה הרתומה לסוסים, ומדברים בעניני יחודא עילאה ויחודא תתאה, או בענין מסויים בנגלה דתורה – הנה אף-על-פי שהסוסים חושבים אודות ה"תבן", וה"בעל-עגלה" חושב מתי יגיע כבר למחוז חפצו, ויוכל להתיר את הסוסים מהמרכבה כו', לשתות חמין ולנוח מעמל הדרך – אין זה משנה מאומה בכללות הענין דיחודא עילאה ויחודא תתאה!

על-פי-כן, הקב"ה ברא את הגוף באופן שזקוק לאכילה גשמית דוקא, ולכן, מוכרח הוא לאכול מאכלים גשמיים, כדי לקיים את הציווי "ונשמרתם לנפשותיכם", ואדרבה: דוקא על-ידי אכילה גשמית יכול הוא לקיים את הציווי "ואכלת ושבעת וברכת" — ברכת המזון לאחרי האכילה כשיעור (מן התורה), וברכה לפני (מדרבנן). אלא שצריכים זהירות מיוחדת שהאכילה תהי' באופן המתאים — "לשם שמים".

ועל-דרך-זה ישנו אצל כל אחד ה"בעל-עגלה" שבו — הנפש השכלית. וכאשר ה"בעל-עגלה" ישן, אז מונח ה"סוס" באכילת ה"תבן". ומאחר שה"בעל-עגלה" ישן, היינו, שהאכילה אינה לשם תאוה ח"ו, אלא אכילה סתם, אזי נקל יותר להעלות זאת לקדושה, כמבואר בתניא (פ"ז). ונוסף לזה: כאשר ה"בעל-עגלה" ישן אינו מסוגל לאכול באותה שעה, ולכן, אינו צריך להזהר באותה שעה בנוגע לענין האכילה, אלא בנוגע לענין השינה בלבד.

ועל זה אומרים שמחשבת ה"סוס" וה"בעל-עגלה" אינה משנה מאומה ביחס לענין דיחודא עילאה ויחודא תתאה, ואדרבה: תכלית הכוונה דבריאת ה"סוס" וה"בעל-עגלה" היא — לשם כללות הענין דיחודא עילאה ויחודא תתאה, גילוי אלקות גם אצלם כו'.

ועל-דרך-זה מובן בנוגע להמדובר לעיל — שהטענה שאין רואים את הדברים בפועל ובגלוי, אינה משנה את המציאות האמיתית!

ט. ויהי רצון שגם כאשר בני-ישראל נמצאים בסוף ימי הגלות — יהי' מעמדם ומצבם באופן ד"אור במושבותם", וכפי שהי' קודם היציאה מגלות מצרים, ש"לכל בני ישראל הי' אור במושבותם".

ובקרוב ממש יצאו כל בני-ישראל מהגלות, וכמבואר במדרשי חז"ל שמשיח צדקנו יושב בשערי רומי, ומחכה להוציא את בני-ישראל מהגלות, ולהביא את כולם, "בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו", לארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" — שלימות העם, ביחד עם שלימות התורה ושלימות הארץ.

ולא זו בלבד שבני-ישראל יוצאים מהגלות, אלא גם הקב"ה יוצא מהגלות (כי בזמן הגלות "שכינתא בגלותא") — כמ"ש "ושב ה' אלקיך את שבותך", "והשיב לא נאמר אלא ושב כו'".

וכל זה נפעל על-ידי ביטול הענינים דלעומת-זה (על-דרך האמור לעיל אודות מיתת נבוכדנאצר כו') — וכמודגש גם בזה שההכנה ליציאת מצרים נפעלה על-ידי-זה שבני-ישראל לקחו את ה"שה", המסמל את העבודה-זרה של מצרים, וקשרוהו בכרעי מטותיהם,

ואח"כ שחטו אותו לקרבן פסח, "ראשו על כרעיו ועל קרבו" (כמפורש בקריאה דפ' החודש) — שזהו כללות הענין דביטול הענינים דלעומת-זה (עבודה-זרה של מצרים) והפיכתם לקדושה — שחיטת הפסח, "אין ושחט אלא ומשך", כמדובר כמ"פ.

ובפרט כאשר נמצאים בחודש אדר, ש"בריא מזלי" ו"תקיף מזלי", וכמדובר לעיל (שיחת תענית אסתר ס"ב. שיחת ש"פ תשא סי"א) אודות הדיוק בלשון חז"ל "בר ישראל דאית לי' דינא בהדי נכרי . . לימצי נפשי' באדר", היינו, שבחודש אדר צריכים להשתדל לבטל את כל הענינים הקשורים עם "גוי'שקייט" — שזהו בדוגמת הענין דשחיטת הפסח, כנ"ל.

ויהי רצון שהגאולה העתידה תהי' בקרוב ממש — באופן ד"מסמך גאולה לגאולה", כאשר נמצאים עדיין בימי חודש אדר, ובדרך ממילא יהי' הענין ד"בניסן עתידין להגאל" — כי בענין הגאולה ישנם כמה תקופות, ועליות מדרגא לדרגא, כמובן.

וכאמור — במהרה בימינו ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב, ובפרט בבואנו מימי הפורים שאז השמחה היא באופן ד"עד דלא ידע", למעלה ממדידה והגבלה, וזוהי ההכנה המתאימה לתכלית השלימות שבענין השמחה — "שמחת עולם על ראשם", בגאולה האמיתית והשלימה על-יד משיח צדקנו, בעגלא דידן.

חומר לי"א ניסן?
יש כתובת!
דור הגאולה
להזמנות: 067-575-770

סמנריונים לבחורות
* סמנריון שבת הגדול
* סמנריון פסח
טלפון 02-6260344

השעון של מלך המשיח

שעונו של הרבי מורה לנו, כי אין להתעסק בימים שעברו, אלא להתקדם כל העת לגאולה השלימה, כולל הכרזת "יחי המלך", אותה גילה לנו הרבי מה"מ ביום ב' בניסן

סיפור חסידי ידוע, הוא אודות אחד מצאצאיו של ה"חוזה מלובלין", אשר נאלץ פעם, מחמת צוק העיתים, למכור את שעון-הקיר שהיה אצלו בירושה מה"חוזה", לכפרי אחד בעל אכסניה. באחד הימים התארח אצל אותו בעל אכסניא אחד הצדיקים המפורסמים, וקיבל את החדר בו היה השעון. למרבה הפתעתו של בעל האכסניא, הצדיק לא עצם עין במשך כל הלילה אלא רקד בחדר בשמחה עצומה. בבוקר ביקש הכפרי לברר לשמחה מה זו עושה, ובמקום תשובה החל האורח לחקור אותו אודות מקורו של השעון. כאשר התברר מקורו, הסביר למארחו כי רוב השעונים שבעולם, קול התקתוק שלהם הוא עצוב, משום שהם — כמאמר רז"ל "יזכיר לו יום המיתה" — מזכירים לאדם כי בכל רגע ורגע הוא מתקרב לסיום שליחותו בעולם, ולהתייצבותו בבית דין של מעלה. "שונה הוא שעונו של החוזה — המשיך והסביר האורח רב המעלה — משום שהוא מזכיר כי בכל רגע מתקרבים לביאת המשיח, משום כך הציפה אותי שמחה גדולה ועצומה ולא יכולתי לישון כל הלילה, אלא רק לרקוד".

על כל דבר בעולם אפשר להביט בשני האופנים המוזכרים בסיפור זה. כאשר לדוגמא מתארכת המלחמה בעירק יותר מכפי שיש כמה שציפו — יהיו כאלה שיחשבו שהעניינים מסתבכים, אוי ואבוי... אולם מי שהולך לפי שעונו של הרבי מלך המשיח שליט"א, יודע כי כל יום וכל שעה הם חלק מ"ההירוס אחר הירוס" של המלכות הרשעה, וההתקרבות לקיום היעוד של "זבח לה' בבצרה".

כך גם בנוגע לשאר הענינים: יש מי שמחכה בחרדה לסיום המלחמה, אז, כך חוששים, יופעל לחץ כבד על מנהיגי המדינה בארץ הקודש, על מנת להשיג מהם ויתורים נוספים. אולם מי שחי על-פי הרבי מה"מ, על פי המציאות התורנית-אמיתית, יודע כי (למרות שאנו רחוקים מלסמוך על הממשלה הנוכחית כמו על קודמותיה) "כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם". בוודאי שכל אחד יוכל למצוא דוגמאות נוספות להסתכלות נכונה על העולם.

בערב שבת חל יום ב' בניסן, יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר הרש"ב נ"ע, והתחלת נשיאותו של בנו וממלא מקומו — אדמו"ר הריי"צ. כולנו זוכרים את השיחה שנאמרה ביום זה בשנת תשמ"ח, בה דיבר הרבי מה"מ אודות הכרזת "יחי המלך". גם כאן רואים את אותה תנועה — לא נוסטלגיה והתרפקות על העבר, תוך בכיה על כך שהתרחקנו כל כך מימי האור בליובאוויטש וכו', אלא הדגשה של מספר השנים — חיי"ם, כחלק מהוספת החיים למלך המשיח. כלומר, לא חזרה או געגועים לעבר, אלא התייחסות לשנים שעברו כחיזוק להווה ולעתיד.

כך גם בזמננו: יש מי שאוהב להיזכר, להתגעגע ולהתלונן, עד כמה התרחקנו כבר מכ"ז אדר וג' בתמוז.

השאיפה שלא ניתנת לתיאור של כל אחד מאתנו היא לראות את מלכנו, בעיני בשר למטה מעשרה טפחים. אולם מי שמצויד בשעון של הרבי, וטורח להביט בו ולהקשיב לקול העולה ממנו, יודע כי אנו מתקרבים בצעדי ענק לגאולה האמיתית והשלימה, ולכן אי אפשר לישון, וצריך לפעול כל העת מתוך שמחה וחיות, ולא להתבייש לצאת גם במחול, וכפי ההוראה שניתנה לנו בימים ההם, לפני שתיים עשרה שנה, בזמן הזה ולהכריז מתוך שירה ושמחה:

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

כ"ק אדמו"ר הזקן

אדם כי יהי' בעור בשרו (יג, ב)

'אדם', הוא במדרגה גדולה לפי שהוא שלימות הכל. והנה אדם הזה כשמוכשרין מעשיו תיקן כל הדברים והבחינות שלמעלה, יכול להיות עדיין שבעור בשרו בחינה התחתונה שבו – לא נתברר הרע והפסולת ממנו, ונולדים סימנים בגשמיות בבשרו שלא כדרך הטבע. וזהו מפני שברוחניות בעבודת ה' תיקן במעשיו ובירר הרע בכל הדברים, רק פסולת שבסוף לבושיו עדיין לא נתברר, לכן נולדו בבשרו.

('לקוטי תורה' פרשתנו כב, ב)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

אשה כי תזריע וילדה (יב, ב)

בשעת הלידה, יוצא הולד מטונף מאוד וצריך שישטפוהו. וענין טנוף זה הוא לתועלת הולד, כי אם הי' הפסולת מובלע בבשרו היה רע מאד. ועל ידי שנאסף הפסולת שלו ויצא החוצה ישאר הולד נקי. כמו כן על דרך משל, כשנולדים האהבה והיראה לה' יוצא עמם הפסולת שלהם היינו המחשבות זרות המבלבלות, וכל זה לתועלת האהבה ויראה, שיצאו נקיים.

('תורת חיים' שמות קב, ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

אשה כי תזריע וילדה זכר (שם)

קודם שירדה הנשמה למטה נקראת היא בשם 'בן', ואילו לאחר ירידת הנשמה בגוף הנה על ידי התורה והמצות נקראת הנשמה 'אשה'.

וזהו "אשה כי תזריע" – כאשר התעוררות הנשמה באהבה לה' נעשית בכח ועל ידי התורה ומצות (שאז נקראת הנשמה אשה), הנה על ידי זה "וילדה זכר" – שנמשכים מלמעלה הגילויים הכי נעלים (שעל זה מורה הלשון זכר).

(על פי 'אור התורה' כרך ב ע' תצא ואילך)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

כולו הפך לבן טהור הוא (יג, יג)

קרבן אשם שהי' בא על הספק, הי' צריך להיות שוה לפחות 48 מעות. לעומת זאת החטאת, אפשר להביאה בשווי של מעה אחת בלבד. לפי שהמביא קרבן על החטא שעשה ודאי, הנה תשובתו ודאית. אבל כשמביא קרבן על הספק, הנה תשובתו אינה ודאית שמדמה בעצמו שלא חטא כלל. ועל דרך זה יובן בענין הנגעים: אם נתפשט הנגע בכל עור הבשר, אז בודאי עושה תשובה לכן הוא טהור. אבל נגע כגריס שזהו רק במעט העור, לכן הוא טמא שתשובתו אינה ודאית.

('ספר המאמרים תרכ"ט' ע' רנז-רנח)

פתגם השבוע בענייני גאולה

משיח נמצא בעולם בזמן ומקום הגלות, ובמצב של גלות, שסובל תחלואי הגלות [כהמשך הגמרא "אמר רב אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש", "אם משיח מאותן שחיין עכשו[1]" ודאי היינו רבינו הקדוש, דסובל תחלואים וחסיד גמור הוה"] ומצפה בקוצר רוח ובכליון עינים להתגלות (מהעלם בזמן ומצב הגלות), דמלך המשיח גואל את ישראל בגאולה האמיתית והשלימה שאין אחרי' גלות, כפסק-דין הרמב"ם "יעמוד מלך מבית דוד וכו'".

1) וע"פ פס"ד הרמב"ם (הל' מלכים ספי"א) "ואם יעמוד מלך מבית דוד כו'" – היינו שהוא כבר מלך.

משיחות ש"פ תזריע- מצורע ה'תנש"א

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

וביום השמיני ימול בשר ערלתו (יב, ג)

'ערל' – הוא לשון 'אטום'. וערלת הלב הוא שלבו אטום מאד ואינו מקבל שום דבר שיתפעל מזה ואינו נכנע משום דבר. ועל זה נאמר "ומלתם את ערלת לבבכם", להכרית ולהעביר את הכיסוי המכסה. ותחלת ההעברה צריך להיות על ידי התשובה להיות לב נשבר ונדכא באמת.

('ספר המאמרים עטר"ת' ע' פא)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

אשה כי תזריע וילדה (יב, ב)

מה שבני אדם מולידים אין זה רק מהטבע לבד, אלא שנמשך בזה כח עליון מאין סוף ברוך הוא להיות ההולדה, והיינו דלבד זאת מה שבכללות ענין ההריון והלידה הרי נראה בזה ענינים נפלאים שלמעלה מדרך הטבע שגם הרופאים היותר מומחים נלאו להבין זאת, הנה רואין בזה כח עליון, כח א"ס ממש.

('ספר המאמרים תרפ"ו' ע' רכז)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

בפרשת השבוע – תזריע – מודגש ביותר ענין הגאולה: "אשה כי תזריע וילדה זכר" – כידוע שלידה רומזת על גאולה, ולידת זכר רומזת על החיזוק והתוקף דגאולה האמיתית והשלמה, גאולה נצחית שאין אחרי' גלות ע"י משיח צדקנו, היינו, ש"וילדה זכר" רומז על "לידת נשמת משיח היא ממדריגה היותר עליונה מעלמא דדכורא".

('ספר השיחות - ה'תנש"א' ע' 490)

מבזבזים את הזמן וציור הת׳

כידוע הביע הרבי את אי שביעות רצונו, על סגירת הישיבות בימי בין הזמנים וכיו"ב, ועל החופש הניתן לתלמידים. לפנינו מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לאחד אודות בנו שלמד בישיבת תו"ת בנ.י.

ועתה מתקרב
כאן הזמן ד"חופש" - בתחלת תמוז - די גאָר
גרויסע רייבעניש של הזמן ושל ציור הת׳
שליט"א.

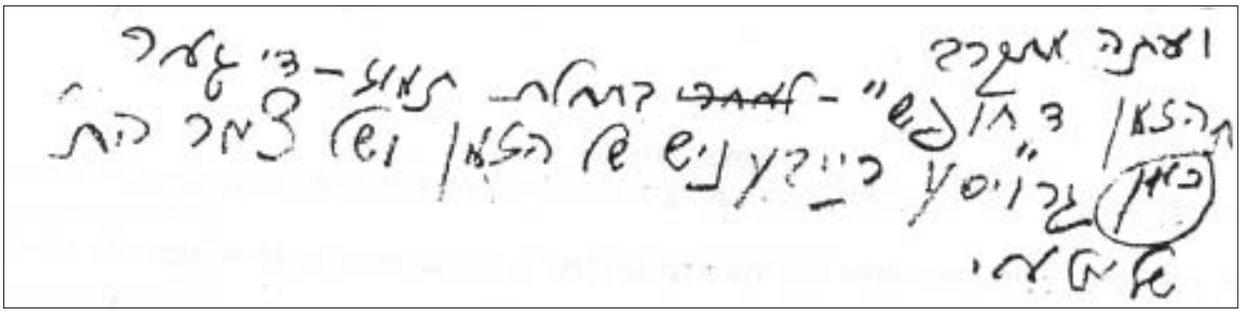

סטודיו "אתי-מר" המפעל באיתמר שבהרי השומרון

הדפסה מרהיבה ואיכותית

✔ תמונות וכרזות של הרבי מה"מ להתוועדויות וארועים
✔ ציפוי קירות פנים / חוץ בתמונות ענק
✔ ציפוי רכבים

דרושות תמונות מקוריות של הרבי

טל: 02-9972485
נייד: 057-414770

אמריקה צריכה להשתנות, חייבת להשתנות ותשתנה!

לקראת ב׳ ניסן, יום ההילולא של כ״ק אדמו״ר מהורש״ב נ״ע, הננו מביאים בזה – בפירסום ראשון – שני מכתבים שכתב בנו, כ״ק אדמו״ר מהורייי״צ, לזוגתו הרבנית, בהם מתאר הוא את סדר יום ההילולא בשנת תר״צ, בהיותו בשיקאגו, ארצות-הברית

ב״ה. אור ליום ב׳ ניסן. יאצ״ט שעה 1 לילה

רעייתי הכבודה תי׳

ת״ל בעד החוה״ש כה לחי.

איצטער, אין דער שעה, וואָס איך רו אָפּ אַ האַלבע שעה, איך האַלט אין מיטין לערנען, אין מיטין טראַכטין די גרייסע מדות טובות פון דעם גרייסין טאַטין, זכותו יגן עלינו, זאַיינע ריינע קלאָרע פאַיינע מנהגים, אַלעס נאָר מאַכין גוט דעם צווייטין...

איך האָב האַיינט אין אָווענד, גימוזט זאַיין אייף אַ באַנקעט וואָס מיא האָט גימאַכט, איך בין גיוען גישטימט ויא אין אַזאַ טאָג קאָן זיין דיא שטימונג, די ערשטע פּאָר ווערטער האָב איך גירעט מכח דעם טאַטין, זכותו יגן עלינו, איך האָב גימאַכט אַ גוטין שטריינגין אַיינדרוק, עס זיינען גיוען אַ 200 מענטשין בערך ... און האָב פאַרבראַכט ווייניק צייט, מצד דעם יאצ״ט, איך האָב גאָרנישט גינומען.

דער באַנקעט האָט גיגעבין בערך 5000 דאל׳, דאָס ועט גיין אין קאַסטן פון דער רוסישער הילף פאַר רבנים שי׳, גילייבט השי״ת דער פאַר.

איך האָב גיהאַט גרייס אופנאַם ויא גיוויינליך, נאָר איך האָב זעך ב״ה גיהאַלטין ויא עס פאַסט, איך האָב מאַיין אַמט ניט פאַרביטין ח״ו, איך האָב גירעט אַ 10/12 מינוט, אָבער זיי ועלין דאָס גידיינקען, פאַרבאַיי גייענדיק האָב איך גיזאָגט עס איז דאָ קערפערליכע רחמנות-ן און עס איז דאָ נשמה רחמנות-ן, אייף אידין אין רוסלאַנד איז קערפערליכע רחמנות, אָבער זייער אידישער אייביקער שטאָלץ איז באַ זיי גאַנץ, וואָס פאַר אַ רחמנות

ב״ה. אור ליום ב׳ ניסן. יאר צייט שעה 1 לילה

רעייתי הכבודה תי׳

תודה לא-ל בעד החיים והשלום כה לחי.

כעת, בשעה זו, שאני נח, חצי שעה, אני אוחז באמצע הלימוד, באמצע החשיבה על גודל המדות טובות של האבא הגדול, זכותו יגן עלינו, מנהגיו הטהורים הבהירים והנעימים, הכל רק לעשות טוב לזולת...

היום בערב הייתי צריך להיות בבאַנקעט שערכו. הייתי במצב רוח כפי שיכול להיות המצב רוח ביום כזה. את המילים הראשונות דברתי אודות אבא, זכותו יגן עלינו. עשיתי רושם טוב וחזק. היו בערך 200 אנשים... שהיתי מעט זמן, מצד היאָרצייט, לא לקחתי [טעמתי] שום דבר.

בבאנקעט נתנו בערך 5000 דולר, זה ילך לקופה של עזרת רבני רוסיה שיחיו, תודה להשי״ת על זה.

היתה לי קבלת פנים גדולה כרגיל, אלא שב״ה החזקתי את עצמי כפי שמתאים, את תפקידי לא החלפתי ח״ו. דיברתי 10/12 דקות, אבל הם יזכרו את זה. בדרך-אגב אמרתי שישנה רחמנות גופנית וישנה רחמנות נשמתית: על היהודים ברוסיה היא רחמנות גופנית, אבל הגאון היהודי הנצחי — שלם אצלם. כמה רחמנות היא עליכם, איפה הגאון היהודי? איפה האני היהודי? אמריקה צריכה להשתנות, חייבת להשתנות ותשתנה! השי״ת יצליח אתכם בתוך כלל ישראל בכל.

תהי בריאה וחזקה, פ״ש לילדים יחיו.

אישך **יוסף יצחק**

על היהודים ברוסיה היא רחמנות גופנית, אבל הגאון היהודי הנצחי – שלם אצלם. כמה רחמנות היא עליכם, איפה הגאון היהודי? איפה האני היהודי? אמריקה צריכה להשתנות, חייבת להשתנות ותשתנה!

איז אייף אַייך, ואו איז דער אידישער שטאָלץ, ואו איז דער אידישער איך, אַמעריקא דאַרף זעך אַנדערשין מוז זעך אַנדערשין און וועט זעך אַנדערשין, און השי״ת זאָל אַייך בתוך כלל ישראל בעגליקין אין אַלעס.

זיי גיזונט און שטאַרק גריס דיא קינדער יחיו

אישך **יוסף יצחק**

ב״ה. אור ליום ג׳, ג׳ ניסן.

רעייתי הכבודה תי׳

ת״ל בעד החוה״ש כה לחי.

גוט נאָוינט. דיא פריערדיקע בריף גיויס ערהאַלטין, איך דיר אַרום שרייבין דעם סדר פון דעם מעל״ע.

ויא גיויינלעך זיינען דיא מאמרים צום יאָצ״ט צוטיילט גיוואָרין, אייך אין אַ פולע שוהלין, ואָס זיינען ניט קין חסידישע, און מיא האָט אין היפש שוהלין גילערינט.

נעכטין האָט זעך צוא זאַמען גיקליבין אַ היפשער עולם פון עטליכע מנינים אידין, און מיא האָט גילערינט פון 5 1/2 ביז 7 1/2. 7 1/2 בין איך גיגאַיינגען דאַוונען מעריב, עס האָט גידוערט מיטין משניות לערנען בערך אַ שעה צייט, נאָכדעם בין איך גיוען פאַרשפאַרט באַיי זיך אין צימער, 10 1/2 בין איך גיפאָהרין אייפין באַנקעט דאָס האָט גינומען מיטין פאָהרין אַ 1 1/2 שעה, בין גיקומען צוא זיך פאַרשפאַרט.

האַיינט אין דער פרי זיינען גיקומען מענטשין 8 1/2 האָבין זיי גילערינט. 10 1/2 גישטעלט דאַוונען 12 3/4 גיענדיקט דעם דאַוונען, גיוען באַיי זיך פאַרשפאַרט, קיינער איז באַמיר האַיינט ניט גיוען, גיוען דעם גאַנצין טאָג פאַרנומען פאַר זיך. 6 1/2 גידאַוינט מנחה. 7 1/2 ביז 8 גיזאָגט חסידות אַ מאמר מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים.

אָט דאָס איז דער סדר פון דעם טאָג, איצטער בין איך אַ ביסול פאַרמאַטערט, ועהל איך רועהן, און האָב צוא שרייבין 2 חסידות, זייער ויכטיקע, השי״ת זאָל מיר העלפין.

איך שרייב דיר נאָר אַ גריס, און שיק דעם בריף אַ פאַרמאַכטין. זיי גיזונד און שטאַרק, גריס דיא קינדער יחיו.

אישך **יוסף יצחק**

ב״ה. אור ליום ג׳, ג׳ ניסן

רעייתי הכבודה תי׳

תודה לאל בעד החיים והשלום כה לחי.

ערב טוב. המכתב הקודם בודאי קבלת, אני ארשום לך את הסדר של המעת-לעת.

כרגיל, המאמרים [ד״ה ״אני ישנה״ וד״ה ״שימני כחותם״ שנדפסו בשעתם בקונטרס בפ״ע, ואח״כ בספר המאמרים קונטרסים ח״א ע׳ צ״א ואילך] ליארצייט חולקו, גם בהרבה בתי כנסת שאינם חסידיים, ובהרבה בתי כנסת למדו אותם.

אתמול התאסף קהל יהודים של כמה מנינים, ולמדו מ[שעה] ארבע וחצי עד שש וחצי. שש וחצי הלכתי להתפלל מעריב, זה ארך עם לימוד המשניות בערך שעה, אחר כך הייתי סגור בחדרי. ב[שעה] תשע וחצי נסעתי לבאנקעט, זה לקח עם הנסיעה שעה וחצי, באתי חזרה ונסתגרתי [בחדר].

היום בבוקר הגיעו אנשים ב[שעה] שבע וחצי, הם למדו. בתשע וחצי נעמדתי להתפלל, רבע לשתים עשרה גמרתי את התפלה, הייתי אצלי [בחדר] סגור. אף אחד לא היה אצלי היום, הייתי כל היום עסוק לעצמי. חמש וחצי תפלת מנחה. שש וחצי עד שמונה אמרתי חסידות, המאמר מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים.

זהו הסדר של היום. כעת הנני עיף קצת, אלך לנוח, ויש לי לכתוב 2 מאמרים [ד״ה ״יחינו מיומים״ וד״ה ״מה יפית״ — נדפסו בסה״מ שם, ע׳ 288 ואילך], מאד נחוצים. השי״ת יעזור לי.

הנני כותב לך רק פ״ש, ושולח את המכתב סגור, תהי בריאה וחזקה, פ״ש לילדים יחיו.

אישך **יוסף יצחק**

וספרתם לכם

לפנינו – בפירסום ראשון – המשך הקיצורים מכ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע שערך על ספר המאמרים תרכ"ו לכ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע. גם המאמרים שכ"ק אדמו"ר המהר"ש לא חילק לפרקים, חילקם אדמו"ר הריי"צ לפרקים בהוספת קיצורים, ותוכן הענינים הנתבאר בהמאמר

יג. וספרתם לכם ממחרת השבת.

כ"י מעתיק, ובלתי נחלק לפרקים, וחלקתיו לפרקים, קיצורים, וענינים. בו ט' פרקים.

וזה סדר הדרוש לפרקיו.

וספרתם לכם [בנדפס ע' פז]. סיום פ"א קצח ב. שטה נתוסף [ע' פח, שטה לקבל]. כו'.

ב) והנה בילקוט ובזהר. סיום פ"ב קצט ב. שטה קשות [ע' פט, שטה פניו]. יתי'.

ג) ויובן ענין גבורות. סיום פ"ג ר א. שטה[ע' פט, שטה שלא] ע"י יעקב כו'.

ד) אבל באמת טעה. סיום פ"ד ר ב. שטה כל הבירורי' [ע' צ, שטה עכשיו]. דוקא.

ה) וזהו שרש ענין. סיום פ"ה רא א. שטה מחי' [ע' צא, שטה שעיקר]. דוקא.

ו) אמנם כ"ז הוא. סיום פ"ו רא ב. שטה מתחולל [ע' צא, שטה שרש]. בסוטה כו'.

ז) ומעתה יובן ענין הבדיקה. סיום פ"ז רב א. שטה [ע' צב, שטה יוכל] אולי. כו'.

ח) ומעתה יובן ענין מ"ש. סיום פ"ח רב ב. שטה ותי' [ע' צב, שטה אותם] לבד כו'.

ט) ויובן זה ממה. סיום פ"ט בסוף הדרוש רג. ב.

ואלו הן הקיצורים ורשימת הענינים.

א) קיצור. מנחת העומר טעון שמן ולבונה ובאה גרש, ומנחת קנאות אינו טעון שמן ולבונה ובאה קמח אבל שניהם באים משעורים, מעשה דב' אחיות, רזא דסתרא דא תרתין אחתין, אשת חיל, אשת זנונים, שעיר ופארן עשו וישמעאל.

ענינים. א) מנחת העומר משעורי', א) טעון שמן ולבונה, ב) ובאה גרש. ב) מנחת קנאות משעורים, א) אינו טעון שמן ולבונה, ב) ובאה מקמח. ג) אשת חיל. ד) אשת זנונים.

ב) קיצור. שרש עשו מזמ"ל קדמאין דתהו, בכל מאדך בל"ג, המתפלל ברשפי אש בלבד (בלא התערבות כו') אחר התפלה מסתעף כעס, תהו רצוא, נהר דינור מזיעת חיות הקדש, זיעה פסולת, גבורו' קשות גם על עוברי עבירה רחוק מאור פניו יתי', בקדושה אור פני מלך חיים.

ענינים. ה) שרש עשו מזמ"ל קדמאין. ו) זיעה פסולת. ז) מהאהבה ברשפי אש מסתעף כעס. ח) הכעס גם על עוברי רצונו רחוק מאתו יתי'. ט) בקדושה אור פני מלך חיים.

ג) קיצור. שלוחי הדין מקבלים חיות מעשיית הדין, וכן יש בטבע בנ"א שטועים בעצמם, ובאמת נהנים מצרתו של זולתם, תורה מברר הגבו' דקו השמאל, הלבנת פנים רציחה בדקות ושרשו מהלב רגז דכעס, המעביר על מדותיו מבטל דינים קשים, יצחק רצה לברך את עשו בכדי שיתברר ע"י תו'.

ענינים. י) שלוחי הדין חיותם דין. יא) הלבנת פנים רציחה. יב) המעביר על מדותיו מבטל דינים קשים.

ד) קיצור. עשו לא רצה לקבל התורה דכתי' בה לא תרצח היפך שרשו בגבו' קשות דתהו, בירור קו השמאל ע"י יעקב דוקא המברר ימין דישמעאל ושמאל דעשו, מגיד דבריו ליעקב, וזרח משעיר כו' פארן, א) שיוכלו להתברר ע"י יעקב, ב) ע"ז שלא קבלו התו' נעשה זריחה בישראל.

ענינים. יג) בירור עשו וישמעאל ע"י יעקב. יד) וזרח משעיר כו' פארן.

ה) קיצור. שעורה, שעור ה' מאכל בהמה חיות הקדש, הקרבת העומר העלאת הגבורות דקדושה, ובזה מתבטלי' הדינים, בשבת עליית כל המדריגות ולכן גם הגיהנם נח, ובהעלות הגבורות דקדושה הדינים נמתקים, גבורות תגבורת החיות, גבורות גשמים, כי הדם הוא הנפש.

ענינים. טו) שעורה, שעור ה'. טז) בשבת גיהנם נח.

ו) קיצור. אחר הקרבת העומר הוא וספרתם נש"ב, מנחת קנאות שעורים בסי"ן, העלאת הגבורות, ומתבטלים הדינים ונזרע זרע, טמאה שנמשכה אחר הקלי' וצבתה בטנה מהגבורות קשות.

ענינים. יז) בהעלאת הגבורות מתבטלים הדינים.

ז) קיצור. קודם התפלה דרך איש ישר בעיניו, וע״י תפלה בירור הסיגים כדוגמת הכור המצרף, וההתבוננות ובאים לידי הכרה לומר סלח לנו, וכן ע״י הברכה תחלה מתברר המאכל, ועיקר עלייתו כשמתפללים ולומדים בכחו, וכן הוא בהעלאת מ״ן דמל׳.

ענינים. יח) תפלה כור המצרף. יט) הברכה מעלה המאכל. כ) עליית המאכל כשמתפללים ולומדי׳ בכחו.

ח) קיצור. המברר יורד למקום המתברר, ירידת ישראל למצרים, נה״א יורד להתלבש בנה״ב, מל׳ דקדושה יורדת לברר אבל אינו בהתלבשות, וזה הי׳ טעות המרגלים, וכלב הבין את האמת ואמר להם שאינו אלא רק כצל המקיף.

ענינים. כא) המברר מוכרח להתלבש בהמתברר, א) ישראל במצרים, ב) נה״א בנה״ב.

ט) קיצור. בקדושה עשר, עשר יריעות, ויריעות עזים י״א, בסט״א החיות אינו מתערב עמהם, וכן הוא בירידת המל׳ לברר, ונקראין תרתין אחתין דגם ביריעות עזים כתיב ויחבר, אשת חיל אינה יראה מבדיקת המים, ישראל מהפכין מרירו למיתקא, אשת זנוני׳ המים בודקים, ביטול מהותה, ריח רוח שלמעלה מאש שנתפס בראות, ספה״ע מטהר הכלי לקבל הגילוי דמ״ת.

ענינים. כב) קדושה עשר. כג) בסט״א, א) אחד עשר, ב) החיות נבדל. כד) רוח למעלה מאש שנראה. כה) ספה״ע מטהר הכלי להגילוי דמ״ת.

העולם חוגג יום הולדת

חומר הסברה חדש לי״א ניסן!

דור הגאולה

להזמנות: 067-575-770

אצלינו תמצא את "הבורסלינו"

שאתה מחפש במחיר שאתה רוצה !!!

ברון כובעים

◆ ירושלים: מלכי ישראל 8 (מול גלפז)

◆ בני ברק: ר׳ עקיבא 52 ב׳ (מול "דובק")

◆ בני ברק: ר׳ טרפון 2 (מול בנק המזרחי)

בני ברק

03-5789-464

לא להחמיץ את ההזדמנות הנפלאה!

מאת הרב לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל
המרכזית – כפר חב"ד

אם במלחמת המפרץ הקודמת, בשנת "אראנו נפלאות", היו כאלו שדיברו על שואה רח"ל, עפרא לפומייהו, והרבי שליט"א זעק כדי לבטל מכל וכל את הקטרוגים על ישראל, תוך כדי שיחות חריפות וזעקות כאב, בהדגשה ללא הרף על הצורך ללמד תמיד זכות על יהודים, לדבר אך ורק בטובתם של ישראל, ולשלול לגמרי דיבורים שבבחינת "אל תפתח פה" – הרי הפעם חדרו דברי הרבי שליט"א בגדרי העולם יותר ויותר, עד שאפילו בבני ברק דיברו דברי חיזוק ועידוד ובטחון, מבלי לדעת בכלל שכל זה נובע אך ורק ממה שפועל הרבי שליט"א בעולם

בפתח הפעם בסיפור ממורנו בעל-שם-טוב נ"ע (נדפס באג"ק אדמו"ר הריי"צ כרך ג' עמ' עב ואילך):

ידוע המעשה ממורנו בעל-שם-טוב נ"ע אשר בשנת תקט"ז או תקי"ז, בהתאסף החבריא קדישא לחוג את חג הפסח אצל מורנו בעל-שם-טוב נ"ע, הנה שאיבת המים למצת מצוה, בי"ג אחר מנחה, היה בשמחה גדולה, אמנם אחר כך בבדיקת חמץ היה מורנו בעל-שם-טוב במרירות עצומה, מה שגרם רוב צער להחבריא קדישא, בידעם מהלך רוחו הקדוש של בעל-שם-טוב להיות בשמחה, ובפרט בזמן העבודה של קיום מצוה שהיה שש ושמח, ואז היה במרירות...

אחר התפילה אמר בעל-שם-טוב תורה לפני התלמידים. ותוכן הדברים היה בענין מדת הבטחון, שעיקר הבטחון הוא כאשר הבוטח אינו רואה שום מבוא ומוצא לישועתו והוא בוטח בה' לבדו. וביאר ענין הבטחון כמבואר בחובת הלבבות, ואמר אשר חיזוק הבטחון הוא השמחה, וציוה להתלמידים שלא יטעמו מאומה כל היום. וקודם חצות הלך לטבול והיה בשמחה גדולה, ואחר כך הלך לאפות מצות מצוה...

בכל שנה ושנה היה מנהגו של מורנו בעל-שם-טוב נ"ע להפסיק בשעת אמירת ההגדה בדברי תורה בפירושי ההגדה . . לא כן בשנה זו שלא הפסיק כלל, אף שהיה בקול ניגון שמח כרגיל, אבל היה מהול בקול בוכים ותחנונים, מה שגרם צער גדול להתלמידים הקדושים ממצב רוח רבם ומורם הקדוש בכלל, ובפרט מהעדר דבוריו בפירוש וסדר ההגדה כרגיל, שהיו תאבים לשמוע פירושיו הקדושים.

ובעודם עסוקים ושקועים איש איש במחשבותיו והרהוריו, הנה לפתע פתאום שמעו קול צחוק אדיר יוצא מפי קדש מורנו בעל-שם-טוב נ"ע, וישאו עיניהם ויראו והנה פניו הקדושים של בעל-שם-טוב לוהטים כשלהבת קדש, עיניו עצומות, והוא צוחק מאין הפוגות.

בין כך פתח בעל-שם-טוב את עיניו הקדושות ואמר בשמחה רבה מזל-טוב, מזל-טוב, ברוך הוא ברוך שמו הגדול הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו, אַז אפילו ישראל עמו זיינען ישראל'קס און מאַכען בעסער ווי ישראליק בעל-שם-טוב מאַכט [= שאפילו ישראל עמו הינם "ישראליקים" והם עושים יותר טוב מאשר עושה ישראליק בעל -שם-טוב].

התלמידים הקדושים לא הבינו דבריו, רק ראו שנעשה שינוי גדול ואור השמחה עטר אותם, אבל איש מהם לא הרהיב לשאול לסיבת המרירות שהיה מתחילה, ומדוע נעשה פתאום שינוי הגדול הלזה ממרירות לשמחה...

אחד מאלו שהיה מחסידי בעל-שם-טוב נ"ע, איש בינוני בלימוד, תמים במעשיו ממארי עובדין, היה חשוך בנים ל"ע, ובערב פסח הזה היה [הוא] ואשתו עוסקים בהכנות לחג, ובהתקדש ליל החג ישבו שניהם לבדם אל השולחן, הבעל קידש על הכוס כדת ואשתו שתתה גם כן כוסה והתחילו לאמר ההגדה.

הבעל סיפר לאשתו כל מה שידע על דבר הצרות והיסורים שסבלו אבותינו במצרים, וכשהגיע לגזירת כל הבן הילוד געתה האשה בבכיה. אמר לה אישה, מה את בוכיה, הלא הקדוש ברוך הוא גאל אותנו משם. השיבה האשה, אם הקדוש ברוך הוא היה מזכה אותנו בבן לא הייתי נוהגת עמו כדרך שהקב"ה מתנהג עם בניו, שגם עתה הם בין הגויים נדחקים ונלחצים, והאם הגויים הדוחקים ולוחצים אותנו הם טובים וישרים בעיני ה' מישראל. וכה התחילה להמליץ טוב על ישראל, והוסיפה בטענה, הלא כתוב בתורה הקדושה שבכל עת יזכור לנו זכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב.

וכה דברו ביניהם הבעל ואשתו. הוא מצדיק את הדין כי צדיק ה' בכל דרכיו, והיא טוענת, אבל איה מדת הרחמים, עד שהגיעו לכוס שני ואחר כך לכוס שלישי ורביעי, ובהיותם עייפים ויגעים ומעונים מעבודת היום פעל עליהם היין ששתו, עד כי יצאו במחול ורקדו בשמחה רבה.

כאשר טענה האשה להמליץ טוב על ישראל, נעשה רעש למעלה. מליצי יושר עמדו על צדה להמליץ טוב על ישראל, ומלאכי רע התחילו לקטרג.

כשראה מורנו בעל-שם-טוב נ"ע את הרעש שנעשה למעלה, שאלו מהפכים בזכות ואלו כו' נפל במרירות גדולה, כי לא ידע מי

עלינו להביט על כל מה שקורה מסביב באותה הבטה שהרבי שליט"א מכוון אותנו אליה כל הזמן, לדעת שכל זה לא נברא אלא בשבילי, על מנת שאנו נעשה את המוטל עלינו. אסור שנחמיץ את ההזדמנויות הנפלאות שנותנים לנו מלמעלה – נמלא את כל חוצות הערים במודעות ובשלטים בדברי המלך המשיח ש"אין לפחד כלל!"

יגבר, אבל פתאום ראה שנעשה שמחה גדולה למעלה ובטלו כל הקטרוגים שהיה על מושב אחד ממושבי אחינו בני ישראל, והתחיל לשמוח וצחק מרוב שמחה, שראה איך הבעל ואשתו מרקדים בשמחה רבה על גאולתם של ישראל.

מורנו בעל-שם-טוב ראה אשר התלמידים הקדושים משתוקקים לדעת פשר דבר, ויספר להם ... את אשר ראה, המסופר לעיל מהבעל ואשתו, ויקח את מטפחתו ויניחה על השולחן, ויצו לתלמידיו לאחוז בקצה המטפחת ולסגור עיניהם, ומיד ראו כולם את הבעל ואשתו מרקדים בשמחת גאולת ישראל. עד כאן הסיפור.

כתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (לקוטי שיחות כרך כ עמוד 516): אילו זכינו, היינו למדים זה מסטרא דקדושה, ובמצב הנוכחי יש להיווכח בזה מהנעשה בלעומת זה, היינו בחוגים ומפלגות השמאליות, אשר ההצלחה שלהם היא מפני שאוחזים בדרכים ופועלים בכוחות שתורת החסידות דורשת אותם בעבודה דקדושה, והוא – החיות, ההתלהבות, פעולות מבלי התחשב עם הטעם ודעת בעצמו, משמעת לפקודות של הנמצא למעלה הימנו (ורק לאחר כך להתבונן לטעמו), התאחדות באגודה אחת להגשמת הפעולות הנדרשות, וויתור על רווחי ועניני הפרט, ואפילו הרוחניים, לפי דעתם, בשביל תועלת הכלל כו' וכו'.

ואם בעניניהם כך, אף ששאול הוא אצלם, וסוף סוף יחזרו למקום מקור החיים והחיות, על-אחת-כמה-וכמה בענייננו, וביחוד במחנה החסידים, אשר הנשיאים, "מה להלן עומד ומשמש אף עתה עומד ומשמש" במרום, וממשיכים תוספת ברכה והצלחה למטה בכל המוסדות והמתעסקים בזה,

אלא שלדאבוננו ולצערנו, אין מנצלים הברכה וההצלחה כי אם לעתים ולפרקים ובמדה קטנה באין ערוך. ולא מפני סיבות חשובות (על כל פנים בעיני שכל האנושי), אלא – או מפני ששקועים בעניינים דבערך דנזיד עדשים ושוכחים על הבכורה, או מפני ענינים של פירוד לבבות, ועל פי הסיסמא גם לי גם לך לא יהיה, ובינתיים יום נכנס יום יוצא וכו'.

וההוכחה על אמיתת כל הנ"ל הוא – שבכל מקום שעשו על כל פנים באצבע קטנה, נראית הצלחה מופלגה שלא שיערוה מראש, עד שנתקיים, במקרים רבים, גם מה שכתוב "ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים עמו" ...

אין כוונתי להטפת מוסר וצעקה על העבר, כי אם בתקוה, אשר כולי האי ואולי יעברו דברי אלה שיתמסרו להעבודה כדבעי, אשר אז ילכו ויכבשו עשיריות מאות אלפים ורבבות מבני ישראל – אל תורת החסידות הדרכותיה ומנהגיה, עד שהקטן יהיה לאלף וגו'. עד כאן לשון קדשו.

כבר נכתב במדור זה כמה פעמים בשבועות קודמים, על יסוד דברי הרבי שליט"א מלך המשיח, ובמיוחד ב"ליקוטי" לפרשת וארא תנש"א (נדפס בלקוטי שיחות כרך לו), שכל התפתחות המאורעות במפרץ הפרסי, כל כולם לא נועדו אלא כדי לפרסם יותר ויותר כי יש נביא בישראל, כדברי הכתוב "ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ("וירם קרן משיחו"), ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני ה'".

כאשר שומעים ורואים את כל מה שקורה מסביב, ויודעים ש"כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם, הגיע זמן גאולתכם" — אי אפשר שלא להשתומם כיצד הקב"ה מנהל את העניינים כך, שניתנת לנו הזדמנות אחרי הזדמנות שוב ושוב, רק שננצל אותן כראוי!

בתחילה נתנו לנו כמה חודשים כדי להתכונן. הודיעו לנו שעומדים לתקוף בעירק וההכנות יארכו כמה חודשים, והתחילו לפזר חששות מי יודע מה עוד עלול אותו עריץ לעשות, חיכו לנו שנכין תוכנית מלאה בכל

הרצינות כיצד לנצל זאת לענין המרכזי שעומד במרכז כל מציאותנו וחיינו עתה — לפרסם את העובדה שיש נביא בישראל ושהוא מבשר לנו עתה את בשורת הגאולה.

וכמובן אין פירושו של דבר ניצול המאורעות לצרכים "שלנו", אלא שמאליה מתבקשת הדרישה מאתנו לעודד בדבריו של נביא הדור יהודים החוששים ופוחדים ממה שעלול לקרות, ועל ידי זה לנטוע בהם את ההכרה המלאה, למענם ולטובתם, שאכן יש נביא בישראל שהוא גם שופט ויועץ, ועל כל אנשי הדור הזכות והחובה לשמוע להוראותיו להתייעץ עמו ולהאמין בו ובנבואותיו, עד הנבואה העיקרית שתיכף ומיד ממש הנה זה משיח בא.

אם במלחמת המפרץ הקודמת, בשנת "אראנו נפלאות", היו כאלו שדיברו על שואה רח"ל, עפרא לפומייהו, והרבי שליט"א זעק כדי לבטל מכל וכל את הקטרוגים על ישראל, תוך כדי שיחות חריפות וזעקות כאב, בהדגשה ללא הרף על הצורך ללמד תמיד זכות על יהודים, לדבר אך ורק בטובתם של ישראל, ולשלול לגמרי דיבורים שבבחינת "אל תפתח פה" — הרי הפעם חדרו דברי הרבי שליט"א בגדרי העולם יותר ויותר, עד שאפילו בבני ברק דיברו דברי חיזוק ועידוד ובטחון, מבלי לדעת בכלל שכל זה נובע אך ורק ממה שפועל הרבי שליט"א בעולם.

כך מבואר בשיחת שבת פרשת משפטים תשנ"ב, שהסיבה האמיתית מדוע העולם מבין מצד עצמו כפי שאומרת התורה ("משפטים") בלי לדעת שהדבר נובע מהתורה, היא משום שענייני התורה ("מסיני") חדרו כל כך חזק בתוך העולם, עד כדי כך שהעולם מבין כך מצד עצמו, ועד שאינו יודע בכלל כי זהו אך ורק בגלל דברי התורה.

כך רואים אנו בכל ענייניו של הרבי מלך המשיח שליט"א, שבתחילה עמדו כולם מן הצד או התנגדו לכך בתוקף, והעניינים חדרו כל כך בעולם עד שעתה כולם טוענים שהם מבינים כך פתאום "לבד" — פתאום כולם מודעים לכך שצריך לפעול בקירוב יהודים לתורה ומצוות, אחרי ששנים רבות הם לעגו לזה. פתאום נשות גור מחלקות נרות שבת אחרי ששנים רבות טענו שזו פרצה בגדרי הצניעות. פתאום בש"ס רושמים יהודים לאות בספר התורה, כאשר בזמנו הם יצאו נגד זה. פתאום גם הסגנון שלהם הפך לפחות מתלהם ומפחיד בעונשי הגהינם, ויותר בהדגשת הטוב והיפה שבחיי תורה ומצוות. פתאום גם הם מפיצים במאסיביות תמונות של רבנים וצדיקים כאשר קודם זעקו "לא

הודיעו לנו שעומדים לתקוף בעירק וההכנות יארכו כמה חודשים, והתחילו לפזר חששות מי יודע מה עוד עלול אותו עריץ לעשות, כאילו חיכו לנו שנכין תוכנית מלאה בכל הרצינות כיצד לנצל זאת לענין המרכזי שעומד במרכז כל מציאותנו וחיינו עתה – לפרסם את העובדה שיש נביא בישראל ושהוא מבשר לנו עתה את בשורת הגאולה.

ראיתם כל תמונה". פתאום הם מדברים על החשיבות בבדיקת תפילין ומזוזות, על הנחת תפילין דרבינו תם, על החשיבות בשמחה ובטחון, על האמונה בגאולה הקרובה מאד ועוד דוגמאות רבות למכביר. וכך גם בעניין מלחמת המפרץ, כנ"ל, שגם בבני ברק הבינו שצריך לעודד ולחזק ולא להפחיד.

אם כן, מאחר שנתנו לנו כמה חודשים, הרגשנו שיש לנו זמן ודחינו את כל ההכנות וההתארגנות שוב ושוב, עד סמוך ממש לסיום האולטימטום. סוף סוף ברגע האחרון נכנסנו לאיזשהו הילוך גבוה יותר, ולקראת שבת פרשת וארא הוציאו לאור במטה משיח את "יש נביא בישראל" במאה אלף עותקים (ראשונים). כשמלמעלה ראו כי לא התארגנו מספיק כדי להפיץ את בשורת הנביא, נתנו לנו ארכה נוספת בדחיית האולטימטום שוב ושוב.

אך במקום שנבין את ההוראה וההזדמנויות שנותנים לנו חדשים לבקרים, היה נראה כאילו שוב נרדמנו, והיה צורך לעורר אותנו מחדש עם אולטימטום נוסף. ואז הודפס העלון "יש נביא בישראל" בשמונים אלף עותקים נוספים. אלא שאין הקומץ משביע את הארי, ושוב לשאננות, והפסקנו לייחס לכך חשיבות. כשראו מלמעלה ששוב נרדמנו, וצריך לקרות משהו ממשי בשטח כדי שנפעל, פרצה המלחמה בפועל ממש, והפאניקה התחילה לחגוג.

ברגע האחרון נזכרנו והודפסו והופצו המודעות של "אין לפחד כלל — הגיע זמן הגאולה" במודעות גדולות וב"פלאיירים" קטנים. המלחמה ממשיכה, אבל מידי פעם דואגים בכלי התקשורת להזכיר לכולם כי הסכנה לא חלפה עדיין. וכל זה כדי שאנו נעשה את המוטל עלינו.

אם כל זה עדיין לא הספיק, התעוררו כל מיני "מקובלים" מפוקפקים ב"ערוצי הקודש" למיניהם במטרה להפחיד ב"מלחמת גוג ומגוג" ובהודעות על "נקמת ה' ברשעים".

הרבי שליט"א חוזר ומדגיש שוב ושוב פעמים רבות, כי את כל העניינים הבלתי רצויים שהיו צריכים להיות בקשר לגאולה, כבר עברנו בהידור דהידור, וחס ושלום "לא תקום פעמיים צרה". הרבי מוסיף כי העבודה עכשיו היא "לעודד ולחזק את רוחם של בני ישראל ע"י ההכרזה שהקב"ה אומר בכל יום באופן דחדש ממש "**פקד פקדתי אתכם**", ומשיח צדקנו "עומד אחר כתלנו", ו"הנה זה בא", ויש להתכונן לקבל את פניו ע"י ההוספה בקיום התורה ומצוות..." (שיחת ש"פ שמות תנש"א).

[אגב: בקשר למלחמת גוג ומגוג במיוחד, מסופר ב"המלך במסיבו" (כרך ב' עמוד קלד) כי בשיחת אחרון של פסח תש"ל, שאל הרש"ג את הרבי "האם הייתה כבר מלחמת גוג ומגוג, ואם לא — מתי תהיה"? והרבי שליט"א עונה "יש אומרים שבמלחמת העולם הראשונה היה אחד שקראו לו בשם גוג — ואיתא בספרים שבשנת תרד"ע היה קץ — בשעת המלחמה שהיה בזמן חזקיה, אשר רצו לעשות את חזקיה משיח, היה גם כן אחד ששמו גוג"].

עלינו להביט על כל מה שקורה מסביב באותה הבטה שהרבי שליט"א מכוון אותנו אליה כל הזמן, לדעת שכל זה לא נברא אלא בשבילי, על מנת שאנו נעשה את המוטל עלינו. אסור שנחמיץ את ההזדמנויות הנפלאות שנותנים לנו מלמעלה — נמלא את כל חוצות הערים במודעות ובשלטים בדברי המלך המשיח ש"אין לפחד כלל!" נחלק לכל עובר ושב ולכל מי שיש רק אפשרות את העלונים עם המסר הברור ש"יש נביא בישראל", וכי "הנבואה ישנה במלך המשיח קודם הגאולה", ובמעשים אלה נזכה להביא להתגלות המלאה לעיני כל בשר של מלכנו משיחנו שליט"א — בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לוח שבועי

שבוע פרשת תזריע-מצורע

	זריחה		סוף זמן קריאת שמע		חצות היום והלילה		שקיעה	
	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק
יום שישי, ב' ניסן	6:25	5:34	9:34	8:46	12:44	11:59	7:02	6:23
שבת קודש, ג' ניסן	6:24	5:33	9:34	8:45	12:43	11:58	7:02	6:24
יום ראשון, ד' ניסן	6:23	5:31	9:33	8:44	12:43	11:58	7:03	6:25
יום שני, ה' ניסן	6:22	5:29	9:32	8:44	12:43	11:58	7:04	6:26
יום שלישי, ו' ניסן	6:20	5:28	9:31	8:43	12:42	11:57	7:04	6:27
יום רביעי, ז' ניסן	6:19	5:26	9:31	8:42	12:42	11:57	7:05	6:28
יום חמישי, ח' ניסן	6:18	5:25	9:30	8:41	12:42	11:57	7:06	6:29

זמני השבת		
	כניסה	יציאה
ירושלים	6:20	7:37
תל אביב	6:41	7:39
חיפה	6:31	7:39
ניו יורק	6:05	7:05
פריז	7:06	8:14
לונדון	6:19	7:30
מוסקווה	6:53	8:11

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

חשוב מאוד: הזמנים בארץ הקודש לפי שעון קיץ. הזמנים בניו-יורק ושאר העולם לפי שעון חורף

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי ב' ניסן	יג- יד. הל' מעשר שני ונטע רבעי . . בפרקים אלו פרק א.	הל' מכירה פרק כז.	מ"ע קכז. קכח. מל"ת קנב.
שבת ג' ניסן	ב-ד.	פרק כח.	מל"ת קנ. קנא.
ראשון ד' ניסן	ה-ז.	פרק כט.	מל"ת קמא קמב קמג.
שני ה' ניסן	ח-י.	פרק ל.	מ"ע קיט.
שלישי ו' ניסן	פרק יא. הל' בכורים . . בפרקים אלו. א-ב.	הל' זכיה ומתנה . . בפרקים אלו. פרק א.	מ"ע קלא. קכה.
רביעי ז' ניסן	ג-ה.	פרק ב.	מל"ת קמט*. מ"ע קלב.
חמישי ח' ניסן	ו-ח.	פרק ג.	מ"ע קלג. קמג. קמד.
שישי ט' ניסן	ט-יא.	פרק ד.	מ"ע פ. פא.

* בהוצאת קפאח קמח.

"כי (קרית) יובל היא, קודש תהיה לכם"

את הפעילות החב"דית בשכונת קרית היובל, אחת השכונות הגדולות בירושלים, החל הרב יהוסף רלב"ג ע"ה לפני יותר משלושים שנה. כיום מנהלים את הפעילות הרב יוסף אלגזי ורעייתו שהגיעו למקום לפני כחמש שנים, ומאז הם מפיצים יהדות, חסידות ואת בשורת הגאולה, בפרסומי ניסא גדול • לפני חודש הם חנכו את בית חב"ד החדש במרכז המסחרי, בזכות מופת מדהים של הרבי שהביא לבניית המקום באופן שמיימי • שי גפן סייר במקום, ראה את הפעילות העניפה הגדולה בקרית היובל, והתרגש בעצמו • פעילות ללא הפסקה

קרית היובל היא אמנם שכונה ירושלמית, אך גודלה הוא לא פחות מעיר ממוצעת ברחבי הארץ. יותר מ-40 אלף נפש מתגוררים בה, זאת מלבד שכונות פרבר הנמצאות בתחומה של השכונה. השכונה עצמה ממוקמת במערבה של ירושלים.

השכונה בעיקרה היא חילונית; רק מעט שומרים בה מסורת, ומעט עוד יותר שומרי מצוות. המצב האקונומי בשכונה הוא מעורב למדי: בחלקים מהשכונה מתגוררים אנשים בעלי מעמד ושררה, ובחלקים אחרים מתגוררות משפחות מצוקה.

בשכונה הזאת פועל כיום זוג שלוחים פעיל ונמרץ, חדור ולהוט בעבודת השליחות שהגיע לשליחות במקום ללא חשבונות אישיים.

הקשר של השכונה עם חב"ד החל כבר לפני ל"ג שנים, כאשר הרבי מה"מ הורה ביוזמתו להגה"ח הרב **יהוסף רלב"ג** (ע"ה) לקחת על עצמו את הרבנות בשכונה, שבמהותה היתה אז מעוז של מפא"י. כחסיד נאמן לא שאל הרב רלב"ג שאלות מיותרות, והוא 'נחת' בשכונה החילונית והחל לחולל בה מהפכה. הרבנית **סימה רלב"ג** תחי', מי שהייתה שותפה פעילה לצידו של בעלה, נזכרת בערגה באותם ימים כאשר הרבי הורה להם לגור בקרית היובל: "לאחר מלחמת

מאת: שי גפן

האהבה ניכרת. הרב אלגזי נישא על כתפי ידידים ואוהדים

ששת הימים, קיבלנו טלפון מהרב חודקוב. גם הרבי היה על הקו, והרב חודקוב העביר שלש הוראות: אחת מהן היתה להכין מניינים ב'צמח צדק', והשניה היתה לדאוג לקבל את הרבנות בקרית היובל.

"זה לא היה קל ופשוט, ושלוש שנים חלפו עד שהמינוי התקבל ואושר רשמית. במשך שנות הפעילות במקום, זכינו לקשר יהודים רבים לרבי מלך המשיח. בנינו מקווה חב"ד במקום ופתחנו בתי כנסת.

"ההתייחסות של הרבי לקרית היובל הייתה מיוחדת", מציינת הגב' רבל"ג, "כאשר נסענו לרבי בשנת תשד"מ, נטלנו עמנו מזוודה של פתקים ובקשות מתושבי קרית היובל לרבי. כשעה לאחר שהכנסנו את הפתקים, חיפש הרב גרונר בבהילות את בעלי הרב רלב"ג ונתן לו תשובה עבור התושבים. הרבי כתב כי היות ואין הזמן גרמא לענות בנפרד, הוא מוציא תשובה כללית. חשבנו שבזה זה נגמר, אלא שזמן מה לאחר מכן סיפר המזכיר הרב ניסן מינדל לבעלי כי הרבי הורה להכין מכתב מיוחד עבור כל תושבי קרית היובל... היחס המיוחד לא הסתיים בזה, ולמרות התשובה הכללית הרבי הכין גם מענות מפורטים לכעשרים תושבים בקרית היובל. הרבי הורה להשאיר את המכתבים פתוחים כדי שבעלי יוכל לראות את המענות ולהדריך את התושבים בעניין.

"אפשר לומר שהרבי פקח עין מיוחדת על קרית היובל", אומרת הרבנית רלב"ג שלא מסתירה את שביעות רצונה מהפעילות המיוחדת של השלוחים הרב **יוסף אלגזי** ורעייתו, שמקדישים את כל פועלם ומרצם על מנת להפיץ יהדות ולהכין את שכונת קרית היובל לקבלת פני משיח צדקנו.

את פעילותו בקרית היובל, החל הרב אלגזי לפני כארבע שנים וחצי, בחודש מנחם אב תשנ"ח. סיפורו האישי של הרב אלגזי והתקרבותו לחב"ד, ראוי אף הוא להתייחסות.

הרב אלגזי הגיע לראשונה ל-770 בתקופה של העלם והסתר, לאחר ג' תמוז, אך ההתקשרות שלו לרבי היא בבחינת 'התקשרות עצמית'. כך גם השליחות המיוחדת שלו בקרית היובל, שהיא בבחינת 'טופח על מנת להטפיח', כאשר אש של קדושה וחסידות הבוערת בלבו, מציתה את הלבבות ומקרינה לכולם כי הרבי מלך המשיח חי וקיים.

"באתי מהיישוב 'נוה צוף' שבאזור בנימין. למדתי בישיבת 'נחלים', ובמשך הזמן התקרבתי לחב"ד. מה שלמדתי לא סיפק אותי, וחיפשתי יותר ממה שנתנו לי. במשך כשנה למדתי בבני ברק, אבל גם זה לא סיפק אותי; הרגשתי שאני מפספס את הנקודה. כיון ש'נוה צוף' היה סמוך לנחליאל, ובאותה תקופה היתה במקום ישיבה של חב"ד, הייתי מגיע מדי פעם לישיבה. משם כבר עברתי לישיבת חב"ד בצפת, ומכאן היתה הדרך קצרה לחיי חסידות מלאים.

"לפני חמש שנים נישאתי לרעייתי שהתגוררה בירושלים. עוד טרם נישואינו ברור ומוסכם היה כי בעז"ה נצא לשליחות. ההתלבטות היתה רק שאלה של מקום. בעוד שאני עסקתי במרץ ובלהט במבצעים ביושבי יהודה ושומרון, פעלה אשתי בשליחות חינוכית בתוככי ירושלים, בשכונת עיר גנים הסמוכה ל'קרית היובל'.

"בתקופה הראשונה לאחר נישואינו למדתי בכולל "זכרון יהוסף" בקרית היובל בראשות הרב **שלום דובער וולפא**. בעקבות ההתעניינות שגיליתי בשכונה, והפעילות שהתחלתי לבצע מיוזמתי, פנה אלינו הרב וולפא בהצעה לנהל את הפעילות בקרית היובל באופן מסודר וממוסד, מה שלא היה מאז פטירתו של הרב רלב"ג. ההתלבטות היתה קשה: האם עלינו לקבל את ההצעה ולהישאר בירושלים, או לחזור לפעילות בישובים. כשכתבנו על כך לרבי מה"מ, קיבלנו תשובה באמצעות ה"אגרות קודש" (חכ"ב עמ' ר-רא): "עניי עירך קודמין". ראינו במוחש כיצד הרבי מוביל ומכוון אותנו היישר אל המקום בו ממתינים הניצוצות השייכים לנו.

התחלנו לחפש דירה בשכונה, אבל זה

כוחו של סיפור

אחד מפעילויותיו של בית חב"ד, הוא מכון הבר מצווה, בו לומדים נערים לקראת הבר מצווה חינם אין כסף. רבים מהנערים מתוודעים באמצעות פעילות זו ליהדות, לתורת החסידות ולרבי מה"מ. בדרך כלל אני נוהג לסיים כל שיעור כזה בסיפור מהרבי או מהבעש"ט.

אחד הילדים, ממשפחה מאד מכובדת בשכונה, למד אצלנו לקראת הבר מצווה, וכהרגלי, סיימתי כל שיעור בסיפור חסידי. פעם אחת סיימנו את השיעור בשעה מאוחרת, ואמרתי שבגלל השעה לא אספר היום סיפור, אבל הילד לא ויתר. "אני חייב שתספר לי, כי לאחר מכן אני מספר את זה לכל הילדים ב'צופים'. עשינו מנהג שכל הילדים יושבים ואני מספר להם את הסיפור החסידי..."

לאחר חודשיים של לימוד, הביע הילד את רצונו לשמור שבת, בהסבירו כי הלימוד פועל עליו. כשבררתי את העניין בעדינות, התברר לי כי אמא שלו מסכימה לזה, וכן אביו. הענקתי לו גביע לקידוש, והאמא שרצתה לסייע לבנה, החלה אף היא לשמור שבת. היא קנתה פלטה ושעון שבת. היום המשפחה מתקרבת בצעדי ענק ליהדות...

חנוכיות ציבוריות מאירות את השכונה. הרב אלגזי ליד אחת החנוכיות

כלל לא היה פשוט. רוב הדירות המוצעות היו מוזנחות ביותר, וממוקמות ברחובות שאדם מן היישוב מדיר רגליו מהם. אולם סמוכים ובטוחים בכוחו של המשלח, ולמודי ניסים ותשובות מופלאות מהרבי באמצעות ה'אגרות-קודש' גם בחיינו האישיים, לא אמרנו נואש והמשכנו לחפש מקום מגורים נאות חרף כל הסיכויים. הדירה אכן נמצאה יומיים לפני המועד בו היינו צריכים לפנות את הדירה הקודמת. הרבי הכין עבורנו דירה שבנה קבלן לעצמו, ובאותה תקופה חיפש להשכירה. זה היה ממש נס ופלא, כיון שדירות מהסוג הזה לא היו בנמצא...

מיד עם בואו החל הרב אלגזי לחדש את הפעילות בשכונה ולהחיותה. הדבר לא היה פשוט בשכונה כמו קרית היובל, בה סוג האוכלוסייה דורש את המקסימום ויותר מזה... הדבר היחיד שהיה לזוג השלוחים הטרי – חדר בתוך בית כנסת, ששימש כמשרד של בית חב"ד.

הרב אלגזי לא המתין לנוחיות יתירה, והוא החל מיד בפעילות למרות הקשיים שניצבו בדרכו. התגובות הראשוניות היו צוננות, נזכרים בני הזוג אלגזי. לא כולם ראו בעין יפה את העובדה שהפעילות החב"דית מתחדשת ומתעצמת בקרית היובל. היו שראו בזה פלישה. גם בבית הכנסת בו החל הרב אלגזי לפעול, היו מי ששמו רגליים.

הפתגם החסידי אומר שחסיד היכן שהוא נמצא הוא מייצר סביבה. הרב אלגזי ביצע זאת הלכה למעשה. כאמור, קרית היובל היא שכונה ברובה חילונית. כשלושים בתי כנסת יש בשכונה, והם כמעט לא פעילים. יהודים בעלי חזות חרדית ברחוב של קרית היובל, הם לא מחזה שגרתי.

"התחלנו את הפעילות בבית הכנסת 'זכרון קדושים', שם גם היה משרד ששימש כבית חב"ד עוד בתקופתו של הרב רלב"ג. במקום לא היה אפילו מניין למנחה מעריב", מספר הרב אלגזי. "הגבאי במקום הקניט אותי ואמר: 'נו, נראה אתכם החב"דניקים דואגים למניין מנחה מעריב'. לא חלף זמן רב ופתחנו מניין לתפילות מנחה וערבית. כעבור זמן קצר המקום המזדקן החל לקבל צבע חיים. שיעורי חסידות הוקמו, צעירים מהשכונה החלו לפקוד את בית הכנסת, הוקם כולל ערב, ועוד פעילות רבה.

"הפעילות עם הצעירים בשכונה החלה כאשר יום אחד ביקשנו מהם להשלים מניין. הם אהבו את המקום והיוו את הגרעין הראשון שלנו בשכונה. עם הזמן נוצר מעין כולל ערב, כאשר הנוכחים מתפללים מנחה וערבית ויושבים במשך כשעתיים לשיעורים מגוונים החל מלימודים יומיים רמב"ם וחת"ת, וכן שיעורים אקטואליים בהלכה ובחסידות.

"גם בשבת החיינו את המקום; הקמנו שיעור בחסידות לפני התפילה, קידוש והתוועדות שמשכה אליה רבים מכל בתי הכנסת. המקום החל שוקק חיים עם פעילות ללא הפסקה".

אבל כמו כל דבר טוב, הפעילות של חב"ד היתה לצנינים בעיני כמה אנשים שלא רצו לפרגן לחב"ד, והרב יוסף אלגזי ורעייתו עברו שבעת מדורי גיהנם. קיימו בהם בהידור את הפסוק "ראשיתך מצער", אולם הם קיוו והאמינו גם בהמשך הפסוק "ואחריתך ישגה מאד".

בשלב מסויים החליט הרב אלגזי: עד כאן! הרבי מלך המשיח רוצה שיהיה מקום מיוחד לפעילות חב"ד בשכונה מבלי להזדקק לטובות וחסדים של איש. לא מפתיע שדווקא ה'ראשיתך מצער' גרם לשגשוג בפעילות החב"דית בשכונה.

את האוירה המיוחדת של חב"ד בקרית היובל, אנחנו מרגישים מיד כשנכנסים לבית חב"ד החדש. "זה בית חב"ד של הרבי", מציג הרב אלגזי בפני

גן הילדים החב"די בקרית היובל, סיפור של הצלחה

מכתב הק' של הרבי שנשלח לתושבי שכונת היובל
באמצעות הרב יהוסף רלב"ג

ילדי קרית היובל בתהלוכת ל"ג בעומר

את המקום, והוא לא מתכוון לדברים רק כפשוטם, אלא גם כמדרשם, בסיפור המרתק שעומד מאחורי בית חב"ד החדש שנחנך לפני פחות מחודש ימים...

הסיפור עצמו מתחיל מניסים של הרבי באמצעות האגרות קודש. אם עדיין רוצים להבין שהרבי מלך המשיח חי וקיים ומסייע לשלוחים שלו באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, בקרית היובל רואים זאת על כל צעד ושעל.

לאחר שורה של הצקות והטרדות כלפי הפעילות החב"דית, החליט הרב אלגזי ללכת למרכז המסחרי בשכונה ולחפש מקום להשכרה על מנת לפתוח במקום בית כנסת ובית חב"ד פעילים. מדובר במרכז מסחרי הומה אדם המשמש גם את השכונות האחרות באזור.

הרב אלגזי הסתובב במרכז המסחרי, אך לא מצא מקום מתאים. "במשך כמה שעות עברתי על פני כל החנויות, והכל היה תפוס. זה מקום פעיל ושוקק חיים. לא ידעתי מה לעשות, כשלפתע גיליתי שורה של חנויות סגורות וריקות מאדם. המקום היה נראה מוזנח עד להחריד. התעניינתי אם אפשר להשכיר את המקום, ושכן שנכח במקום, פתח את המקום שלא היה אלא שתי חנויות מחוברות שהיו בעבר נגריה.

"הרמתי טלפון לחברה שמשכירה את המקום; האשה מעבר לקו אמרה שהשכירות היא אלף דולר לחודש. הסברתי לה כי אנחנו לא מעוניינים במקום למטרת מסחר, אלא להפצת יהדות. לאחר מסכת ארוכה של שכנועים והסברים מה המשמעות של חב"ד, ומיהו הרבי מלך המשיח, היא התלהבה והמחיר נסגר כמעט בחצי!...

"למען האמת גם את זה לא היה לי מאיפה להשיג, וזאת מבלי לדבר על המבנה שהיה זקוק לשיפוץ כבד בעלות של עשרות אלפי דולר. כמו תמיד החלטנו לשאול את

אמונה ללא פשרות

הפעילות של הרב אלגזי בשכונת קרית היובל, חדורה במשיח, כפי שנצטוו השלוחים שהכל יהיה חדור בענייני גאולה ומשיח. הרב אלגזי דואג בכל מקום לפרסם אודות הגאולה הקרובה, ועל אודות התגלותו הקרובה של הרבי מה"מ.

ביום בו ביקרתי בבית חב"ד, שמעתי באוזניי קוריוז קטן. במשיבון הטלפון של בית חב"ד נשמעת ההכרזה "יחי אדוננו". כשהרב אלגזי בדק את ההודעות, שמעתי גם את ההודעה הבאה שהשאירה תושבת השכונה כתגובה על ההכרזה המוקלטת: "לפי הטון שאתה מדבר, נראה שהמשיח עומד לבוא היום...".

דעתו הק' של הרבי. כתבנו לרבי על כל הקשיים במקום הישן, וכן על ההצעה במקום החדש והשיפוצים שהמקום צריך לעבור. בתשובה שקיבלנו הבנו שכדאי לעבור ויש מקום לזה.

"התחלתי לעבוד על שיפוץ המקום. הבאתי כמה קבלנים שיראו את המקום, וההצעות שהם נתנו היו סביב כמה עשרות אלפי דולר. אין לי כסף לשלם את השכירות, ואיך אממן את שיפוץ המקום?! שאלתי את עצמי, אבל הברכה של הרבי ב'אגרות-קודש' נסכה בי עידוד והייתי בטוח שהנס עוד יבוא...

"באותם ימים ששכרנו את המקום, קיבלנו הודעה בתא הקולי של בית חב"ד מיהודי פלוני שרוצה לבדוק תפילין. אשתי חזרה אליו, ואותו יהודי סיפר שיש לו בעיה והוא רוצה לבדוק את התפילין שלו. במהלך הביקור שלו אצלנו הצענו לו לכתוב לרבי ב'אגרות-קודש', והוא גם קיבל תשובה מיוחדת. במהלך הזמן ששהה בבית חב"ד, התרשם מקרוב מהפעילות העניפה המתרחשת בין כתלי חדר קטן זה, וממנו אל כל רחבי השכונה. הוא גילה התעניינות רבה בנעשה, ותוך כדי דיבור והסברים סיפרנו לו לפי תומנו כי יש מקום חדש לבית חב"ד אלא שהוא דורש שיפוץ בעלות גבוהה. ללא כל בקשה מצידנו הוא אמר לפתע בהחלטיות 'אני רוצה לראות את המקום'.

"השעה כבר היתה מאוחרת, והוא הבטיח להגיע למחרת כדי לבדוק את המקום. למחרת הוא אכן הגיע היכן למקום הישן, שם ראה את הפעילות שלנו עם הילדים, וגם עם מכון הבר-המצווה שאנו עושים. הוא גם שם לב להפרעות שכוונו לעברנו מצד בעלי המקום. עם התחושות הללו הלכנו לראות את המקום החדש ששכרנו. הסברנו לו מה עומד להיות כאן: בית כנסת, פעילות עם הנוער, עזרה לנזקקים וכו'. האיש מסתכל ארוכות, ולפתע הוא פונה אלי ואומר: "נפלת על האדם הנכון. אני אשפץ לך את כל המקום תוך חודש! כמה שזה יעלה, הכל על חשבוני...".

"לא ביקשתי תרומה מאותו יהודי, ובדיוק באותו יום בו כתבתי לרבי על הקשיים בנוגע לשיפוץ המקום, הוא הופיע כמלאך משמים. התברר לי כי הוא בנו של קבלן גדול בירושלים, מר **יהודה רחמים**, שהגיע לתומו לבדוק את התפילין והחליט לקחת על עצמו את בניית הבית חב"ד.

"לאחר מכן גם התברר לנו איך הוא הגיע אלינו. הוא גר בסמיכות לקרית היובל, והוא התקשר לשירות 144 של בזק וביקש בית חב"ד, והמקום הראשון שנתנו לו היה בית חב"ד בקרית היובל. מה זה אם לא נס גלוי ומופת שמיימי מהרבי? האם זה לא שליח ישיר של הרבי?" שואל אותנו הרב אלגזי...

"כשהעניין הגיע לאבא הקבלן, היה לו תנאי בל יעבור בתמורה לשיפוץ המקום: התחייבות לקיום שיעור תניא שבועי במשרדו עם חברים שלו. "בלי השיעור הזה, לא נבנה אצלך כלום", הזהיר אותי... מאז יש שיעור שבועי קבוע בחסידות במשרדו.

"עוד בטרם התחלתי לעכל את מה שקורה, וכבר למחרת בבוקר הגיעו הפועלים הרומנים שהחלו לעבוד. אם לא די בכך, הרי שר' אריאל רחמים עצמו חתם על הוראת קבע בסך של חמישים דולר לחודש. הוא עצמו עסק בפרוייקט כאילו מדובר בפרוייקט אישי שלו. במשך חודש ימים הוא לא זז מהמקום. עזב את העבודה וגייס את כל המשאבים לצורך העניין. הוא הלך להתרים את האביזרים השונים שהיו נחוצים לבתי חב"ד, דלת פלדלת, תריסים, אריחי קרמיקה. הוא עבד במקום מהבוקר ועד הערב".

כשאנו רואים את המבנה המהודר שהוקם במרכז המסחרי השוקק, אי אפשר שלא לראות נס גלוי מול העיניים...

לפני כחודש ימים, ביום ח' באדר שני, התקיימה חנוכת הבית בהשתתפות הראשון לציון הרב **מרדכי אליהו** שליט"א, הרב **שלום דבער** הלוי **וולפא**, והרבנית **סימה רלב"ג** שאף החלה במקום כתיבת ספר תורה לעילוי נשמת בעלה, הרב הבלתי נשכח של קרית היובל הרב יהוסף רלב"ג.

בחנוכת הבית נכחו גם הקבלן ובנו שהעדיפו לא להתבלט. הם רואים בעזרתם שליחות לסייע לשלוחים של הרבי. במהלך חגיגת חנוכת הבית הם קיבלו תעודת הוקרה מהודרת מבית חב"ד. הם עצמם לא יכלו להסתיר את התרגשותם, כשסיפרתי להם את סיפור המופת ב'אגרות-קודש' שהם היו שותפים בו...

ה מהפכה הרוחנית של הרב אלגזי בשכונה הירושלמית הקרירה, כבר הפכה לשם דבר. אחד הביטויים לפריצה הגדולה שלו, היתה בשמחת בית השואבה שהתקיימה ברחובה של עיר. רב השכונה חשש. "לא יהיו לנו אנשים", הוא הזהיר את השליח הטרי. הרב אלגזי אמר לו כי הכח של הרבי יסייע. "בסופו של דבר

הרבי עוזר ומסייע

מספר הרב אלגזי: "פעם הגיעה לבית חב"ד תושבת השכונה לצורך ענין מסויים. המלצנו לה לכתוב לרבי, והיא אכן נענתה. התשובה שקיבלה היתה שעליה לעשות תעמולה בסביבה בה היא נמצאת. היא קצת השתוממה ושאלה מה היא יכולה לעשות, כיון שפעילות של 'מבצעים' היא מתביישת לעשות... בסוף החליטה כי היות והיא מתנדבת בטלוויזיה הקהילתית של ירושלים ועושה כתבות, היא תעשה כתבה על בית חב"ד בשכונה.

"הכתבה הייתה מרגשת, ועשתה הדים חיוביים רבים. בזכות התשובה של הרבי זכינו לקבל מבלי שביקשנו פרסום מאסיבי אוהד. על כתבות מעין אלה יש רבים שמוכנים לשלם הון עתק.

"זה עוד סוג של עזרה חשובה שהרבי שולח לנו ללא הרף באמצעות ה'אגרות קודש'", אומר הרב אלגזי.

אהבה וחיבה, ויחס אישי – אלו הם מתכוני ההצלחה של הרב אלגזי

ילדי השכונה מכינים נרות במסגרת אחת הסדנאות של ארגון צבאות ה'

התוועדות חסידית עם הרב חיים ששון, מרצה הגאולה

הראשל"צ הרב מרדכי אליהו נושא דברים בחנוכת בית חב"ד ובית כנסת חב"ד המחודש. לידו יושב הרב נפתלי רוט, הרב דוד שמחון, רב השכונה, הרב אלגזי, הרב יצחק וולפא, והקבלן מר יהודה רחמים שתרם את הבנייה והשיפוץ

השתתפו יותר משלוש-מאות יהודים", מספר הרב אלגזי. מאז מדי שנה מתקיימת שמחת בית השואבה ברחובה של עיר, אליה מגיעים רבים מתושבי המקום שמביעים בהזדמנות הזאת את האהבה והחיבה שהם רוחשים לר' יוסי.

הפעילות החב"דית בקרית היובל מגוונת מאד: תורה ורווחה עם יהדות הולכים כאן שלובי זרוע. יותר מ-180 ילדים משתתפים מדי שבוע במועדוני הנוער של צבאות ה'; עשרות משפחות מקבלות כל שבת סל מצרכי מזון מורחב. משאית של מאפיית אנג'ל מביאה כל שבוע לחמניות טריות, עוגות וכל טוב עבור הנזקקים. "גם זה התחיל בסיפור מדהים כאשר אחד האנשים שהנחתי עמו תפילין, הוא מבעליה של מאפיית אנג'ל, וקיבל על עצמו לדאוג מדי שבוע לאוכל ועוגות עבור משפחות נזקקות", מספר הרב אלגזי. "גם חברת שיווק גדולה של ירקות ופירות נותנים כמויות של ירקות חינם, חברת בשר מעניקה בשר. עשרות משפחות נהנות מידי שבוע מסל המזון שמכינים בבית חב"ד המקומי.

"לפני פסח יהנו מאות משפחות מסל מזון מורחב. בעידן הזה של מיתון כבד וריבוי האבטלה, הביקוש רק גובר והולך, ואנו עושים הכל כדי לסייע לאנשים", אומר הרב אלגזי, ומספר כי יש אנשים שמתחילים לבכות כאשר הם מקבלים את האוכל לביתם. "הגיעה אשה זקנה ששמעה על החלוקה. לאחר שמילאה טפסים כמקובל, קיבלה חבילה. כשראתה את הבשר החלה לבכות באומרה כי כמה שנים לא ראתה איך נראה בשר...".

לבית חב"ד יש רשת של מתנדבים מהמקורבים שדואגים לחלק את סלי המזון. זו אחת הפעולות שגרמו לשם טוב ולאהדה גדולה שיצא לחב"ד בכל האזור.

גם לגן הילדים שמפעיל הרב אלגזי, יצא שם טוב. הוא קיבל את המקום יום לפני שגן הילדים הקודם שהיה במקום נסגר. פעילי

תודות וברכות

הרב אלגזי רוצה לנצל את הבמה ולהודות לכל אלו שמסייעים לפעילות שלו, בראשם הרה"ח ר' **מאיר גוטניק**, שתרם ועזר רבות לבית חב"ד בתקופות הקשות שלו.

כמו כן תודות לרב **זאב שטיפל**, יהודי חב"דניק מרוסיה שמתגורר בשכונה ומסייע לנו רבות. תשואות חן לרב **ירון נאמן**, על העזרה והסיוע במאור פנים לאורך כל הדרך.

הרב אלגזי מודה גם לרב **נפתלי רוט** שמסייע רבות לבית חב"ד בתקופה האחרונה. כמו כן לאברך ר' **דודי לידר**, שבמסירות רבה עוזר למבצעים ומארגן מנייני תפילה. וכן תודות לר' **ירון דותן** שמדי שבת צועד רגלית משכונת בית וגן כדי לקרוא בתורה, הת' **נפתלי פיליפ** המסייע בחום ובאכפתיות רבה, ולגב' **רבקה נווה ה**מארגת את מועדוני צבאות ה'.

הרב אלגזי מוסיף ומציין לזכות את חמיו הסופר הרב **דוד בר כוכבא** משכונת הר נוף בירושלים, שבודק תפילין ומזוזות למבצעים בחינם אין כסף, לא רק לבית חב"ד של חתנו, אלא לכל בתי חב"ד בירושלים. הרב בר כוכבא אומר כי זה החלק שלו במבצעים של הרבי. כמו כן מוסר הרב בר כוכבא שיעור הלכה קבוע בבית חב"ד.

טונות של ירקות ומיני מאכלים שמחלק בית חב"ד למשפחות נזקקות בשכונה

קרית היובל היא שכונה למודת סבל בשל כמה מפעולות הטרור הרצחניות שארעו בה בשנתיים האחרונות. לפחות עשר משפחות שכולות מתגוררות בשכונה, והן זוכות ליחס מיוחד מהשליח שמגיע מדי חג ומועד לעודד ולחזק.

את הסיפור של הצלת אחד ממקורבי בתי חב"ד מהפיגוע הנורא בקפה מומנט, לא ישכח הרב אלגזי הרבה שנים: "פגשתי פעם בהשגחה פרטית בחור צעיר כבן 30 בשם שי. מר"צ ואחרים שלא יכלו לראות את ההצלחה הגדולה של הגן, החליטו לפתוח גן מתחרה, העיקר שלא ילכו לגן חב"ד במקום...

כיון שראה יהודי דתי, אמר כי הוא רוצה ללמוד את השפה הארמית. 'אין לי שום עניין ביהדות' הדגיש באוזניי. הזמנתי אותו לשיעור בגמרא, ופעם בשבוע הוא היה מגיע לבית חב"ד כדי ללמוד ארמית. למעשה זה היה שיעור גמרא לכל דבר.

"כעבור תקופה סיפר לי כי החליט להשתתף בקורסים של מיסטיקה. אמרתי לו 'מצויין, גם לנו יש מיסטיקה מקורית ושמה ספר התניא'... הוא התחיל ללמוד על חסידות ופשוט נהנה. הוא עזב את כל הקורסים שלו באמצע ואמר שהם לא משתווים לתורת החסידות.

"במוצאי שבת בו ארע הפיגוע המחריד בקפה מומנט, חבריו ביקשו ממנו שיבוא איתם לבלות, אך הוא לא רצה בשום אופן. לאחר שכנועים מצידם, נכנס לרכב ונסע לכיון בית הקפה, אלא שבאמצע הדרך הוא החליט באופן לא מובן שלא להיות אתם, וחזר לביתו. כשהגיע הביתה הוא שמע על הפיגוע הנורא ממנו ניצל בנס... כמה מחבריו נהרגו או נפצעו. 'זה הכל בגלל לימוד החסידות', הוא חזר ואמר בהתרגשות רבה...".

נס נוסף שארע היה לפני כשנה, ביום שישי של חג הפסח, כאשר פיגוע גדול אירע בפתח השופרסל השכונתי, בנקודת הכניסה הסמוכה למקום בו מוצב דוכן תפילין מדי שבוע. בגלל חול המועד לא עמד הדוכן במקום...

במשך שנות פעילותו, הצליח הרב אלגזי לקבץ סביבו קהילה שבסיסה בבית הכנסת החדש. בחיי הקהילה יש מגוון שיעורים לגברים ונשים, מנייני תפילה קבועים, פעילויות והתוועדויות, פעילות עם ילדים בכל הגילאים.

כשמבקשים מהרב אלגזי לסכם את הפעילות, הוא מתקשה. "מה אומר, שבדקנו אלפי מזוזות? שמאות רבות כתבו לרבי ב'אגרות קודש'? על מאות הילדים שעברו במועדוני הנוער? על עשרות רבות של נערים שלמדו חינם במכון הבר מצווה?"

סביב הרב אלגזי התגבשה חבורה מעניינת של חבר'ה צעירים, חברים מגובשים היטב שהגיעו יחד לחב"ד. "הם עדיין בשלבי בדיקה והיסוס, מתקרבים ליהדות עקב בצד אגודל, בדרך ובקצב שלהם". הם מתפללים שלוש תפילות ביום, ואין בחור בחבורה הזאת שלא אומר חת"ת, למרות שרובם הולכים עדיין ללא כיפות, אבל זה ענין של זמן...

איך החל הקשר שלך עם החבורה הזאת?

"זה התחיל במנין התפילה בבית הכנסת הקודם. ערב אחד לא היה לי מניין, ואחד מהם הזדרז להביא את החברים שלו. התפתחה שיחה מעניינת, וכך התחברנו. במשך שנתיים ימים השקענו מאמצים רבים כדי לקרב את הצעירים לעולמה של תורה וחסידות. חבורה זו מגובשת ובעלת מרץ, אומר הרב אלגזי, מספיק טלפון אחד וכולם מתייצבים לפעילות. הם סיפרו לי שפעם נכנסו לפאב בטבריה, וכטוב לבו של אחד מהם באלכוהול, הוא עלה על השולחן והחל לצטט שורות של תניא בעל פה... הם חבר'ה נפלאים; פשוט נשמות של הרבי מלך המשיח.

"במשך תקופה ממושכת, כאשר החבר'ה

הללו התקרבו, היה המשפיע ר׳ ראובן דונין מגיע אלינו פעם בשבוע ולומד איתם. הוא נהנה מהמקום ומהשהות עם הצעירים״.

אלו שיעורי תורה מתקיימים במסגרת בית חב״ד?

״ישנם שיעורים רבים המתקיימים מדי יום בהלכה, בגמרא ובחת״ת. אני רוצה לספר על שיעור תורה ייחודי שיש לנו המיועד לבעלי עסקים שמתכנסים פעם בשבוע בשעות הבוקר לשיעור בספר התניא.

״כמו כן מתקיים אצלנו שיעור לנשים שקיים זו השנה השלישית, בו משתתפות עשרות נשים. כיום כולן אומרות חת״ת מדי יום.

●

אחת המעלות של בית חב״ד בקרית היובל, היא האוירה הטובה השוררת בו, מעין הרגשה ביתית שכל באי המקום מרגישים בזה מיד. אפילו למים החמים, לקפה ולעוגה, יש תפקיד חשוב בהארת הפנים לכל הבאים. החיוך, השלווה והרוגע שמקרין הרב אלגזי, מסייעים רבות לצביון הפעילות במקום.

הראשל״צ הרב מרדכי אליהו מעניק תעודת הוקרה לקבל מר יהודה רחמים ובנו אריאל, שנדבם לבם להשקיע בשיפוץ בית חב״ד

משנכנס אדר מרבים בשמחה

קייטרינג חסדי שמחה בע״מ

מגדל העמק

אנו שמחים להודיע לציבור הרחב ולאנ״ש שיחיו

על מכירת אוכל מוכן לשבת ולכל אירוע או שמחה

בהנהלת ר׳ דוד אלימלך שי׳
בהכשר הרה״ח ר׳ יוסף הכהן הענדל
רב דק״ק חב״ד מגדל העמק

המכירה תתקיים בחנות ברח׳ ניצנים 8
(ליד בית התבשיל) ביום חמישי
החל מהשעה 16:00
וביום שישי החל מהשעה 9:00 בבוקר

טלפונים להזמנות
דוד 056-432525
מאיר 056-474770
04-6443836

סרטוקים

100% משי טהור
850 ש״ח

איכות בד עבה ויפה 35 מ״מ
שירות לבית הלקוח במרכז הארץ
ומשלוחים לכל העולם ע״י U.P.S.
כל המידות במלאי

ניתן להזמין סיטרוק + מכנס מ100% צמר רק 800 ש״ח

ניתן להשיג חליפות ארוכות (ביטנה מלאה) וחליפות קצרות

יוסי קורקוס - שכון חב״ד לוד
חנות: רח׳ הר׳ קוק 10 בני ברק,

טלפון: 03-6164367
טלפקס: 08-9283494
סלולרי: 067-834770 053-764947

אנו מגישים בזאת, בפירסום ראשון ובלעדי, את "**יומן – קבוצה – ה'תשכ"ו**", המתאר את אירועי השנה בבית-חיינו.

החומר המופיע בסדרה זו, נלקט מסדרת מכתבים שכתב הרה"ת ר' **שלום דובער הלוי** שי' **וולפא**, בעת שהותו ב"קבוצה". רוב המכתבים נכתבו לבני משפחתו, ומיעוטם — לאיזה מחבריו. מכל אלה, נלקט רק הקשור לאירועים ב-770 וההווי של בחורי-הישיבה מארץ-הקודש. יש לציין, כי גם לאחר חיפושים רבים הצלחנו לאתר **חלק קטן בלבד** מסדרת המכתבים, ולכן חסרים תיאורים על כמה תאריכים חשובים באותה שנה (כגון אירועי והתוועדויות י"ט כסלו, יו"ד שבט, ימים ראשונים דחג הפסח וב' ימי חג השבועות).

הדברים לא נכתבו בשעתם כיומן מסודר, ובוודאי שלא בסגנון ובצורה המיועדים לפרסום. עם זאת, ודווקא משום זאת, עולה מהם ניחוח אותנטי ומקורי. זאת בשל העובדה שנכתבו סמוך לזמן ההתרחשויות ע"י "תמים" הנמצא כל כולו בד' אמות של נשיא הדור. בתיאורים משתקפים המאמצים האדירים והשתדלנות שהשקיע כ"ק אדמו"ר שליט"א עבור תלמידי ה"קבוצה", כדי לפעול שיוכלו להשאר ב-770 למשך שנה תמימה; וכן את התשוקה הגדולה — "כמים הפנים" — של הבחורים, אשר כל משאת נפשם הייתה "שבתי בבית ה'", בצלא דמהימנותא.

הקטעים **לא** עברו עריכה כלל, והם מופיעים **בלשונם המקורית**. לפיכך, כאשר נכפלו תיאורי אירועים שנכתבו ביותר ממכתב אחד — **השארנום כפי שהם**, ולא שילבנום להמשך אחד. עם זאת, להקל על הקורא הוספנו בחצאי-ריבוע תירגום ללה"ק של מילים באידית, וכן הבהרות במקום הדרוש. התאריכים שבראשי הקטעים, **אינם** תאריכי האירועים כביומן רגיל, כי אם התאריך **בו נכתב המכתב**, המתאר בדרך כלל את האירועים בימים שקדמו לו.

בשם קהל הקוראים הננו מודים לכותב היומן על הסמכתו לפירסום הדברים ב"בית משיח" — וממנו יראו וכן יעשו.

חלק א'

שהחיינו . . לזמן הזה

[יום ה' י"ט אלול, חודש הרחמים תשכ"ה]

השעה עתה היא 1:15 לפי שעון פאַריז ו-2:15 לפי שעון ישראל.

בשעה 12 לפי שעון פאַריז נחתנו בשלום בשדה-התעופה באורלי, וחיכינו שם כשעה, לפני רבע שעה עלינו שוב לאוירון והנה בחור אחד (...) חסר, המטוס כבר הפעיל את המנועים, הדלת נסגרה וכל בקשותינו לחכות עד שהוא יבוא — לא הועילו לצערנו. הדיילים הבטיחו שהוא יסע במטוס הבא.

... במשך זמן הנסיעה אנחנו שרים כל מיני שירים וכולם "חדוה תקיעא בליבאי מסטרא דא והתרגשות תקיעא בליבאי מסטרא דא". עכשיו שרים כולם הרבי שלנו וכו' וקודם שרו אבינו מלכנו, וכל הנוסעים האחרים משתתפים במחיאות כפים.

השעה 10:10 לפי שעון ישראל, מודיעים להדק את החגורות, אנו מעל ניו-יורק... בעוד 20 דקות ננחת בשלום בשדה התעופה... הכל הוא כאין וכאפס לגבי ההרגשה שעוד שעות ספורות נגיע לנשיא דורנו כ"ק אדמו"ר שליט"א.

הבחורים מתחילים לשיר "כי בשמחה תצאו".

•

השעה 7:50 [בערב] לפי שעון אמריקא. בע"ה הגענו בשעה 4:30 בשלום ועברנו את כל הבדיקות והמכס, ואחד לקח אותי עם עוד שני בחורים בקאַר ועברנו את הבית של כ"ק אדמו"ר שליט"א בפרזידנט סט. והנה הגענו ל-770. הלב פעם בחזקה, הרגע שכה חיכינו לו הגיע, מרוב רגשותי אינני יכול לכתוב את הכל במילים. מיד נכנסתי למשרד ומסרתי לבנימין קליין את המכתבים והאתרוגים, כשיצאתי מהמשרד בא האוטו עם כל הבחורים משדה-התעופה (אני הגעתי לפניהם בקאַר), והם אמרו שברגע שהם הגיעו בא כ"ק אדמו"ר שליט"א בטכסי [= מכונית] והסתובב והסתכל עליהם פעמיים ונכנס ל-770, ואני בעניי עדיין לא זכיתי לראותו ואי"ה אראה את כ"ק אדמו"ר שליט"א ב-9:30 במעריב. כולי רועד ואינני מוצא מקום...

[אור ליום ג', כ"ד באלול, תשכ"ה]

כמדומני שבמכתבי האחרון הפסקתי ביום ה' בשעה 9 בערב כלומר חצי שעה לפני כניסת כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מעריב, במחצית השעה הזו הייתי מאוד מתוח ונרגש ולא ידעתי נפשי, לבי דפק בחזקה, ברגעים אלו מתחילים להזכר על כל מה שעבר, און אַז מ'ליגט אין [=שמונחים ב]גשמיות אכילה ושתי' וכדומה... ווערט אַביסל ביטער אויפ'ן האַרצן ווען מ'ווייסט אַז אַ פאָר מינוט שפעטער וועט מען דאַרפען זיך זען מיט דעם רבי'ן [=נהי' מר על הלב כשיודעים שבעוד מספר רגעים נצטרך להתראות עם הרבי] — נשיא דורנו כ"ק אדמו"ר שליט"א — בערום ובחוסר כל.

והנה הגיעה השעה 9:30 ומצפים כל

"והעינים כלות מ

אף שרואים אותו

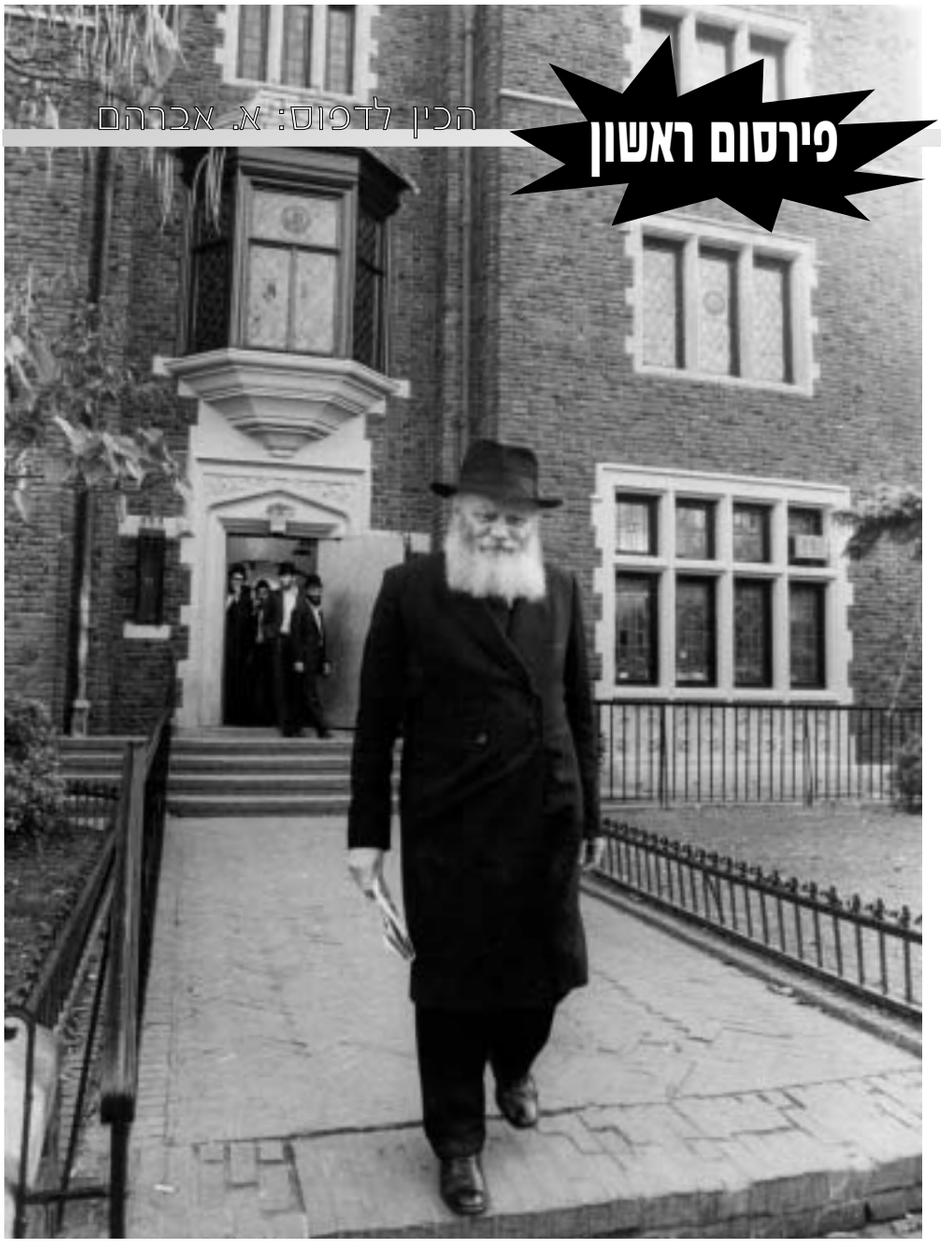

הכין לדפוס: א. אברהם

פירסום ראשון

משה לראות את כ"ק אד"ש כמה פעמים ביום"

שני' שתפתח הדלת וכ"ק אדמו"ר שליט"א יופיע. ב-9:32 בערך יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מחדרו, ונכנס לביהמ"ד, מרוב רגשותי והפחד הגדול שנפל עלי בראותי בפעם הראשונה את כ"ק אדמו"ר שליט"א שכחתי לברך שהחיינו כנהוג (ברכתי אח"כ כשראיתיו בשנית). כ"ק אדמו"ר העביר את עיניו על הבחורים האורחים פעם אחת ושתים, וכל פעם כשפגעו בי עיני כ"ק אד"ש אחזתני רעדה והשפלתי עיני למטה, וממש כל רגע ניסיתי להוכיח לעצמי שאכן לא חלום הוא זה אלא מציאות שעומד אני כעת ליד כ"ק אדמו"ר שליט"א נשיא דורנו, וכי בשל מה זכיתי לכך. כ"ק אד"ש ישב ליד השולחן במזרח כשידו על מצחו, התפילה נגמרה בזריזות וכ"ק אד"ש יצא מהבימ"ד ונכנס לחדרו.

כשבאנו הכנסנו כל אחד פתק לכ"ק אד"ש שבאנו בשלום ובקשנו ברכה, ולי ענה כ"ק אד"ש וכן לעוד כמה בחורים "אזכיר עה"צ". כמה בחורים הכניסו פתק אחד וכולם חתמו עליו וכ"ק אד"ש ענה (כמובן שהתשובה מכוונת לכל הבחורים שבאו):

"**ויהא בשטומו"צ** [בשעה טובה ומוצלחת] **בכל. ואזכירם עה"צ להנ"ל וכוח"ט** [על הציון להנ"ל וכתיבה וחתימה טובה].

בטח יכנסו מיד לסדר לימודים בנגלה ובחסידות ובהתמדה ושקידה מתאימות לגודל ערך ימים אלה – שכבר מתגלה הי' דס"ת [דסופי תיבות] **ודודי – לאחרי ההכנה דהעשרים יום**

דמר"ח [דמראש חודש] **אלול, ב' היוד"ין דס"ת** [דסופי תיבות] **אני לדודי.**

והובטחו: אדם מקדש עצמו כו' מקדשין אותו הרבה מלמעלה". עכלה"ק.

ההסבר במה שכתב הי' דסופי-תיבות ודודי וכו', שמבואר בחסידות שמראש-חודש אלול עד יוה"כ שזה ארבעים יום מאירים הארבע יודי"ן דסופי-תיבות **אני לדודי ודודי לי**, שזה ביחד ארבעים.

... בשבת מתפלל כ"ק אדמו"ר שליט"א בביהמ"ד הגדול למטה — כידוע לכם. בביהמ"ד היו כ-300-400 איש זקנים נערים וטף כ"י. אני עמדתי קרוב לכ"ק אד"ש ויכולתי לראותו במשך זמן התפילה וכן למחרת. במנחה בע"ש וכן בקבלת שבת ראיתי שכ"ק אד"ש הוציא ממחטה וניגב את העינים, וזה ממש קורע את הלב לראות איך שכ"ק אד"ש מוריד דמעות... למחרת בא כ"ק אד"ש להתוועדות ב-1:30, את השיחות אשלח אי"ה השבוע. היו 4 שיחות, באמצע ניגנו ניגונים ובסוף רקד כ"ק אד"ש על הכסא בישיבה והרקיד את הקהל וממש יצאו מהכלים...

במוצאי שבת אחרי שעה 1 בא כ"ק אד"ש לסליחות שנאמרו בהתעוררות גדולה, ובסוף התחיל כ"ק אד"ש לדפוק על הסטנדר וכולם רקדו, וכל מה שדפק יותר רקדו יותר ועמדו כולם על השולחנות והספסלים מסביב בכמה קומות, לבסוף התחיל כ"ק אד"ש להלהיב עם שני ידיו והסתובב לקהל ורקד כולו, וכך יצא מביהמ"ד והורה שימשיכו לרקוד והמשיכו לרקוד שעה ארוכה.

אתמול בלילה בא הצ'רטר מאנגלי', ובבוקר לסליחות בא ר' מרדכי אהרן פרידמן שבא מרוסיא ועכשיו הגיע עם הצ'רטר, וכשנכנס כ"ק אד"ש לסליחות אמר בקול ברכת שהחיינו, ואח"כ נפגש עם כל הזקנים שחי אתם ברוסיא לפני עשרות שנים והתנשקו והי' מעניין לראות.

"קיבלתי אפידייויט..."

[יום ד', ג' תשרי, צום גדלי' תשכ"ו]

אתחיל משעת בואנו ל-770 (ובקיצור). אני באתי במונית של אחד היונגעלייט [=האברכים] וכולם נסעו בבאַס של הישיבה, כולם ראו את אד"ש כשירדו מהבאַס ליד 770 כי אז הגיע כ"ק אד"ש עם המונית, אבל אני ראיתי רק במעריב. את ההרגשה לפני כן קשה לתאר וזה גדר של ידע אינש בנפשי' ותוונא דליבא לא כתבי אינשי, אבל אחת אוכל לומר בבטחה, ואני בטוח שזה כך אצל כולם, שלפני שרואים את כ"ק אד"ש בפעם הראשונה דערהערט מען דעם אמת, אַז מ'איז ממש גאָרנישט און מ'האָט נאָך גאָרנישט גיטאָן ניט אין לערנען ניט אין עבודה וכו' און אַז מ'איז ממש אַ כלי מלא בושה וכלימה [=נרגשת האמת שהנך לא כלום ועדיין לא עשו כלום לא בלימוד לא בעבודה וכו' וממש בבחינת כלי מלא בושה וכלימה], והנה יכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א ויראה הכל על הפנים. הלב כל כך דפק לי שממש שמעתי את הדפיקות באזני. החבר'ה שלנו עמדו קרוב וחיכו כל אחד בלב סוער לכניסתו של כ"ק אד"ש, והנה וכו' — הלאה תשלים לבד כיון שלא את הכל אפשר לכתוב.

... את כל החדשות מהשבועים האחרונים בודאי כבר כתבו הבחורים ולכן אתחיל מער"ה. ביום א' בסליחות דער"ה הי' הביהמ"ד למטה ממש מלא עד אפס מקום ועמדו אנשים על המדרגות שמובילות לזאַל כיון שלא הי' מקום למטה, וכן היו מנינים למעלה בזאַל כיון שלא יכלו להכנס. אחר הסליחות הורה כ"ק אד"ש שינגנו ועשה חזק עם הידים, וממש עמדו שם בסכנת נפשות על המעקה של הבימה ועל החלונות ונתלו בארון הקודש וכל מקום שרק אפשר להיאחז שם, וכולם שרו ורקדו בהתלהבות עצומה, וכשרוקדים עם כ"ק אד"ש רחמנא דעני לענ'י וכו' לתבירי לבא וכו' דערהערט מען טיפער די ווערטער [=מרגישים בעומק יותר את המילים], זה ממש הרגשה נפלאה לראות איך שכ"ק אד"ש מורה בידיו שירקדו, וכל מה שעושה יותר חזק רוקדים כולם בהתלהבות יותר גדולה וממש יוצאים מהכלים.

אחרי הסליחות התפללו ועשו התרת נדרים ופרוזבול, וכ"ק אד"ש אמר אחרי שעשה התרת נדרים בזה"ל: "אַ כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, אַז עס וועט זיין אַ פרוזבול למטה וועט ניט זיין קיין פרוזבול למעלה" [=כשיהי' פרוזבול למטה לא יהי' פרוזבול למעלה], עכ"ל. (כלומר שהקב"ה ישמט החובות שחייבים לו). אח"כ עוברים כולם ונותנים פ"נ לכ"ק אד"ש שעומד בפתח חדרו ואומר כל הזמן אַ כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, אחרי כן הגישו את הפ"נ הכללי (שמברכים את כ"ק אד"ש) וכ"ק אד"ש אמר בזה"ל (זה כבר מוגה [נוסח הברכה נדפס בשיחות-קודש במקומו]).

אחרי כן נסעו כולם לאהל ואמרו מענה לשון וכמובן שמו פדיון. בלילה הי' דוחק נורא בתפילה וביחוד ליד המקום של כ"ק אד"ש וממש בנס הצליחו לעשות שיוכל לעבור, ואחרי התפילה עבר כ"ק אד"ש ואומר לכולם גוט יום טוב לשנה טובה תכתב ותחתם.

[מוצאי צום גדלי', ה'תשכ"ו]

בער"ה אחרי שהגישו את הפ"נ הכללי לכ"ק אד"ש הוא ברך את כולם... [כדלעיל במכתב הקודם]. אחרי כן נסעו כולם להאוהל.

בתפילה בר"ה כ"ק אד"ש קרא את המפטיר בבכיות נוראות ואח"כ לפני התקיעות שם את הטלית על שלושת החבילות של הפדיונות ובכה מאוד וזה ממש הי' מזעזע, וכן בלמנצח ובפסוקים שלפני התקיעות בכה מאוד. אחרי מנחה הלכו לתשליך ובגלל שהיו הרבה אנשים לא נתנו להם להכנס מהשער הראשי של הגן ורק לכ"ק אד"ש ולעוד כמה מנינים נתנו להכנס משם וכולם הלכו מסביב מרחק רב. ביום השני היתה התוועדות וכ"ק אד"ש נתן לר' מענדל פוטרפאַס ולר' אשר ששונקין ור' מרדכי אהרן פרידמן — שבאו מרוסיא — לכ"א שני בקבוקים משקה שיחלקו בין הקהל, וכ"ק אד"ש שר לבד צמאה לך נפשי, ואח"כ היתה שיחה בקשר לפסוק זה ואד"ש הזכיר את יהודי רוסיא ובכה, ואח"כ אמר מאמר בדיבור-המתחיל מן המיצר קראתי י-ה, ואח"כ היו עוד שתי שיחות. במוצאי החג כ"ק אד"ש עשה הבדלה וחילק כוס של ברכה. לקחתי בשבילכם כוס של ברכה ואשלח את זה אי"ה עם האורחים כשיחזרו.

בכיות בתקיעות, ריקודים בהתוועדות

[חסר תאריך (אחר ר"ה תשכ"ו – תיאור נוסף על ימי ראש-השנה)]

...מהאורחים שבאו אכלו אצל כ"ק אד"ש ר' שמערל גוראר', ר"מ אשכנזי, רי"צ הבר ואברהם טאובר (אולי עוד, אך מאלה ידוע לי).

למחרת בתפילה כשהלך כ"ק אד"ש למפטיר עלו כולם על השולחנות, וממש נפלו מהגובה שורות שלימות של בחורים ובע"ב ושברו שולחנות וכסאות וארגזים והי' נורא וארך הרבה זמן עד שנהי' שקט, וכ"ק אד"ש קרא ההפטרה בבכיות נוראיות וזה ממש הי' מזעזע, ואח"כ שם את הטלית על שלושת החבילות הגדולות של הפדיונות ובכה מאוד, וכן בלמנצח ובפסוקים שלפני תקיעת שופר בכה מאוד ביחוד ביום א' של ר"ה, ואפילו מי שלבו עשוי מאבן מוכרח להזדעזע למראה

ב-9:32 בערך יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מחדרו, ונכנס לביהמ"ד, מרוב רגשותי והפחד הגדול שנפל עלי בראותי בפעם הראשונה את כ"ק אדמו"ר שליט"א שכחתי לברך שהחיינו כנהוג (ברכתי אח"כ כשראיתיו בשנית). כ"ק אדמו"ר העביר את עיניו על הבחורים האורחים פעם אחת ושתים, וכל פעם כשפגעו בי עיני כ"ק אד"ש אחזתני רעדה והשפלתי עיני למטה

לפני הנסיעה לרבי בנסיעת התמימים לטבריה עם התמים אליקים וולף

נשיא הדור שבוכה בגלל העוונות שלנו, ומבקש בשביל כולם שה' יעשה את כל הצטרכותם בגו"ר מה שמבקשים בפדיונות.

אחרי מנחה הלכו לתשליך ולא הי' סדר כ"כ בתהלוכה, וכשבאו אז השוטרים הכניסו רק את אד"ש וחדקוב ועוד שני מנינים בערך הצליחו להדחף, והשאר היו צריכים ללכת מרחק מאוד גדול מסביב, ואחרי התשליך רצו כולם ברחובות להשיג את כ"ק אד"ש ואלה שליוו אותו, ואח"כ הלכו ושרו עד שהגיעו ל-770 ואד"ש הודה באנגלית לשוטרים שהלכו ושמרו על הסדר.

ביום ב' של ר"ה היתה התוועדות, וכ"ק אד"ש בא ונתן לר' מנדל פוטרפאס ולר' אשר ששונקין ולר' מרדכי אהרן פרידמן לכל אחד בקבוק משקה וחילקו בין כל הקהל ואד"ש שלח אליהם באמצע עוד משקה, היו בערך 800 איש בהתוועדות. פתאום התחיל אד"ש לשיר "צמאה לך נפשי וכו' בארץ צי' ועיף בלי מים" והורה שינגנו הלאה, ואח"כ שוב שר לבד "כן בקודש" והורה שינגנו הלאה, ואח"כ את הבית השלישי, וכל פעם שר אד"ש פעם אחת ואח"כ כולם אחריו. ואח"כ אמר שיחה בקשר לפסוק הזה (אני אשלח את השיחות בנפרד) ואחרי השיחה התחיל לשיר אבינו מלכנו, ואחרי כן ביקש שישירו הוא אלוקנו, ובאמצע הפסיק לשיר ונהי' רציני ולאט כולם שתקו והתחיל המאמר מן המיצר וכו', ואח"כ אמר עוד שתי שיחות, ובקש שינגנו את הניגון של ד' הבבות ואח"כ ניע זשוריצי כלאָפצי, ואד"ש רקד, בתחילה בישיבה על כסאו והלהיב מאוד את הקהל, ואח"כ קם והתחיל לרקוד ולמחוא כפים וכל הזקנים קמו ממקומותיהם, וממש כולם יצאו מהגדרים כיון שכ"ק אד"ש רקד מאוד והלהיב את כולם עם ידיו. כך נגמרה ההתוועדות ואד"ש זימן וברכו ברכת המזון.

אח"כ התפללו מעריב ואד"ש עשה הבדלה ואח"כ חילק כוס של ברכה, ואחרי שחילק אמר אַ פריילעכער יאָר אַ גוטער תמיד זאָל זיין אַ תורה יאָר אַ גאולה יאָר [=שנה שמחה וטוב תמיד, שתהי' שנת תורה שנת גאולה], והלך לחדרו וכל הילדים עמדו ליד החדר ושרו "כי בשמחה" ואד"ש הורה בידיו שישירו עוד, ולפני שנכנס לחדרו שזה מול העזרת-נשים ברך את הנשים בעומדו שם (לא שמעתי מה שאמר).

בעוד כמה דקות נכנס אד"ש למעריב ולכן אסיים.

ברכת התמימים

[מוצאי יום הכפורים, תשכ"ו]

בערב יום הכפורים נסעו כולם בבאָס של הישיבה לבורו-פאַרק ששם יש חנות גדולה של עופות וכן שוחט במקום ושם עשינו כפרות, כשחזרו התפללו מיד עם כ"ק אד"ש ואחרי התפלה עמד כ"ק אד"ש כמה שעות וחילק לעקאַח, ובקשתי בשביל המשפחה ובשביל הסבא, אשלח את זה אי"ה עם האורחים החוזרים וכן את הכוס של ברכה.

אחרי שקיבלתי לעקאַח נסעתי עם כמה בחורים לאיסט-סייד ושם קנינו מעילים ארוכים (מטעם הישיבה) . . בדרך לאיסט-סייד עברנו את הגשר הגדול וראינו מהחלון את ה"בק" (ר' שאול ברוק זצ"ל הי' קורא לבנין של ה-102 קומות "בק" בגימטריא), אבל תדעו לכם שאחרי שרואים את כ"ק אדמו"ר שליט"א ונמצאים בהתוועדות אז

לפעמים שחדקוב, המזכיר של הרבי, יוצא מהחדר של הרבי לפני מנחה ומודיע שהיום הרבי לא ייצא, ואז זה נותן לי ממש דפיקה בלב שממש אני מתגעגע כל היום לראות את פני קדשו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, ובמיוחד כשהוא מסתכל לפעמים לתוך העינים של כל בחור שזה נותן כוחות עצומים בעבודת ה'

קשה להתפעל כשרואים את זה, דאָס איז ניט מער ווי אַ גרויסער באָק [=לא יותר מאשר "בוק" גדול] ותו לא.

... אחרי מנחה עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א על השולחן וברך את כולם בגמר חתימה טובה, ובברכתו הדגיש את הענין שהשנה היא שנת השמיטה שבת להוי' ושזה תהי' שביתה מן המזיקים מבית ומחוץ ושיתמסרו לתורה ולעבודה מתוך שמחה עד ביאת גואל צדק וכו', את הנוסח המלא אשלח לכם בקרוב. לפני כל נדרי עמדו כל הבחורים ליד החדר של הרבי, והרבי יצא עם הקיטל והטלית שכמעט כסתה את עיניו, וברך את הבחורים בגמח"ט ושיהי' הלימוד מביא לידי מעשה, הידור בקיום המצוות ועבודת התפילה שהיא תפעל על המחשבה דיבור ומעשה וכו'.

הצום עלי עבר עלי די טוב באופן יחסי לשנים שעברו אף שהייתי מאד חלש. בנעילה הרגשתי לא טוב אבל אח"כ כשהתחיל כ"ק אד"ש לרקוד שכחו כולם מהצום.

[מוצאי יום הכפורים, ה'תשכ"ו (מכתב ב')]

... בודאי כבר שמעת שצא"ח הכניסו לאד"ש 10,000 דולר כדי שידפיסו את השיחות של שנת תשכ"ה, ובקרוב מקוים שזה ייצא לאור.

... מי שרוצה יכול לעסוק כאן בעבודת התפילה באין מפריע וחשש, ותדע לך שיש כאן הצלחה בזה ביתר שאת וביתר עוז מאשר כשלא נמצאים אצל הרבי, יש כאן הרבה בחורים לא מישראל שעוסקים בעבודת התפילה, וזה ניכר עליהם בכל הנהגותיהם במשך היום. וכן רובם ככולם של הבחורים יושבים ולומדים בלי הפסק אע"פ שעכשיו זמן כזה שאין הרבה השגחה... ויש כאן כאלה שממש עושים לילות כימים ויושבים עד מאוחר בלילה כל יום. יש כאן בחור אחד בשם... שהשבוע בא למשגיח וביקש ממנו שיתן לו מקום לישון, הוא מאוד התפלא ושאל אותו איפה ישן עד עכשיו, וענה שיושן על ספסל, אבל עכשיו מתחיל החורף ולכן מבקש חדר. ואמנם כל יום כשבאים מוקדם לזאַל מוצאים אותו יושן שם והוא הולך לישון כמה שעות לפני כן ולומד נגלה וחסידות בשקידה עצומה ועוסק בעבודת התפילה, וכמוהו יש כאן רבים, בקיצור אפילו בענין של הישיבה חוץ ממה שנמצאים אצל הרבי הנה כאן זה מאוד טוב בכל המובנים.

כן בענין מה ששמעתי כאן שבמשך הזמן שנמצאים אצל אד"ש כבר אין את ההתלהבות הגדולה כמו תחילה, הנה תדע לך שזה אינו נכון לגמרי, והאמת היא שכל מה שנמצאים במצב יותר טוב בענין של עבודת התפילה ולימוד הנגלה והחסידות, הנה אח"כ כשמגיעה תפילת המנחה או מעריב והרבי צריך להכנס אז ממש העינים כלות לראות אותו אע"פ שכבר עברו שלושה שבועות ורואים את כ"ק אד"ש כמה פעמים ביום, ומרגישים ממש אהבה לאד"ש בלו"נ.

היום הרגשתי מאוד לא טוב בנעילה, אבל בסוף כשרקדו את המאַרש וכ"ק אד"ש עלה על הכסא ורקד והורה בידו שירקדו הנה כולם שכחו מהנ"ל, וממש הי' מראה כ"ק אד"ש עם הקיטל הלבן והטלית שכיסתה את ראשו — ממש כמלאך ה' צבאות, ואע"פ שאף פעם עוד לא ראיתי מלאך כידוע לך בודאי, אבל אינני יכול לתאר לעצמי שלמלאך יש דמות יותר עילאית...

זמן שמחתנו

[יום ד' א' דחוה"מ סוכות תשכ"ו]

היום התקיים כאן הכינוס העולמי העשרים של צעירי אגודת חב"ד ובאו פעילי כ"ק אדמו"ר שליט"א מכל העולם ממש, מאוסטרלי' מאיטלי' מסקנדינבי', משוודי' מטורקי', מטוניס, ממרוקו, מצרפת וכו' וכו', וכל אחד הרצה על הפעולות הברוכות של צעירי אגודת חב"ד במקום להפצת התורה והיהדות.

ביום ב' של החג התוועד כ"ק אדמו"ר שליט"א בסוכה הענקית של 770, ההתוועדות התחילה אחרי 6 והסתיימה ב-9:15 בערך. היו שבע שיחות ומאמר על הפסוק "הללו את ה' כל גוים שבחוהו כל האומים כי גבר עלינו חסדו ואמת ה' לעולם". בין השיחות הי' פלפול ארוך על שו"ע אדמו"ר הזקן בהלכות סוכה. בהתועדות היו הרבה אורחים חב"דים וכן אחד מהמנגנים הראשיים של הרבי ממודז'יץ — בן-ציון שנקר, והוא בקש מהרבי ברכה בשביל אמו או אביו (אחד מהם נפל וקיבל שבר בגולגולת), ואד"ש אמר לו שישיר ניגון של מודז'יץ וכולם שרו אחריו, ואד"ש אמר לו שכיון שהוא שימח את כולם בניגון שלו אז הקב"ה ישמח אותו וישמע בשו"ט ואביו (או אמו) יהיו בריאים.

במוצאי ר"ה כשאד"ש חילק כוס של ברכה ניגשתי עם ארבעה כוסיות כיון שרציתי לקחת בשבילי, בשבילכם, ובשביל סבא, ומוטי, ולקחתי שתים ביד ימין ושתים ביד שמאל ואד"ש מילא רק את אלה שהיו בידי הימנית ואת השתים שהיו בשמאלית לא מילא, ואח"כ הסבירו לי שצריך לקחת ביד ימין וביד שמאל אד"ש לא נותן. במוצאי סוכות חילק שוב אד"ש כוס של ברכה והחלטתי לקחת בתחילה בשבילי ביד ימין, ואח"כ לגשת שוב ולקחת עוד שתים בשבילכם ובשביל סבא, וכשניגשתי לקחת בשבילי אמר לי כ"ק אד"ש: "מיט די רעכטע האַנט"! [=ביד ימין!] ואע"פ שעכשיו ניגשתי עם יד ימין, אבל כיון שזכר מה שהי' במוצאי ר"ה, רצה ללמד אותי שאדע לתמיד שצריך ביד ימין, ואע"פ שעוברים במשך שלוש שעות כמעט מאות מאות של אנשים לקבל כוס של ברכה, אעפ"כ זוכר כ"ק אד"ש כל דבר. אחרי שלקחתי בשבילי ניגשתי שוב עם שתי כוסיות ואמרתי פאַר די משפחה און פאַר דעם זיידען [=עבור המשפחה ועבור הסבא] ואד"ש נתן לי, ואשלח הנ"ל אי"ה עם האורחים שחוזרים.

במוצאי ר"ה ניגש הנכד של הרב זוין לקחת כוס של ברכה ואחד אמר שם לאד"ש אַז דאָס איז הרב זוין'ס אייניקעל [=זהו נכדו של הרב זוין], ואד"ש אמר לו "**תפארת זקנים בני בנים**".

[ר"ח חשון תשכ"ו]

הלעקאַח... כידוע לכם קיבלתי את זה מכ"ק אד"ש בערב יום כפור. את החלה נתן

יושב וכותב את ה"יומן" בזאל הקטן ב-770

כ"ק אד"ש בשמח"ת כדי שיחלקו אותה בכנס התורה — שמתקיים כל שנה ב-770 בהשתתפות ראשי ישיבות חב"ד מכל העולם שכ"א אומר שם דברי תורה. היין — הוא ערבוב של הכוס של ברכה שלקחתי בשבילכם במוצאי ר"ה והכוס של ברכה ממוצאי סוכות. וכן יש כאן לעקאַח בשביל הסבא וכן כוס של ברכה בשבילו ובשביל סימה ויוסף...

בשמח"ת היתה התוועדות מאוד שמחה. כ"ק אד"ש תבע בין השאר שההורים ישמרו על הילדים שילמדו ולא יתעניינו בשטויות וכו', ותבע מהבעלי-בתים שהיו שם שלא צריך לקרוא עיתונים ולהיות מונח בזה, ולא צריך לפחד שאם השני ישאל אותו מה ג'ונסון [נשיא ארה"ב דאז] עושה בוויאטנם הוא לא יידע מה לענות, וצריך לדעת שני דברים: **א**. אַז ג'ונסון קלייבט זיך ניט צו פרעגן באַ עם [=אינו מתכונן לשאול אותו] מה לעשות שם, ובמילא לא צריך כל אחד לתכנן מה הוא הי' עושה במקום ג'ונסון בויאטנם ואיזה עצות הי' נותן לג'ונסון. **ב**. שאפי' אם ג'ונסון יבוא להתייעץ אתו, הנה אז בין כה לא יידע מה להשיב, כי במחילה באמת אינו מבין בכלל מה שמתרחש שם ובמילא יותר טוב שבכלל לא יתעניין בדברים אלו. וכן לא צריך לדעת שזה שניצח באולימפיאדא של הכדור-סל הי' זה וזה (הזכיר את השם), ודרך אגב סיפר שזה שניצח הוא יהודי, והרב של המקום שהוא גר (שהרב הוא חסיד חב"ד) קרא לו וביקש ממנו שיקח במתנה תפילין והוא לא הסכים ובאותו יום הפסיד במשחק, ולמחרת ביקש ממנו שוב שיקח התפילין והסכים ואז ניצח. והרבי אמר שאמנם זה עוד מונח אצלו על השולחן אבל ה' יעזור שכבר ממחר בבוקר יתחיל להניח וכו' וכו' והאריך בזה.

ואח"כ אמר שאם יש כאלה שלא מבינים מה שהוא מדבר (כי הזכיר כל מיני ענינים בפוליטיקה וכן מילים באנגלית שלא כולם הבינו) — אז מי שלא מבין שתבוא עליו ברכה, ואמר על עצמו שהלואי שגם הוא לא הי' יודע מהענינים האלה וכו'. ובכלל היו הרבה שיחות...

השעה 3:15 ומיד נכנס כ"ק אד"ש להתפלל מנחה ולכן אסיים...

ויעקב הלך לדרכו

[יום ג' כ"ח מרחשון, ה'תשכ"ו]

... כל פעם שרואים את כ"ק אדמו"ר שליט"א זה נותן מרץ חדש ללמוד הלאה והלאה, את אד"ש אפשר לראות שש פעמים כל יום, כלומר במנחה ובמעריב וכן כשבא בבוקר והולך לפנות ערב ומיד חוזר ושוב הולך בלילה. כ"ק אד"ש הולך לבד ברחוב ובלי מלווים וכל אדם שרואה זקנים וצעירים אומר לכל אחד שלום בסבר פנים יפות, רק כשאד"ש הולך מאוחר בלילה בשעה 4-5 (לפנות בוקר), כלומר ביום א' וה' שיש יחידות, אז הולכים אחריו שני בחורים במרחק רב ממנו כיון שבלילה יש סכנה מהכושים.

בליל שבת אחרי התפילה נשאר כ"ק אד"ש בחדרו כשעתיים ורק אז הולך לביתו, ובשבת ביום הולך רק אחרי תפילת מנחה, והסדר הוא שמיד אחר מנחה נכנס אד"ש לחדרו וכל מאות האנשים והבחורים יוצאים לפתח של 770 ולמדרכה של איסטערן-פארקוויי וכל הילדים הקטנים מסתדרים בשורה ארוכה, וכ"ק אד"ש יוצא וכולם

יומן 'קבוצה' תשכ"ו

בשמח"ת היתה התוועדות מאוד שמחה. כ"ק אד"ש תבע מהבעלי-בתים שלא צריך לקרוא עיתונים, ולא צריך לפחד שאם השני ישאל אותו מה ג'ונסון [נשיא ארה"ב דאז] עושה בוויאטנם לא יידע מה לענות, כי: א. ג'ונסון אינו מתכונן לשאול אותו מה לעשות שם. ב. אפילו אם ג'ונסון יבוא להתייעץ אתו, הנה בין כה לא יידע מה להשיב, כי במחילה, באמת אינו מבין בכלל מה שמתרחש שם...

י"ב בתמוז תשכ"ד בהנחת אבן הפינה לבית שד"ר שלישי מימין

מתחילים לשיר הושיעה את עמך ואד"ש עובר ליד הילדים ועושה להם בידו הק' שישירו, ואח"כ הולכים כולם אחרי כ"ק אד"ש עד שמסתובב בפינת הרחוב וכולם מלווים אותו בעיניהם עד שנעלם, וזה מחזה ממש מרהיב וביחוד שירת הילדים. כן הדבר גם אחרי התפילות בשבת מעריב ושחרית וכן אחרי ההתוועדות, כשאד"ש עולה לחדרו רצים לפני כן כל הילדים הקטנים למעלה ועומדים ליד החדר של כ"ק אד"ש ושרים, וכשכ"ק אד"ש בא הוא מנפנף להם בידו הק', ואחרי שנכנס קופצים עשרות הילדים הפצפונים — שביניהם יש כאלה עוד לפני שגזזו להם את השערות — והם קופצים ומנשקים את המזוזה של החדר של כ"ק אד"ש, וזהו מן המחזות שלא נשכחות לעולם. וכל הנ"ל הוא מדברים החיצונים שכאן, וכל-שכן וכל-שכן שאי-אפשר לשער את התענוג הפנימי כשנמצאים בהתוועדות של כ"ק אד"ש ושומעים את דברי תורתו...

[יום ה' ר"ח כסלו, תשכ"ו]

כ"ק אדמו"ר שליט"א תובע מזה כמה שנים ללכת לחזור חסידות בבתי-כנסיות, ובהתאם לכך הולך גם אני כל שבת לבית-כנסת מאוד גדול ששמו "בית א-ל" ליד הג'ואיש הוספיטאַל, ואני חוזר שם חסידות באידיש, למדתי כבר לדבר אידיש מאוד טוב כיון שאני לומד כל היום באידיש.

כאב לבנים

[יום א' י"א כסלו חדש הגאולה, תשכ"ו]

הנהלת הישיבה נכנסת ליחידות כל ער"ח, וכשנכנסו בער"ח כסלו אמר להם כ"ק אד"ש, שכיון שיש דין שאסור לנסוע מא"י לחו"ל אם לא בשביל תלמוד תורה, אז שיודיעו לבחורים שבאו מא"י שכל אחד יוסיף הוספה מיוחדת מהזמן שמחוץ לסדרים בין הוספה בנגלה ובין בחסידות. ובהתאם לכך התחילו כל הישראלים ללמוד ענין אחד אחרי הסדר ולומדים מסכת ביצה, וזהו חוץ למסכת שבת שלומדים בישיבה וחוץ למסכת זבחים שהרבה לומדים כאן והראש ישיבה התחיל לומר שיעור גם בזה כל שבוע.

בשבת התוועד כ"ק אדמו"ר שליט"א מ-1:30 עד כחצי שעה לפני השקיעה, לרגל חג הגאולה של האדמו"ר האמצעי י' כסלו, היו ארבע שיחות, ומאמר על הפסוק ויצא יעקב מבאר שבע וגו'. לא ידעו בתחילה אם תהי' התוועדות או לא, אבל כולם תארו לעצמם שתהי' התוועדות, וכן באו הרבה אורחים לשבת וכן עשרות בחורים מישיבת תומכי-תמימים בנואַרק ובמונטריאול. הסימן לדעת אם כ"ק אד"ש מתוועד או לא הוא אחר התפילה, דאם אד"ש מחכה שיכריזו על הזמן שמתפללים מנחה זה סימן שאין התוועדות, ואם לוקח הסידור והחומש מיד אחר הקדיש אחרון והולך זה סימן שיש התוועדות, וכך הי' השבת.

כ"ק אד"ש הי' מאוד בשמחה בהתוועדות, וביחוד שהי' באמצע ההתוועדות גם שבע ברכות של הבן של דוד גינזבורג, ואד"ש דיבר שיחה מיוחדת על הענין של חתן וכלה, ובאמצע כששרו "ניע זשוריצי כלאָפצ'י" קם אד"ש מלוא קומתו ורקד במשך זמן רב. ואח"כ בסוף ההתוועדות לקח את הצלחת עם המזונות שיש אצלו על השולחן וכן את הגביע של היין שלו שנשאר שם יין ונתן את זה, ואמר שהחסידים יתוועדו מסתמא כל לילה כרצון נשיאנו מי' כסלו עד י"ט כסלו, ואת המזונות והיין יחלקו בהתוועדות.

הבחורים יכנסו ליחידות בתחילת חדש טבת. אני חשבתי קודם לחכות עד היום-הולדת שלי בי"א אדר אך מסתמא אכנס איתם.

... הרבי שליט"א אמר פעם שכשהוא רואה בחור שיוצא מהישיבה באמצע הסדר ס'שאַט איהם אין גיזונט [=זה מזיק לו בבריאות] (כלומר לרבי ח"ו)...

... יכול מאוד להיות שאכנס ליחידות כשכל החברים יכנסו מיד אחר חנוכה.

[יום ג' י"ג כסלו חודש הגאולה ה'תשכ"ו]

... פליאה דעת ממני, איך אפשר להעלות על הדעת שאחרי שהקב"ה זיכה אותי מאיזה זכות שהיא שאבוא לכ"ק אדמו"ר שליט"א, א"כ איך אפשר לחשוב בכלל על האפשרות של יציאה בכלל מהבנין של 770, דהרי כל רגע שנמצאים אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א, ואפי' רק בגלל שנמצאים בבנין הזה זה מוסיף, וכמו שאמר כ"ק אדמו"ר הריי"צ כשבא בפעם הראשונה בשנת ת"ש לבנין אמר "**אַז עס וועט קומען אַ צייט אַז מ'וועט נעמען פון די ווענט**" [=יגיע זמן בו "יקחו" מהכתלים], כלומר שעצם הענין שנמצאים בבנין כאן זה מוסיף...

... כאן מפחדים לצאת לרחוב בלי מעיל חם, כיון שאם כ"ק אד"ש רואה שבחור הולך בלי מעיל הוא מעיר לו על זה, וכן קרה כמה פעמים שכשאד"ש ראה בחור הולך בשלג בלי ערדליים, שאל אותו איפה הערדליים שלו ואם הוא צריך כסף לקנות. ובכלל תדעו לכם שכ"ק אד"ש הוא כמו אבא ואמא של כל הבחורים בגשמיות ורוחניות...

[יום א' כ"ה כסלו נר א' דחנוכה, תשכ"ו]

בשבת האחרונה היתה התוועדות וכ"ק אד"ש הי' מאוד בשמחה, ובמיוחד שהי' באמצע שבע-ברכות של מענדל קלוגבאַנט (מאוסטרליי), וכ"ק אד"ש אמר 4 שיחות ומאמר וההתוועדות נגמרה זמן קצר לפני השקיעה, והשבוע מחכים שוב להתוועדות כמו כל שבת חנוכה.

בשבת חנוכה באים כל שנה סטודנטים יהודיים מכל רחבי אמריקא, וכל בעה"ב כאן לוקח אליו כמה סטודנטים לשבת ומתוועדים איתם ומדברים איתם על יהדות ושמירת המצוות וכו'. וכבכל שנה כן גם השנה מקווים שזה יישא פירות לקרב ליבם לאביהם שבשמים.

[המשך בשבוע הבא בעזהי"ת].

הרבי הריי"צ: השי"ת יעזור ויכירו את האמת באשר הוא

דתלמיד תת"ל פטור מעבודת הצבא

חלק שלישי מתוך רשימת זכרונותיו המרתקים של הרב יוסף גולדשטיין, שהיה עד למאורעות שהתרחשו ב-770 בשנים הראשונות לנשיאות הרבי מלך המשיח

קום, צריכים 'ישראל'...

בתקופה שהרבי הריי"צ התגורר בארצות הברית, הוא לא היה בקו הבריאות. כפי שכבר סיפרתי, זכיתי להתגורר בקומה התחתונה של 770, במקום בו ממוקם כעת משרד ההנהלה הרוחנית של ישיבת תות"ל המרכזית. כך הייתי עד למאורעות שונים שהתרחשו ב-770.

אחד מאותם מאורעות התרחש בחורף שנת תש"ה. ישנתי בחדרי, כשלפתע התעוררתי מדפיקות רמות על דלת חדרי. פתחתי מיד, ואני רואה את הרה"ח ר' שמואל לויטין עומד רועד כולו, והוא אומר לי: תבוא מהר למעלה, צריכים 'ישראל'... הבנתי שמשהו נורא קרה עם הרבי הריי"צ, והם חוששים להסתלקות ברגעים הקרובים. בספרים כתוב סגולה שבשעת יציאת הנשמה יעמדו ליד הנפטר כהן לוי וישראל. הרב לויטין היה לוי, הרה"ח ר' שלום בער אייכהורן היה כהן, והעירו אותי כדי שיהיה גם ישראל.

בפחד נורא עליתי לקומה השניה. בדרכי ראיתי רופאים רצים עם מכשירים אל חדרו של הרבי. בדיוק כשעמדתי להכנס לחדרו של הרבי, הגיע חתנו הרבי מלך המשיח, שהוא הרי ישראל, ורמז לי שאני כבר יכול ללכת, והוא יהיה במקומי.

מאוחר יותר התברר לי שהיה זה התקף לב חזק מאוד. בסופו של דבר הרבי עבר את זה בשלום, אבל מאז החלו תקנות וגזירות חדשות, שמנעו את הגישה לרבי ביחידויות והתוועדויות, ונועדו להקל על הרבי. שמעתי פעם שהרופאים של הרבי התבטאו, שאין להם הסבר בדרך הטבע כיצד הרבי ממשיך לחיות לאחר התקף לב כל כך חמור. הרבי המשיך לקבל ליחידויות וגם ערך התוועדויות, אבל הכל היה בהגבלות חמורות.

הרבי!...

מאורעות הסתלקות כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נרשמו כבר בריבוי מקומות, ובהרחבה גדולה. להלן אזכיר רק פרטים שהנני זוכרם מנקודת מבטי. בכלל, קשה לי לספר את מאורעות הימים ההם. זה עניין שחקוק עמוק ברגש, וקשה להוציא את זה אפילו בדיבור. החיים שלנו היו עם רבי, התוועדויות, הציור של הרבי, הספודיק, הזקן, הפנים שנראו תמיד כלבת-אש. היינו דבוקים לרבי כדבורים לדבש. ופתאום...

באותה שבת הייתי בבורו פארק, בבית הוריי. במוצאי שבת קודש, לאחר הבדלה,

מאת: אברהם רייניץ

צלצל אלי הרה"ח ר' שלום מענדל סימפסון, ולא היה יכול להוציא הגה מפיו, רק אמר: 'הרבי'... החוורתי כסיד, ואמי שנבהלה מאוד שאלה אותי מה קרה, אבל מרוב בהלה לא יכולתי להשיב לה דבר, ורק אמרתי 'הרבי'...

נסעתי לקראון הייטס, והתחושה הייתה קשה מאוד. "על מי הוא משאיר אותנו", תינה באזני אחד החסידים בכאב. כעבור שנים, הזכרתי לו את דבריו, ואמרתי: כעת אתה יודע על מי הוא השאיר אותנו...

געוואַלד, אתה הרי איש שמיימיו!...

כשהגענו ל-770, כל הדלתות היו פתוחות. היה אפשר להכנס 'לפני ולפנים', ודווקא עובדה זו המחישה את עוצמת החורבן. צמרמורת אחזה בגופי כשנכנסתי 'לפני ולפנים'. גופו הטהור של הרבי הריי"צ היה מכוסה בטלית, מונח ליד הדלת, בין מזרח למערב. הרבי מלך המשיח עמד בצד ואמר תהלים. לקחתי ספר והתחלתי לומר תהלים. בהגיעי לפסוק "יושב בשמים ישחק", נפלט מפי (בטעות) "יושב בשמים יצחק", והרבי נתן בי מבט חד ונוקב.

הרבי עמד מאופק מאוד. פניו היו מאויימות מאוד, אבל הוא שמר על סדר, בכל הפרטים. כל אחד שנכנס, שאלו הרבי אם היה במקווה, ואם לא — לא הניחו להכנס לחדר.

הרה"ח ר' מרדכי גרונר נכנס לחדר ומדד באמצעות אבנט את אורך גופו הטהור של הרבי, לצורך הכנת הארון. למטה עמלו נגרים מיוחדים לבנות ארון קבורה מעמוד התפילה עליו היה הרבי הריי"צ מתפלל. המראה היה מחריד. אני זוכר את הרה"ח ר' ישראל אלטיין עומד ובוכה בכי תמרורים, ובידו חתיכת עץ שהנגר השאיר מהסטנדר.

כל בני משפחת הרבי היו שם. פניהם היו ממש ירוקות מרוב כאב. במסדרון עמדו הרבנים רוטשטיין, אושפאל ורבקין. הרב אושפל אמר שבעת הסתלקות הרבי הרש"ב עמד אחד החסידים שסירב להאמין למראה עיניו וצעק במר נפשו: "געוואַלד געוואַלד, רבונו של עולם! הרי אפילו רוצח ביער לא היה לוקח רבי מהחסידים שלו!"...

הרב רבקין, שכתב את הספר "אשכבתא דרבי", ובו תיאור הסתלקות הרבי הרש"ב, אמר: ראיתי את החורבן הראשון, כעת אני רואה את החורבן השני, ובטוחני שהבית השלישי יהיה לנצח!

בשעה שהורידו את הארון במדרגות ומחוץ ל-770, עמדתי בצד והסתכלתי. ליבי בכה בקרבי, ודמעות זלגו מעיני ללא הרף. בדרך נס הצלחתי לתפוס אחד הרכבים שנסע

עניבה ללא קשר

במוצאי שבת קודש, ה' אלול ה'תש"ו, התחתנתי עם זוגתי מרת חנה. כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ היה מעודכן בכל פרטי השידוך, ובמכתבו לאם הכלה המליץ טוב בעדי, בכותבו "היא הצעה נכונה, וצריכים להסכים על השידוך בשמחה, אשר בתם תחי' בוחרת באחד מתלמידנו הנעלים ומסור לעבודת החינוך הכשר בכל לבבו הטוב, ומגמתה להשתדל להורות לבנות ישראל בחינוך הכשר, והשי"ת יברכם בגשמיות וברוחניות, ואתם תקבלו נחת מכל ילידיכם". לי כתב הרבי הריי"צ ש"מצד ההנהגה עפ"י הדרכה דתורה בכיבוד הורים, הנה בעניני שידוכים עליך לשאול את חוות דעתם, ובהסכמתם הנני מסכים על שידוך זה לטובה ולברכה, והשי"ת יצליחם בגשמיות וברוחניות".

החתונה התקיימה בוויליאמסבורג, וזכיתי שהרבי מלך המשיח יהיה המסדר קידושין שלי. לפני החופה אמר לי הרבי לפתוח את הקשרים בשרוכים של הנעליים, ואף סייע לי לסדר את העניבה בצורה מיוחדת, ללא קשר...

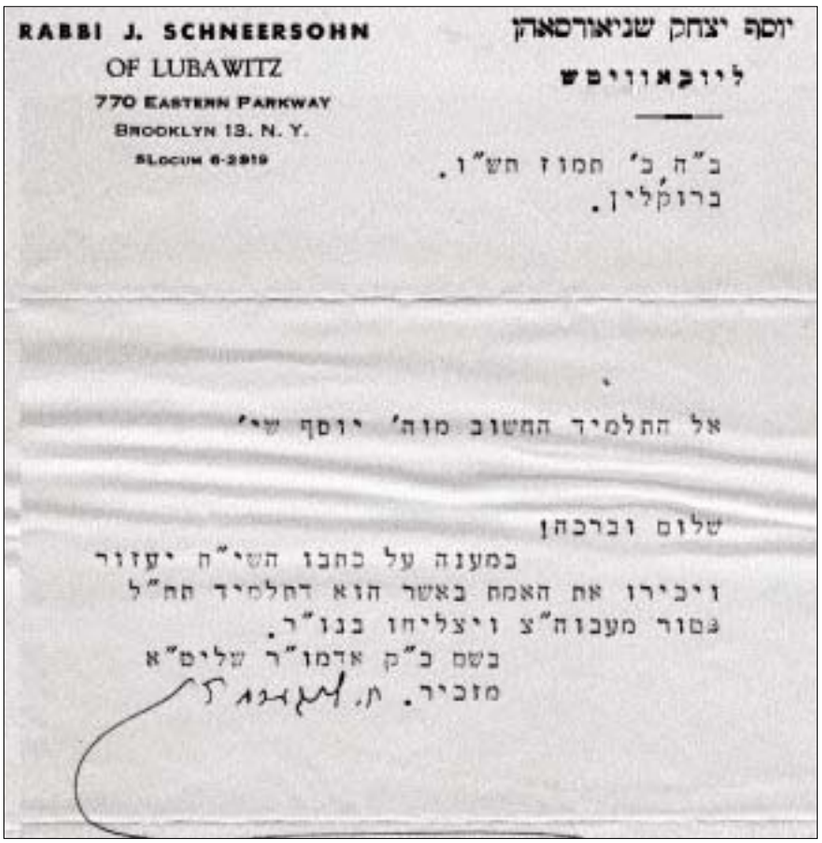
RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLocum 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, ב' תמוז תש"ו.
ברוקלין.

אל התלמיד החשוב מוה' יוסף שי'

שלום וברכה!
במענה על כתבו השי"ח יעזור
ויכירו את האמת באשר הוא דתלמיד תח"ל
בסור מעבוה"צ ויצליחו בנו"ר.
בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכיר. ח. לעבוד

ברכתו של הרבי לשחרור מהצבא האמריקאי

לבית העלמין, וכך הגעתי לפני מסע הלווייה.

כעבור כמה דקות הגיע הרכב עם ארונו של הרבי הריי"צ. הרבי מלך המשיח דאג בסדר מופתי וברגש עצור לכל הפרטים. בתנועות ראש הראה מה לעשות בכל שלב. עמדתי קרוב מאוד לקבר. לפתע התקרבה למקום הרבנית נחמה דינה, אשת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, ובשעת הורדת הארון צעקה: "געוואַלד, דו ביסט דאָך אַ הימל מענטש, וואָס לאָזט מען דיך אַראָפּ?! וואו פירט מען דיך?!" [= געוואַלד, אתה הרי איש שמיימי, כיצד אתה מניח להוריד אותך?! להיכן מובילים אותך?!]. זאת אימרה שקשה לשכוח וטוב לזכור.

הקלטת התוועדויות

בי"א שבט תשי"א זכינו שהרבי מלך המשיח יסכים לקבל על עצמו את הנשיאות באופן רשמי. ההתוועדות לכבוד יו"ד שבט התקיימה בזאל הקטן למעלה. הרבי ישב תחת החלון שהיה בין הזאל הקטן לחדר שני (היום מכוסה חלון זה בספרייה). בעיצומה של ההתוועדות נעמד הרה"ח ר' אברהם סנדר נמצוב (חמיו של הרה"ח ר' ניסן מנגל), ואמר: רבי, חסידים רוצים לשמוע חסידות! לשמחת כולם נענה הרבי והחל לומר את המאמר "באתי לגני".

מי שלא ראה את שמחת החסידים לאחר המאמר, לא ראה שמחה מימיו. מיד לאחר ההתוועדות תקתקו את המאמר ושלחו את זה לכל ריכוזי אנ"ש.

בשנים הראשונות הייתי מהיחידים שהקליטו את ההתוועדויות של הרבי. הדבר היה לצנינים בעיניהם של זקני החסידים, שלא היו רגילים בכך, וסברו שיש בכך משום פחיתות כבוד לדבריו של הרבי שמתגלגלים בסרטי ההקלטה... משום כך, נאלצתי להחביא את מכשירי ההקלטה מתחת לשולחן, ולעיתים אף מחוץ לחדר. כמובן שבאותן שנים, מכשירי ההקלטה לא היו קטנים כמו היום, והחבאתם הייתה משימה לא פשוטה... הגיעו הדברים עד כדי כך, שפעם אף קיבלתי הודעה ממזכירות הרבי, שכיוון שהקלטתי ללא רשות — עלי למסור לידיהם את הקלטות (ראה צילום המכתב). כך זה היה בשנים ההן. אבל עם השנים היה ברור לכולם הנחיצות שבעניין, וההקלטה נעשית בצורה רשמית יותר.

כעבור שנים ביקש ממני ר' חיים ברוך הלברשטם, שאמסור לו את ההקלטות על מנת לזכות בהן את הרבים. נתתי לו לשכפל את הקלטות, וזכיתי שאלפי חסידים יכולים לשמוע היום את השיחות מהשנים הראשונות, הודות לאותן הקלטות שעשיתי.

תשליך מעבר לגדר

אם ראש השנה אצל כל יהודי הוא יום מיוחד, הרי אצל חסידים על אחת כמה וכמה. כל השנה חיכו לתקיעות של הרבי, ובשנים הראשונות לנשיאות היה עוד מחזה מיוחד: התהלוכה לתשליך. מי שהיה באותן שנים לא יוכל לשכוח את המחזה, כאשר הרבי הולך בראש התהלוכה, שיצאה מ-770 עד לגן הבוטני (הפארק) שבסוף שדירת איסטרן פארקוויי, שם היו עורכים את

למעלה: דרישה להעביר למזכירות את ההקלטות מההתוועדות.
משמאל: אחד ממכתבי הרבי מלך המשיח לר' יוסף גולדשטיין בפירסום ראשון

התשליך. בדרך היו מנגנים מארשים חסידיים, והיו רוקדים בשמחה עצומה. זה היה מחזה נפלא לראות את הרבי מעודד בידיו הקדושות את השירה, והמון רב של אנשים הולכים אחריו.

באחת השנים, בדיוק בזמן של התהלוכה, נפתחו ארובות השמים, וגשם עז ניתך ארצה. ממש חביות של מים נשפכו מהשמים. הקהל המתין ב-770, בתקווה שהגשמים יחלשו ויהיה אפשר לצעוד ברחוב, כבכל שנה. לפתע הרבי יצא, הניח את המחזור תחת המעיל, והחל לצעוד... כמובן שכאשר ראו את הרבי צועד, יצאו כולם ממקומות המחסה, והחלו צועדים בגשם השוטף. צעירים ומבוגרים לצד ילדים, הלכו בתהלוכה מוזרה זו, ושרו כל הדרך. כמה פעמים הרבי עצר, הסתובב לעבר קהל הצועדים ועודד בחוזקה את השירה בידיו הקדושות.

כשהגענו לפארק, התברר שהשומר היה בטוח שבגשם השוטף אף אחד לא יגיע, וסגר את השערים... סביב הפארק יש גדר גבוהה, אבל הרבי החליט שהוא יכנס, אז גם הגדר לא תעצור בעדו. הרבי קרא לר' ישראל דוכמאן, מסר לו את המחזור, והחל לטפס על הגדר.

זה היה מחזה נפלא. הרבי כבר לא היה אדם צעיר, ומדובר עוד אחרי העבודה של תפילת ראש השנה וסדר התקיעות, שבוודאי זה לוקח הרבה כוחות — ופתאום הרבי מטפס את הגדר, ממש כמו אדם צעיר שעושה את זה בכל יום!...

הרש"ג עמד ליד הרבי, וגם הוא ניסה לטפס. כמה חסידים עזרו לו, וגם הוא הצליח להכנס לפארק. כך, אחד אחרי השני, טיפסו כולם על הגדר. חלק היו צריכים עזרה, חלק הסתדרו לבד, אבל כולם נכנסו לפארק, והגיעו לאגם לאמירת תשליך. בנס גדול אף אחד לא נפצע. לאחר אמירת סדר התשליך פצחו כולם בריקוד חסידי מלא שמחה, בהתעוררות עצומה.

היציאה הייתה בקלות, מכיוון שהיה שם דלת מסתובבת שמאפשרת יציאה בלבד. מי שהיה לו שכל, יצא משם. היו כמובן כאלה שלא שמו לב, ויצאו שוב דרך הגדר... נו, מסתמא גם על כך קיבלו שכר...

כשהגענו ל-770, הרבי נכנס לחדרו, וכעבור מספר רגעים יצא אל בית המדרש כשבקבוק 'משקה' בידו. הרבי נעמד על כסא, ואמר שכל אלו שהלכו בתהלוכה לתשליך, שיבואו לקבל מהמשקה, וזה (ההליכה בגשם השוטף עם הרוחות העזות) לא יזיק להם. במהלך החלוקה בדק הרבי לכמה בכובעיהם, לבחון אם הכובע אכן רטוב מהגשם... באמת, בדרך הטבע זה היה מסוכן מאוד, והיה ממש פלא גדול שאף אחד לא הצטנן כתוצאה מכך.

(המשך בשבוע הבא אי"ה)

בס"ד
מעדכנים!!!
במהדורה החמישית
בקרוב תצא לאור המהדורה החמישית של טלקשר חב"ד. לקראת הוצאה זו אנו מבקשים מכל אנ"ש שי', מוסדות, ישיבות, סמינרים, רבנים, הוצאות לאור, מפעילי מקוואות ועוד... לשלוח אלינו עדכון מסודר ומפורט של המשפחה או המוסד כולל כתובת האי-מייל.
את העדכונים ניתן לשלוח לפקס: 08-9209770
או אי-מייל: telekesher@myrealbox.com
טל. לברורים: 08-9235422
טלקשר חב"ד TELE Kesher
יוצר קשר בין אנ"שים

כוחה של פינה קטנה...

מאז חודש תשרי השנה החלה מערכת "לראות את מלכנו" להפיק פינה קטנה במדור "מכריז ואומר" ובו קטעי שיחות מהשנים תשנ"א-תשנ"ב אודות בשורת הגאולה כפי שיצאו מפי הרבי מלך המשיח • בימים אלו, כאשר דברי המדרש על המלחמה בעיראק מתגשמים לנגד עינינו, אנו סוקרים את תוצאותיו של אותה פינה חדשה ומלהיבה: "מכריז ואומר"

בימים אלו כאשר מלכויות מתגרות זו בזו ודברי ה'ילקוט שמעוני' על המאורעות בשנת התגלות מלך המשיח מתקיימים, אי אפשר שלא לזכור כי הרבי מלך המשיח הביא גם את סיום דברי המדרש שמשיח עומד על גג בית המקדש ומכריז ואומר "ענוים הגיע זמן גאולתכם".

בשנים האחרונות, בעיקר מאז כ"ח ניסן בו הרבי הכריז על העבודה המוטלת על כל אחד ואחת להביא בפועל את משיח צדקנו, הודיע הרבי מלך המשיח בנבואה ברורה אשר "הנה הנה משיח בא". רבים לא מודעים לאותן אמרות קודש בהם בישר הרבי על

בשורת הגאולה. דבר זה נחוץ במיוחד לאור דברי הרבי "הלוואי היו אנ"ש והתמימים מדקדקים בשיחות כ"ק מו"ח אדמו"ר בשנה האחרונה ושקדמה לה".

מערכת 'לראות את מלכנו' (המפיצה קטעי וידאו שבועיים שמוקרנים ביותר ממאתיים נקודות ברחבי הארץ מדי שבוע) לקחה על עצמה את המשימה של הבאת דברי הרבי מלך המשיח מאותם שנים, תוך דגש על החידוש המיוחד בנוגע לתקופתנו — ימות המשיח.

הרב **שמשון גולדשטיין** העומד מאחורי המפעל העצום של 'לראות את מלכנו' רואה בכך חידוש עצום וחשוב לאנ"ש והתמימים.

"לצערנו, רבים לא מודעים לאותן עשרות רבות של שיחות קודש וביטויים מבהילים בנוגע לתקופה החדשה שהרבי החל לדבר עליה בעיקר בשנת תנש"א—תשנ"ב. בשיחות קודש אלו הרבי התווה את הקו לעבודה היחידה שנותרה והיא קבלת פני משיח צדקנו", כפי שאמר בכינוס השלוחים תשנ"ב. רבים לומדים והוגים בתורת רבינו ב'דבר מלכות', אבל מצד שני הם לא שמעו את קולו הק' של הרבי בהכרזה שנאמרה עשרות רבות פעמים במהלך השיחות, כאשר הרבי חוזר ומבהיר אודות חשיבות התקופה של ימינו. משום כך ראינו בכך צורך גדול מאד לפרסם את דברי הנבואה והבשורה של הרבי.

מתי למעשה פתחתם את המדור החדש?

המדור החל להופיע בקביעות בחודש תשרי, בעקבות הצעה של כמה מאנ"ש.

ומה התגובות?

נלהבות. רבים אומרים כי הם מצפים לשמוע את אותה אמרה קצרה של הרבי בנושא בשורת הגאולה והיא זו שנותנת להם חיות למשך כל ימות השבוע. למען האמת חששנו בתחילה, כיון שהצורך היה לא להביא שיחה שלימה, אלא את הנקודה המרכזית של השיחה בה מתרכז הרבי בנושא בשורת הגאולה.

מדובר בעבודת נמלים לא פשוטה, והעבודה מורכבת מאד שצריך להשקיע בה עבודה רצינית, כאשר צריכים לעבור על מאות שעות של שיחות, ולדעת להתמקד בדיוק על הנקודה המרכזית של השיחה בנושא הגאולה ומשיח.

התחלנו עם העניין בדחילו ורחימו, אך היה ברור לנו כי גם כאלו שלא זכו לשמוע את שיחות הקודש המופלאות, חייבים לדעת ולשמוע את בשורת הגאולה כפי שיצאו מפיו של הנביא.

צוות העריכה וההפקה מול המיכשור המתקדם

ניגשו אלי יהודים לא מעטים ואמרו לי: "לא ידענו שהרבי דיבר בסגנון כזה"... לצערנו, רבים מאנ"ש וגם מהתמימים הצעירים יותר, הוטעו לחשוב כי הדיבורים הללו שייכים ל'שפיץ חב"ד' וכדומה... המדור מביא את דברי הרבי כמות שהם, וכך מתברר כי אנחנו החסידים לא מדביקים את הקצב של הרבי מלך המשיח. זו החשיבות הגדולה היא במדור "מכריז ואומר".

יש לך דוגמאות לשיחות קודש מהמכריז ואומר?

המדור כבר פועל שמונה חודשים ובכל שבוע אנו מוצאים שיחה מיוחדת בנושא. השבת (פ' שמיני) נביא את השיחה המופלאה של הרבי כאשר הוא נוקב בשמו של הצורר סאדאם חוסיין. היה זה ביחידות כ"ה ניסן תנש"א, יומיים לפני השיחה הידועה. הרבי מדבר שם על מפלתו של חסיין סאדם, וכך הרבי אומר: "החל מאותו שהיה מיצר לישראל שמפלתו החלה ביום הפורים שנה זו בפשטות. על ידי זה שדווקא אינם יהודים נזפו בו וביזו אותו: והייתה הוראה נוספת מהאו"ם לסאדם חוסיין, ובטח יהיה עוד המשך בכיוון זה היום בלילה או מחר בבוקר, ויהי רצון שיהיה זה בהקדם הכי אפשרי".

כך למשל השיחה מיום כ"ד שבט תשנ"ב שהרבי פותח ואומר ב"פותחים בברכה בברכת הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש ממש ממש"... ומיד לאחר מכן אומר שכבר כלו כל הקיצין וכו'.

לפני שבועיים הבאנו את שיחתו של הרבי שנשיא דורנו משיח שבדורנו נתגלה בכל התוקף, וממילא אין את האיסור של אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה... ועוד כהנה וכהנה שיחות רבות ומופלאות.

בכל שיחה יש את החידוש המיוחד שלה, אך הצד המשותף לכולן, הוא לשמוע ולראות את הרבי מלך המשיח מדבר על הנבואה כדבר וודאי והחלטי, שאנחנו הדור הראשון לגאולה האמיתית והשלימה.

מה התוכניות לעתיד?

בעקבות ההצלחה הגדולה של המדור "מכריז ואומר", אנו עומדים להפיק בקרוב תקליטור מיוחד שייקרא בשם המדור "מכריז ואומר", שם נצרף את כל הקטעים לתקליטור אחד שיביא את בשורת הגאולה של הרבי מלך המשיח בקולו של משיח צדקנו.

אני רוצה לנצל את ההזדמנות ולהודות לכל אלו שעוסקים במלאכת הקודש להביא את השיחות ואת בשורת הגאולה לרבבות בית ישראל באופן מסודר וברור בבחינת 'וכל העם רואים את הקולות'. בעז"ה נזכה בקרוב ממש לשמוע ולראות בעיני בשר את הרבי מלך המשיח, מלך ביפיו תחזינה עינינו בעגלא דידן.

מכתב ופעולתו

רשימה שכתב הרה"ח ר' נסים חי הייוורד ע"ה, בה מתאר בקצרה את התקרבותו לליובאוויטש בשנחאי שבסין, ומאריך בתיאור היחידות האחרונה אצל כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, ומכתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שהפך אותו מהקצה אל הקצה • מוגש לרגל מלאת שלושים לפטירתו, בו' ניסן

א

בשנת הארבעים במדבר אמר משה רבינו לבנ"י "ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה" (תבא כט, ג) ואיתא בגמרא (ע"ז ה, ב) "אמר רבה שמע מינה לא קאי אינש אדעתי' דרבי' עד ארבעין שנין". וכפירוש רש"י על אתר: "לדעת סוף דעתו ותבונתו", כלומר, שאז מגיעים לתכלית הידיעה וההבנה בענין.

בהתוועדות כ"ק אדמו"ר שליט"א בש"ק ח' שבט ה'תש"נ, ביאר שהעבודה כעת היא (לאחרי ארבעים שנה מהסתלקותו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע) שצריכים להעשות מציאות חדשה לגמרי, מציאות חדשה שעומדת על גבי יסוד חדש: קאי אינש אדעתי' דרבי'. ועיין שם שהאריך בדברים נפלאים וביקש שמי שיש לו מהארבעין שנין — שלא יהי' מונע בר ח"ו.

ואכן בשנה זו (ה'תש"נ) ביום כ' לחדש אדר מלאו ארבעים שנה מיום שקבלתי מכתב ק' מאת כ"ק אד"ש בעת שהותי בוונקובר, קנדה. שם נסעתי על-פי עצת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע בשנת ה'תש"י. והמיוחד במכתב זה, הוא, שעל ידו נתרוממתי למעמד ומצב נעלה, לפי ערך היותי בשפל המצב באותה תקופה ל"ע. מיום קבלת מכתבו הק' החלה תקופה חדשה בחיי, ופשוט נהייתי למציאות חדשה, ולכן הסכמתי לפרסם מהלך הדברים על דפי ספר שמופיע לכבודו ולזכותו של מרן עטרת ראשינו כ"ק אדמו"ר שליט"א. ואקדים ספור מאורעות הדברים באותה תקופה, בכדי להבין על מה נסובה אגרת הק' הזאת ופעולתה עלי באותו זמן, ועל כל ימי חיי.

ב

איתא בספר יצירה "נעוץ תחלתן בסופן וכו'". הפעם הראשונה שנפגשתי עם בני הישיבות בשנגחאי היתה בשנת ה'תש"א, בהתוועדות י"ב-י"ג תמוז, חג הגאולה של כ"ק מהוריי"צ נ"ע. לבחור בגיל י"ד שנה, שנולד בשנגהאי, סין, ממוצא עדות המזרח (רומנית-עירקית) — היתה זאת הפתעה בלתי רגילה (זקנים ונערים עם פאות ארוכות וכו'), ונשאר הרושם עד היום הזה. אדרבא, ביתר שאת ויתר עז אחרי הארבעין שנין.

אחרי שלש שנים בערך משבאתי לאמריקה — עלה בגורלי ת"ל להכנס ליחידות אצל הוד כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע.

לפני שנכנסתי אל הקדש פנימה נתבקשתי ע"י המזכיר החסיד מהור"ר אלי' סימפסאן ז"ל לכתוב "פדיון" אשר בו אפרט בקשתי לרבי קודם כניסתי אליו. כתבתי על מצבי בישיבה בה למדתי ועל פרטי המשך לימודיי בישיבה בעתיד.

כשנכנסתי, נתן לי הרבי נ"ע את ידו הק' ונישקתי אותה (כנהוג אצל בני עדות המזרח). חיוך עמוק עלה על פניו הק' שנשאר טמון בלבי עד היום הזה.

לאחרי שהראה לי הרבי פנים שוחקות שאל אותי אודות משפחתי וכשעניתי שהם גרים בוונקבר, קנדה — הנה ברגע כמימרא נשתנה צורת פניו הק' למצב מאד רציני והורה לי הרבי נ"ע שאסע למשפחתי לקרבם.

נשתוממתי ונבהלתי לשמוע הוראתו הק' לנסוע, בה בשעה שלא כתבתי כלל על דבר משפחתי כי אם על דבר המשך לימודי בישיבה. ומרוב הבהלה שאלתי את הרבי נ"ע: איך אסע לשם והלא אין לי כסף, וגם יש לי חובות לשלם, ואיך ישמעו אותי, ואיך תתקבל השפעתי על אחיותי שחושבות עלי שאני בטלן גדול?

אך הרבי נ"ע עמד בדעתו והורה שאסע בכל אופן, והוצאות הנסיעה אקבל ממשרד "מחנה ישראל" בתור הלוואה ע"י מזכירו הרב חדקוב הי"ו.

כשיצאתי מן הקדש, לא ידעתי מה לעשות. אחרי ימים ספורים, להפתעתי, קבלתי מכתב מבית הורי מוונקובר ואז הבנתי, קצת לכל הפחות, על שינוי הפ' הק' של הרבי נ"ע בעת היחידות.

כעת היה ברור לי שהוא בעל רוח הקודש, ורציתי להכנס עוד הפעם להראות לו המכתב ולקבל עצתו הק'.

המזכיר הרב סימפסאן ז"ל הנ"ל ענה לי

שעד שאקיים את השליחות — אי אפשר להיכנס. אז מסרתי לכ"ק נ"ע על ידי מזכירו העתק ממכתב שקבלתי. בנתיים למדתי בישיבת תו"ת מכיון שהמתנתי למענה מאת הרבי נ"ע.

אכן, כשקבלתי את המכתב מוונקובר החלטתי לשאול גם בעצת כמה מגדולי ישראל שהכרתי אז. ביניהם האדמו"ר מאמשינוב זצוק"ל, שהי' בשנגחאי בזמן המלחמה העולמית, הגאון מהור"ר ראובן גרוזובסקי זצ"ל ראש ישיבת תורה ודעת ויבלחט"א הגאון האדמו"ר מקלויזנבורג נר"ו.

עברו כשני חדשים עד שזכיתי לקבל תשובה לנסוע. בקשתי מהרב סימפסון הנ"ל אם אפשר לי לקבל פ"ש מהרבי נ"ע, והסכים.

בליל ב' אור ליום ה' בשבט, נכנסתי לקבל פ"ש מהרבי נ"ע. פניו היו מאירות כצאת השמש בצהרים כשאיחל לי נסיעה טובה ואמר שבאם יהיו לי שאלות בנוגע להשליחות — עלי לפנות להרב חדקוב הנ"ל.

כשהגעתי לוונקובר, לא עבר זמן רב והכרתי כמה אנשים. יום אחד כשנכנסתי לבית אחד יהודי ראיתי את הכותרת של העתון "מאָרגען זשורנאַל" וכתוב באותיות הכי גדולות "ליובאוויטשער רבי נסתלק!". נבהלתי ולא האמנתי עד שראיתי את תמונתו של הרבי נ"ע, נצחו אראלים ונשבה ארון הקדש, נפלה עטרת ראשינו אוי נא לנו כי חטאנו!

מובן שזה פעל עלי שבירה גדולה ונפלתי בשפל המצב ל"ע ול"ע. גם נתוסף צרה על צרותי שלא יכולתי לקבל שום משרה היות אשר אינני מוכן לעבוד בשבת. בוונקובר אז לא היו כי אם משפחות אחדות שומרי שבת. וכל זה פעל עלי עצבות גדולה ומרה שחורה שאין לתארה ה"י, וישבתי לכתוב מכתב להרב חדקוב הנ"ל, לפי הוראת כ"ק אדמו"ר נ"ע.

ג

והנה כעבור כמה ימים זכיתי לקבל מכתב קדש מאת כ"ק אדמו"ר שליט"א מיום כ' אדר ה'תש"י וזה לשונו הק'.

... מסר לי ...אודות קושי מצבו ועד כמה שמרגיש את גודל אחריותו להשפיע לטובה על משפחתו שי' וסביבתו.

והנה ידוע הוא אשר דרש דרש כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ מכל אלו שזכו להסתופף בצלו, ומכל שכן מאלו שזכו להיות תלמידיו, אשר יהיו נרות להאיר דוקא, ולא הסתפק בדרישה, כי אם גם האציל מרוחו והשפיע בהם כח אשר בהשתדלות הראוי' יוכלו למלאות דרישה זו,

ובכל אחד מאתנו תלוי להוציא כח זה מן הכח אל הפועל, אף שלפעמים דרוש לזה התחזקות יתירה ויגיעה.

כי אם כאשר נפש האדם הפועל נמצאת במצב הרגיל אמרו רז"ל והזהירו אשר הפועלים עצלים, הרי אין צריך לומר שההתראה מתאמת בעת אשר יש מקום לטעות ח"ו אשר רק לפנים בישראל פעל צדיק ומנהיג הדור פעולתו לחיים לכל חי היא נפש כל חי הקשורה בנפשו (אגה"ק כז).

(הקטע הזה מהמכתב נדפס בספר המאמרים "באתי לגני" עמוד שכט. וגם בספר אגרות קדש לכ"ק אדמו"ר שליט"א חלק ג' עמוד רנא ואילך).

ופלאי פלאים, איך שמכתב כזה יכול להוציא נפש שפלה מעצבותה ולהשימה במעמד ומצב נעלה ונשגב לפי ערך מעמדה ומצבה שלפני זה.

ומאותו יום העמידני כ"ק אד"ש על רגלי ונהייתי למורה ומשפיע בכל עת מצוא.

היום, אחרי ארבעים שנה, רואה אני ברור אשר ע"י מכתב הלזה נעשיתי למציאות חדשה. כפי שדיבר כ"ק בהתוועדות דערב

כל מילה של הרבי הייתה אצלו "עולם ומלואו"

הרה"ח ר' נסים חי היוורד נולד בשנחאי שבסין, בי"ד טבת תרפ"ו, להוריו הרה"ח ר' מנחם עווד ומרת צלחה היוורד. אביו הגיע לסין מבומבאי שבהודו, ואמו הגיעה מבגדד שבעירק. שניהם הצטרפו לקהילה הספרדית של שנחאי.

בשנת תש"א, בהיותו בגיל 14, נפגש לראשונה עם חסידי חב"ד — קבוצת התמימים שנמלטו לשנחאי במלחמת העולם השניה — ונמשך בחבלי עבותות אהבה ללימוד החסידות. כעבור חמש שנים, כאשר חלק מתלמידי הישיבה יצאו לארצות הברית, היה ר' ניסים בין המאושרים שזכו להגיע לבית חיינו.

תקופה קצרה למד בישיבת תות"ל בבעדפורד, ואחר-כך נסע למונטריאל, שם המשיך את לימודיו וקיבל סמיכה לרבנות מהרב חייקין. באותה תקופה התגורר בביתו של הרה"ח ר' פרץ מוצ'קין, שהיה המשפיע שלו.

בתשי"ד התחתן עם זוגתו מרת חיה דבורה סילברשטיין. מאז חתונתם נדדו הזוג הצעיר לשליחויות במדינות שונות, לסיוע למוסדות ליובאוויטש. תחנתם הראשונה הייתה במדינת מסטצ'וסט, שם עבד כמורה בישיבת אחי תמימים ליובאוויטש. בשנת תשט"ו עבר ללמד בישיבת אחי תמימים בבופולו, וכעבור שנה עבר ללמד בישיבה בדטרויט.

לאחר שהייה ארוכה בדטרויט — 12 שנה — עבר לנהל את "אהלי תורה" במיאמי ביטש. משם המשיך לפילדלפיה, לנהל את "ווינפילד היברו אקדמי". תחנתו הבאה הייתה בניו-יורק, שם ניהל את בית הספר "מגן דוד". מניו-יורק המשיך ללוס-אנג'לס, שם ניהל במשך 12 שנה את מוסד "יבנה היברו אקדמי". בתקופה זו פתח גם בית מדרש "עוד יוסף חי".

בכל המקומות בהן התגורר במהלך השנים, דאג להפיץ את תורת החסידות, וארגן שיעורים בחסידות. במיוחד התמסר ללימוד תניא ברבים, בפרט לבעלי תשובה. השפעה גדולה הייתה על מקורביו, כאשר ראו את תפילתו, שהייתה בדביקות נפלאה. בשבתות היה מתחיל את התפילה בשעות הבוקר המוקדמות ומסיימה בשעות אחר-הצהריים המאוחרות, כשהוא מלווה את מילות התפילה בניגוני דביקות וגעגועים.

ידידיו ומכיריו מעידים שכל מילה של הרבי הייתה אצלו בבחינת "עולם ומלואו", ועשה כל מאמץ לקיים כל הוראה שיצאה מפי קודשו של הרבי מלך המשיח.

יו"ד שבט הנ"ל.

מיום קבלת המכתב התחילה תקופה חדשה בחיי – שע"י הכחות, העידוד והחיזוק של מכתב זה יצאתי מבירא עמיקתא ונעליתי לאיגרא רמא, וראיתי בעצמי קיום דברי דוד בן ישי, נעים זמירות ישראל, "מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון" (תהלים קיג, ז) ומאותו יום התחלתי סדר חדש בחיי, ללמוד וללמד, והתחלתי להרגיש גודל אחריותי להשפיע על הזולת שאודותה מבוסס כל האגרת כפי שהודגש בתחילתה.

ד

אחרי התבוננות בעומק הדעת על כל הנ"ל הבנתי שכדי להתגדל בדרך הפלאה ולהיות מציאות חדשה – מוכרח להיות זמן מה, שבן אדם נעשה אין ואפס ממש... ענין הרקבון, ז.א. "יש ויש ואין באמצע"; כמו צמיחת הזרע או הגרעין שנרקב לפני הצמיחה, כמ"ש "כי אדם עץ השדה..." אז הבנתי פנימיות הכוונה של השליחות בוונקובר.

אבל עוד נשאר הפלא ופלא: איך החשיב אותי הרבי שליט"א בתור תלמידו של חמיו כ"ק אדמו"ר נ"ע, אף שלא למדתי בישיבתו כ"א משך חדשיים כנ"ל ובזה גופא לאו דוקא לש"ש. ועוד הוסיף לכתוב "שהאציל מרוחו והשפיע בהם כח...".

איתא בשיחות תש"ב מהוד כ"ק אדמו"ר מהריי"צ נ"ע שהביא בשם כ"ק אדמו"ר הזקן נ"ע בעל התניא והשו"ע בנוגע לתפלה, והוא מסדר הקרבנות "איזהו מקומן" (בעזהשי"ת ולפע"ד תרגמתי את השיחה מאידיש ללשון הקדש).

כיצד – איך מתפללים? **עלה בכבש** – כאשר עולה **ופנה לסובב** ומסתכל מסביב לו (חשבון הנפש) **ובא לו לקרן דרומית** הוא מתחמם **מזרחית** נעשה מאור (התגלות נפש האלהית) **מזרחית צפונית** מאיר גם על נפש הבהמית (אתכפייא ס"א ע"י בינונים) **צפונית מערבית** (אתהפכא ס"א עד טעמין מרירו למיתקא (ע"י צדיקים). עד כאן הסביר הרבי נ"ע.

חנני אלהים להמשיך הלאה "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך": **מערבית** מי שהפך את הנפש הנהמית עד טעמין מרירו למיתקא, **דרומית** הוא יכול לחמם אחרים, ולא רק הוא, אלא גם תלמידיו וחסידיו יכולים להצליח בעבודה זו, ע"י התקשרותם לאילנא דחיי. ובזה מתישבת הפליאה על דרישת כ"ק אד"ש בשם חמיו נ"ע "שתלמידיו יהיו נרות להאיר דוקא ולא להסתפק בדרישה כי אם גם האציל מרוחו והשפיע בהם כח...".

כל זה פעל עלי להתהפך מן הקצה אל הקצה עד היום הזה שלב"ע.

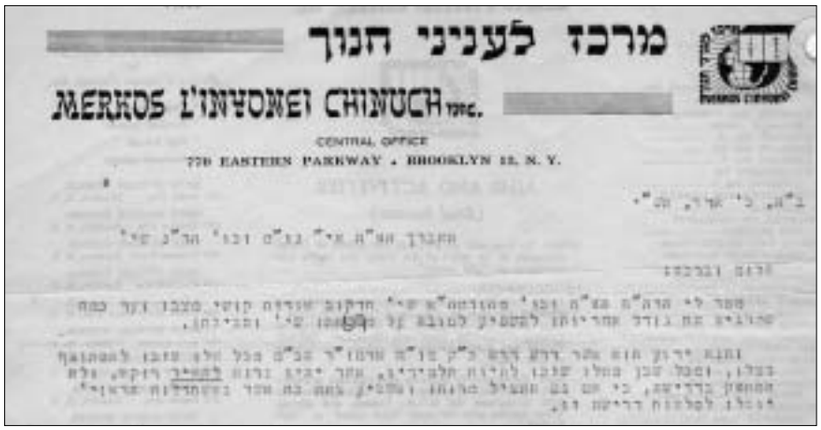
מרכז לעניני חנוך
MERKOS L'INYONEI CHINUCH INC.
CENTRAL OFFICE
770 EASTERN PARKWAY • BROOKLYN 13, N. Y.

המכתב שחולל את התמורה

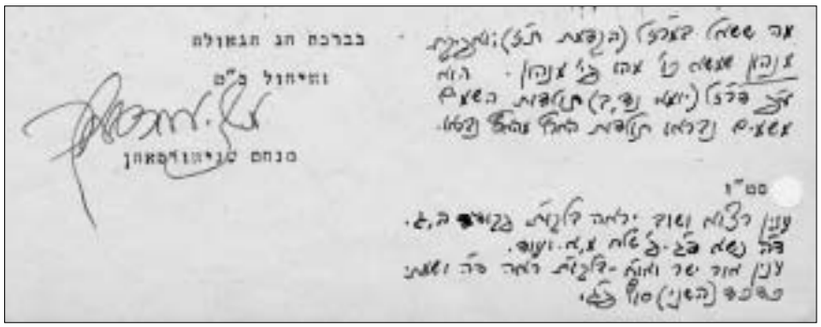

למעלה: מכתב מתאריך ג' תמוז השי"ת. למטה: מכתב מתאריך ער"ח סיון השי"ת

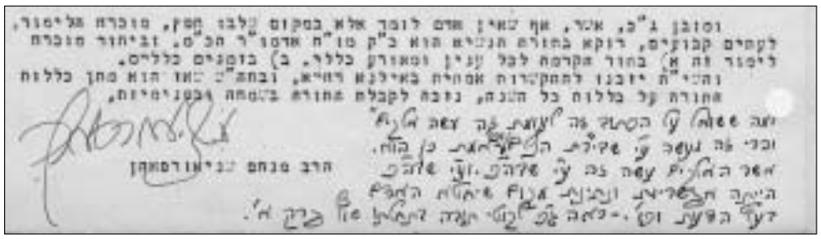

גר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משיח"?

צלצל ישירות: 053-940070

מנדי בוסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

"אנחנו יודעים – אתה שליח של שניאורסאהן"!

"אני מאמין" מרטיט

בשנת תרפ"ז חלה ר' פרץ במחלה קשה; הוא נדבק בצורה מסובכת של "סיפנאֶי-טיף" (טיפוס). המחלה נמשכה זמן ארוך, וברגעי המשבר מצבו היה קריטי. חודשים ארוכים התהפך במיטת חוליו, ולמשך תקופה אף הוכרח להתאשפז בבית-הרפואה בסימפרופול. לעתים היה נדמה כי לא יוכל לשרוד את המחלה.

באחד מאותם רגעי-משבר, לפני שנלקח לבית-הרפואה, הרגיש ר' פרץ שכוחותיו אוזלים, רחמנא-ליצלן, והוא החל להפרד מבני משפחתו... סביב מטתו עמדו שני הבנים הגדולים, שמואל ויוסף; בצד החדר ישבה הבת הקטנה, גוטע, ופניה ספוגים בדמעות. ומן הצד השני של המטה עמדה אשתו, מתייפחת חרש, ומחזיקה על ידיה את הילד הקטן, יהודה לייב.

את דברי הפרידה השמיע ר' פרץ בקול חלוש ביותר — אך אלו מילים מלאות עוצמה! הן הכילו דברי ברכה ועידוד למשפחה; ובקשה ותביעה שיהיו "ערליכע אידן", יהודים תמימים, וחסידים אמתיים... לאחר שסיים את דבריו למשפחה, ככל שהיה חלש, וככל שהיה עליו קשה להוציא מילה מפיו, אמר ר' פרץ את ה"וידוי" מתחילתו ועד סופו. אך גם זה לא הספיק עבורו: הוא המשיך ואמר את הנוסח של השלושה-עשר "אני מאמין"... ולאחר מכן, האריך וחיזק את העיקרים עם "אני מאמין" בכל נשיאי חב"ד, והוא פירט את שמותיהם אחד לאחר השני...

באמירתו את ה"אני מאמין'ס", התבטאה האמת החסידית שלו והרגשיו הכבירים. יהודי חסידי, שנכח במקום בשעה שר' פרץ אמר את ה"אני מאמין", אמר לבני הבית, כי בשעת מעשה הרגיש, אשר כזה חסיד עם כזו אמונה חזקה ועמוקה — בוודאי יירפא מהמחלה!

וכך אכן היה. כנראה שמסבב הסיבות חפץ שר' פרץ ימשיך כאן למטה את עבודת "פרצת עליך פרץ".

אודות תקופת המחלה הקשה והארוכה, המעיט ר' פרץ לדבר, וכשאלוהו על כך, היה מגיב בחיוך, כדרכו. אך נראה שפרט אחד הקשור במחלתו אכן "החלה" אותו: באותה תקופה, ראשית שנת תרפ"ח, עזב הרבי הריי"צ נ"ע את רוסיה, ובשל מחלתו נבצר מר' פרץ להתראות עם הרבי לפני נסיעתו. הדבר הזה העיק עליו יותר מכל.

בעקבות ספריית ה"שדי חמד"

חסידים ידעו, כי הרבי הריי"צ רצה בכל מאודו להגדיל את ספריית ליובאוויטש. בעת נסיעותיהם של חסידים ממקום למקום וביקורם בערים שונות, היו מנצלים את ההזדמנות לאתר ולהשיג ספרים אשר אין להם בעלים. לר' פרץ — הייתה על כך הוראה מיוחדת:

בחצי-האי קרים, בעיר קרסנובזר, התגורר כידוע הגאון המפורסם ר' חיים חזקיה מדיני, בעל ה"שדי חמד". ברשותו היה אוסף ספרים גדול, אך כאשר נסע משם לארץ ישראל, לא היה באפשרותו לקחת אתו את כל הספרים. חלק גדול מהם נשאר בקרסנובזר, והיה חשש כי יילכו לאיבוד. הרבי הריי"צ ביקש מר' פרץ להתענין בזה, ולנסות למצוא את הספרים ולרוכשם.

באחת מנסיעותיו הזדמן ר' פרץ לקרסנובזר, שם נודע לו, כי ספרייתו של ה"שדי חמד" הוחרמה ע"י השלטון הסובייטי והועברה לספריה העירונית, שם סומנו בחותמת מיוחדת. ר' פרץ נכנס לספריה זו, והחל לעבור בין המדפים כאילו הוא מחפש ספר מסויים. ברם, לאחר מספר דקות כבר הבחין במבטים הבולשים ועוקבים אחריו.

באותה תקופה הכביד השלטון הסובייטי את הרדיפות נגד שומרי הדת. ר' פרץ, כמובן, היה מלא וגדוש ב"חטאים" אנטי-מהפכניים. לא פלא שריגלו אחריו בכל מקום, ותיכף נודעה להם גם מטרת ביקורו בקרסנובזר. פקידי הספריה ניגשו אליו ושאלו למבוקשו, והוא ענה כאילו בתמימות, שהוא מחפש ספר פלוני שמעניין אותו. אבל הם כבר היו מעודכנים, ותיכף אמרו לו שלא "יבלבל את המוח" — "אנחנו יודעים שאתה שליח של שניאורסאהן"!

היה זה נס בפני עצמו שהוא הצליח להתחמק מהם; אך היה ברור שהענין לא יעבור בצורה חלקה והיה צורך לקדם את פני הסכנה. עם שובו לביתו נכנס למיטה, סביבה הציבה רעייתו "תערוכה" שלימה של תרופות ומשחות, וגם "החולה" עצמו התעטף בתחבושות וקומפרסים... ואכן, לא לחינם — כבר למחרת בבוקר הגיעו לחקור אותו, ואולי אפילו לאסור אותו; אך רעייתו, בקול-בוכים דרמטי, פנתה לשוטרים ותיארה כיצד באמצע הלילה תקפה אותו מחלה קשה, וכי

מאת: הרב יהושע דובראווסקי; **מאידית:** א. אברהם

נסיונות מבית ומחוץ ושליחויות עלומות ומסוכנות, היו מנת חלקו של ר' פרץ בשנים הנוראות של השלטון הסובייטי • המחבלים האדומים עקבו אחריו לכל מקום, וגם מצבו הבריאותי היה רופף • בגבורה חסידית מופלאה עמד בכל הנסיונות, ויצא מהם כשידו על העליונה • פרק שישי בסדרה

הוא בוער מחום וסובל מדקירות בצדי הגוף... ה"אורחים" החליטו לדחות את הביקור שלהם למחר — אך כאשר הגיעו למחרת היום, "נעלם" כבר ר' פרץ לזמן מסויים.

בסופו של דבר, הספרים אכן הגיעו למקום שהרבי הריי"צ חפץ שיגיעו — לספריית ליובאוויטש. אחד מידידיו של ר' פרץ, ר' אהרן משה פריידין, הצליח לקנות את הספרים ולשלחם לרבי; אך את עצמו לא הצליח להציל: המחבלים האדומים עצרו אותו על חטאו האנטי-סובייטי הנורא, ושפטו אותו לעשר שנות מאסר.

חלק מאותה ספריה של הרבי הריי"צ נשארה בשנות המלחמה בוורשה, וחלקה נלקחה משם בידי השלטון הסובייטי והועברה לרוסיה. ספרים אלה נמצאים איפוא בספריה מסויימת ברוסיה, וביניהם גם האוסף האמור של ה"שדי חמד".

הקרקע בוערת בסימפרופול

בסביבות שנת תרפ"ט-תר"צ, הידקו סוכני המשטר את עניבת-החנק סביב שומרי הדת, ובפרט נגד ה"כלי קודש" — רבנים, שוחטים וכו'. כזו פעילות גרנדיוזית למען יהדות וחסידות, אשר ר' פרץ פיתח בסימפרופול ובנותיה, היתה לצנינים בעיניהם, בלשון המעטה דהמעטה. הם החליטו לנעוץ את צפורניהם ושיניהם ב"אנטי-מהפכן" הלזה — ויהי מה.

באותם שנים (וכנראה באותם מקומות), לא הקפידו אותם חיות-אדם על "מנהגם" המאוחר יותר — להתפרץ לביתו של הקרבן בשעת לילה מאוחרת, לסחוב אותו למדורי-הגיהנם שלהם, לענות אותו, לשלחו לארץ גזירה, ולפעמים — לירות בו בלא אומר ודברים. במקרה דנן, בסימפרופול, הם נקטו כמה "הכנות" על מנת להכשיר את הקרקע — סדרת מאמרים ארסית שהתפרסמה בעיתונות המקומית: ר' פרץ הוצג בהם כתלמיד נאמן וצייתן של הרבי שניאורסאהן מליובאוויטש, שגורש מברית-המועצות בשל פעולותיו האנטי-מהפכניות "הנוראות"; "ואילו כאן רואים", התבטא באירוניה הלבלר-מטעם, "כיצד מעז ר' פרץ להמשיך בכזו אמביציה את פעולותיו האנטי-מהפכניות"!

בחצי-האי קרים, בעיר קרסנובזר, התגורר כידוע הגאון המפורסם ר' חיים חזקיה מדיני, בעל ה"שדי חמד". ברשותו היה אוסף ספרים גדול, אך כאשר נסע משם לארץ ישראל, לא היה באפשרותו לקחת אתו את כל הספרים. חלק גדול מהם נשאר בקרסנובזר, והיה חשש כי יילכו לאיבוד. הרבי הריי"צ ביקש מר' פרץ להתענין בזה, ולנסות למצוא את הספרים ולרוכשם

אמר ר׳ פרץ את ה״וידוי״ מתחילתו ועד סופו. אך גם זה לא הספיק עבורו: הוא המשיך ואמר את הנוסח של השלושה-עשר ״אני מאמין״... ולאחר מכן, האריך וחיזק את העיקרים עם ״אני מאמין״ בכל נשיאי חב״ד, והוא פירט את שמותיהם אחד לאחר השני...

בסגנון דומה ניסו שאר מאמרי ההסתה להשחיר את פניו של ר׳ פרץ. באותם זמנים ידעו קטן כגדול מה משמעותם של מאמרים כאלה: לא רק להעלות פולמוס לחלל האויר, כי אם להוות איתות ברור ל... ״תכל׳ס״, מהסוג ה״מקובל״ אצל הג.פ.או.

ר׳ פרץ, בהתלהבותו ופקחותו החסידית, היה רחוק מאוד מלהיות ״בטלן״ (״אַ ניונקעלע״ בשפת אמנו וסבתותנו); תכונה שאגב, הוריש גם לילדיו. אף שמלכתחילה לא התחשב עם ההתקפות בעיתונות, והמשיך את עבודתו בכל המרץ; הרי שבשלב מסויים, כאשר רף ההשמצות והעלילות עלה בצורה תלולה, הבין כי לטובתו עליו לעקור מסימפרופול.

להחלטה היה גורם נוסף, שגם הוא היה קשור בנאמנותו המוחלטת של ר׳ פרץ לחסידות ולרבותינו נשיאנו:

במהלך השנה החמישית של שליחותו בסימפרופול, התפנה כסא הרבנות בעיר. אחד המועמדים למשרה היה רב מאוקראינה ששם משפחתו היה ברגר, דרשן מוצלח ונואם סוחף — אך מתנגד מר ותקיף. כזה אחד, הבין ר׳ פרץ, עשוי להיות אבן נגף רצינית להפצת התורה והחסידות. ר׳ פרץ התייצב איפוא בגלוי נגד מועמדותו, וכהרגלו עשה זאת בקול רם וצלול, בלי להתחבא ובלי להסתתר. אש המחלוקת פרצה במלוא עוזה, ולמרבה הצער, גבר צדם של תומכי הרב ברגר. הדברים הגיעו עד כדי כך, שמשכיל ״נאור״ אחד, פירסם בעיתון ״סטאַרי קרים״, אשר ״מאָטשקין, תלמיד של שניאורסאָהן, התנפל על הרב (ברגר) ותקף אותו במילים מחוצפות ומעליבות״.

כאשר התמנה ברגר לרב בסימפרופול נוצר מצב, אשר ר׳ פרץ לא יכול להשאר שם. בנוסף לכך נסגר באותה תקופה האיטליז בו שימש ר׳ פרץ כשוחט. מכל הצדדים לא נותרה ברירה, ובתחילת שנת תרצ״א עקר ר׳ פרץ מסימפרופול ללנינגרד.

במהלך שליחותו המופלאה של ר׳ פרץ בסימפרופול, הצליח לקרב לחב״ד כשלושה-ארבעה מנינים. הציר המרכזי ורוח החיים בתפקידו של ר׳ פרץ כמשפיע, כעמוד-התווך בהחזקת היהדות ובהפצת סם החיים של חסידות — היה ההתוועדויות. כך היה בכל תקופות חייו, החל משנותיו הראשונות בסמיונובקא, ועד לימיו האחרונים בעלמא-דין. כדאי אם כן להתעכב באריכות יותר על אותם התוועדויות אופייניות — אך לפני כן, נצטרך לעשות היכרות עם המקום החשוב אשר תפסו ההתוועדויות בחיים החסידיים, ובפרט בשנות המצוק בברית-המועצות.

[המשך בשבוע הבא]

מרכז משיח וגאולה ירושלים תבנה ותכונן

מזמין את אנ״ש והציבור הרחב להשתתף בהכנות ליום הגדול י״א ניסן

101 שנה להולדת הרבי מלך המשיח שליט״א

שייתקימו במרכז החדש מדרחוב בן יהודה 5

טלפונים: 02-6231138 02-6252770

* כל ערב החל מיום חמישי י״א ניסן בין השעות 9-11 יוקרן במדרחוב ווידאו של הרבי ע״ג מסך ענק בנוגע למלחמת המפרץ שלימות הארץ וחודש ניסן בבית חיינו
* יום חמישי אור לב׳ ניסן יום הבהיר התוועדות חסידית בשעה 9:30 בערב עם הרב זלמן שיחי׳ נוטיק
* במוצ״ש אור לי״א ניסן קידוש לבנה רבתי והתוועדות לקבלת פני משיח צדקינו עם הרב טוביה שיחי׳ בולטון ותזמורתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כובשים את הארץ

חומר ההסברה החדש לי״א ניסן!

דור הגאולה

להזמנות: 067-575-770

לחזור לסידור של הרבי!

בירור יסודי על שיטת הניקוד בסדור תהלת ה׳ השלם, סדור שערך הרבי מה״מ בהוראת אדמו״ר הריי״צ, והשיבושים שנעשו בתחום זה, ובתחומים נוספים – בסידור החדש והמחודש שיצא לאור לאחרונה • חלק שלישי

טעויות דפוס – יכולות להיות, טעות בשיטת הניקוד – ח״ו

כל הנ״ל מתייחס לגישה שיש טעות יסודית בשיטת הניקוד. מאידך, אפשרי הדבר, שתהיינה טעויות דפוס. כבר ראינו באגרות דלעיל, שהרבי ערך לוח תיקון, אבל גם לאחר שהודפס הסדור עם תיקונים, ענה הרבי באגרת אחרת אג״ק חי״ב אגרת ד׳נא (עמ׳ רלד) מכ״ה טבת תשט״ז:

״בהנוגע להסדור איך בא לשינוי הנוסחאות ואיזהו סיבת השינוי בהסי׳ שעל השער כתוב שהם נוסח אר״י – יעיין בזה בהקדמת שער הכולל השתלשלות הדפסת הסדורים, וכיון שנדפסו ע״י בני אדם אשר על כאו״א נאמר שגיאות מי יבין, היו שגיאות גם בסדור הראשון ועוד בימי רבנו הזקן ערכו לוח התיקון, וכן מזמן לזמן ביררו וליבנו על פי המקובל בתוככי החסידים״.

גם בדברי הרבי ב׳צום גדליה׳ תשמ״ט – שצוטטו לעיל – רואים שלמרות הגהה יסודית תתכן אפשרות של טעות דפוס.

כלומר, אין ספק שבכל הדפסה יש טעויות דפוס, ואת זאת צריכים לתקן. אבל, לא יעלה על הדעת לומר, שסדור שנערך והודפס ע״י הרבי תהיה בו טעות יסודית בשיטת הניקוד!

הרבי נמנע מלעשות שינוי בסדור

בשנת תשמ״ב, דיבר הרבי בהתוועדויות ר״ח וח״י אלול על סדר הנקודות בסדור תהלת ה׳ בעמוד של הא׳-ב׳. הרבי הגיע למסקנה שהשורוק צריך להיות לפני הקובוץ, תנועה גדולה לפני תנועה קטנה, ובהתאם לזה הדפיסו את הסדור מחדש ושינו את סדר הניקוד בעמ׳ של הא׳-ב׳. ואעפ״כ הורה הרבי לא לשנות את הסדור, ולהדפיס כמקודם, היינו, הקובוץ לפני השורוק, למרות שאינו מתאים עם כללי הדקדוק.

ובדידי הוי עובדא: באותה תקופה (תשמ״ב) הייתי ב׳קבוצה׳, ושאלתי באחד הקובצים מדוע (בסדור) ה׳שבא׳ נמצא באמצע הנקודות, הרי מיקומו צריך להיות בסוף ליד החטפים, לפי כללי הדקדוק? – הרבי ביאר (ח״י אלול) מדוע ה׳שבא׳ צריך להיות דוקא לאחר ה׳סגול׳ ולא בסוף, אע״פ שבספרי הדקדוק בפשטות ה׳שבא׳ מופיע בסוף. הרבי לא רצה לשנות את סדר הנקודות בסדור לפי ספרי הדקדוק, אלא מצא הסבר למיקומו של ה׳שבא׳, והעיקר לא לשנות את הסדור.

הגע עצמך, אם בנוגע לסדר הנקודות שאין לזה נפק״מ לענין התפילה, הורה הרבי לא לשנות, כ״ש וק״ו בנוגע לתפילה עצמה, שמי הוא זה שיכול לקחת אחריות על כתפיו

מאת: הרב יעקב סנגאווי

ולשנות מנוסח התפילה, הניקוד וכו'.

ומענין לענין באותו ענין:

הרבי הרש"ב בהגהות על הסדור (נדפס ב'תורה אור' עמ' 488) כותב על 'מוסף לשבת': "רצה ומודים וכו' תמצא בשחרית. בהסדור עם ההגהות [של הצ"צ] נדפס שם כל הנוסח רצה ומודים כו' עד גמירא (כמו בהסדור הזה) והגי' שם רצה ומודים כו' תמצא בשחרית. ונראה **שדקדק שלא יהי' שום שינוי** מהסדור של רבינו הגדול ז"ל אף בדבר כזה שאינו נוגע לשום דבר בעצם הנוסחא (וכן הגהתי כאן כמ"ש בהסדור הנ"ל) **ולפ"ז לא טוב עשה המו"ל הזה מה ששינה...דהגם שאינו נוגע בעצם הנוסח** מ"מ **אין לשנות** וע"ד חייב אדם לומר בלשון רבו וגם שאפשר ש**יש בזה איזה כוונה כי גבהו דרכיו** כו' וכאשר מקובל איש מפי איש שההגהות בהסדור הנ"ל הועתקו מההגהות של רבינו הגדול ז"ל שהגי' בעצמו, **בוודאי יש בזה כוונה מיוחדת**". עכלה"ק.

ואף אנו נאמר אותם הדברים על רבינו הרבי מה"מ, שגבהו דרכיו ובוודאי יש בזה כוונה מיוחדת, אשר על כן, אין לשנות כלום בסדור 'תהלת ה' השלם' שערך אותו הרבי.

מדוע נבחר סדור 'תהלת ה' השלם' ולא 'תורה אור'?

כשהגיע אדמו"ר הריי"צ לאמריקה בשנת ש"ת, הדפיס את הסדור שהודפס ברוסטוב (סדור תהלת ה' דק באותיות קטנות, והיה צורך לדלג ולחפש התפילות). בשנת תש"א הדפיס הרבי הריי"צ את סדור 'תורה אור' עם הוספות. אח"כ בשנת תש"ה הורה הרבי הריי"צ לרבי מה"מ לערוך סדור אחר — תהלת ה' השלם. סדור זה, הוא הסדור שבו מתפללים אנ"ש במשך עשרות שנים.

לכאורה, מדוע לא המשיכו להדפיס את סדור 'תורה אור', הרי סדור 'תורה אור' מוגה בנוסח אדה"ז, באותיות גדולות וברורות? מה היה חסר בסדור 'תורה אור' שבגלל זה החליט הרבי הריי"צ להדפיס את סדור תהלת ה'?

אמנם, יש צורך לדלג ולחפש כמה חלקי תפילה (מנחה, וחלק ממעריב של חול), אך כדי לתקן זאת היתה אפשרות לצלם את קטעי התפילה החסרים ולהוסיפם. וכמו שהוסיפו כמה דברים שלא היו בהוצאות קודמות של סדור 'תורה אור' (ראה סדור תורה אור בסופו עמ' שפט).

בפרט, שאין להשוות בין הטורח והקושי שהיה בעריכת סדור תהלת ה', לבין הוספת כמה קטעי תפילה בסדור 'תורה אור' שהיה מוגה לפי נוסח אדה"ז. את סדור תהלת ה' היה צורך לערוך מחדש, כי הסדור שממנו צולם אמנם היה ע"פ נוסח האריז"ל, אבל היו צריכים לעשות בו שינויים שיתאימו לנוסח אדה"ז. וכן להגיה את כל הסדור וכו', שזו עבודה קשה הרבה יותר מאשר להוסיף כמה הוספות בסדור 'תורה אור' שהיה כבר מוגה[1]. א"כ נשאלת השאלה, מדוע רצה הרבי הריי"צ לערוך ולהדפיס סדור חדש (תהלת ה') ולא המשיך להדפיס סדור 'תורה אור'[2]?

נראה לומר, בדרך אפשר עכ"פ, דהנה ההבדל העיקרי בין סדור 'תורה אור' לסדור 'תהלת ה' השלם' הוא סימון ה'שבא נע'. אשר על כן, נלענ"ד, דכאשר נוצרה ההזדמנות להדפיס סדור עם ציון הכוכבים ל'שבא נע', לפי שיטת הרז"ה, נבחר סדור זה ע"י הרבי הריי"צ, כי הוא המתאים ביותר לשיטת אדה"ז. וכפי שהוכח לעיל שרבותינו נשיאינו הלכו בשיטת הרז"ה. עפ"ז מובן, שלמרות הטורח והקושי בעריכת סדור מחדש, בכל זאת, כשמדובר בסדור שמתאים יותר לשיטת אדה"ז, פשוט שיש להדפיסו ולהשתמש בו[3].

הסדור המחודש והמשובש

נעבור, לסדור המחודש, שנדפס בשנים האחרונות. פשוט הדבר, דגם אם המדפיסים היו מומחים בדקדוק, לא היתה להם שום רשות בעולם לשנות את הניקוד, כי יש כוונות נסתרות ע"פ קבלה וכו'. על אחת כמה וכמה, שמעשיהם באופן הניקוד של הסדור המחודש בהדפסותיו השונות, מוכיחים על גישה שטחית בדקדוק, שמזה נובעים השיבושים הרבים שבו.

מכיון שהענין נוגע למעשה בפועל, לרבים מאנ"ש, ונזק גדול נעשה בהדפיסם סדור מחודש, שגם מבחינה דקדוקית יש כאן חוכא ואטלולא מהסדור, אשר על כן, מחוייבים אנו להעמיד דברים על דיוקם.

כל אחד יכול לקחת את ההדפסות השונות של הסדור המחודש ויווכח, שנעשו שינויים בניקוד מהדפסה להדפסה. ישנו ערבוב ובלבול בין השיטות השונות. לא רק בענין ה'שבא', אלא גם בענין ה'מתג'. להלן כמה דוגמאות:

1. בנוגע ל'מתגים' קיימים מספר כללים, וכמה שיטות. בעצם, נושא ה'מתגים' מורכב מאוד, ואכמ"ל. למעשה, בסדור המחודש, הם בחרו להם שיטה שאינה מתאימה לא לשיטת הרז"ה, ואפילו לא מתאימה לשיטת 'מנחת שי', אלא בחרו שיטה שאינה מקובלת, והחליטו משום מה, שהיא תהיה השיטה של הסדור המחודש.

כפי הנראה, הם סומכים על בעל "מסורת הקריאה"[4] שסובר (בניגוד לרז"ה ול'מנחת שי' ול'רד"ק') — כל 'שבא' שאחרי מתג הוא 'שבא נע' בין שהיא תנועה גדולה ובין שהיא תנועה קטנה. כאמור זו דעה לא מקובלת, והפלא הוא שהם בחרו דוקא בשיטה זו. מניין להם ששיטה זו מתאימה לנוסח אדה"ז? אדרבא, הוכח לעיל שרבותינו נשיאינו הלכו בשיטת הרז"ה.

לפי שיטת 'מנחת שי', שכתב בכו"כ מקומות בפירושו על התנ"ך (ראה: 'מנחת שי' שופטים ה, יב. ישעיה נד, יב) אין ה'מתג' או ה'געיא' או בלשונו של ה'מנחת שי' 'המאריך' (בתנועה קטנה) גורמת ל'שבא' הבא אחריו להיות מונע. בדרך כלל ה'שבא' הוא 'שבא נח', אך יש פעמים והם ע"פ המסורה, שהמתג מניע את השבא גם לאחר תנועה קטנה. באותם מקומות מסמנים את ה'שבא' בחטף פתח או בלשונו של 'מנחת שי' — 'שוא פתח'. ויש בזה שתי דעות כיצד לבטא זאת, בחטף פתח, או ב'שבא' בלבד, וציון ה'חטף פתח' להורות לנו שכאן זה 'שבא נע', ובדרך זו הלך

---

1) לדוגמא: המילה 'יצור' (אדון עולם) בסדור תהלת ה' אפשר להבחין שהאות ו' נכתבה בכתב יד (בסדור 'סדר העבודה' שממנו צולם סדור תהלת ה', כתוב 'יצי' באות י'). אבל, בסדור תורה אור האות ו' שבמילה 'יצור' מודפסת כשאר האותיות. כלומר, סדור תורה אור, הודפס מלכתחילה לפי נוסח אדה"ז. ויש עוד הרבה דוגמאות. והשאלה, כבפנים, מדוע היה צורך להדפיס סדור נוסף — תהלת ה'?

2) ראה "קובץ ליובאוויטש" גיליון 7, עמ' 31.

3) ומה שהרבי התפלל בסידור 'תורה אור" — הייתה על זה התייחסות מהרבי, כמו שמובא בספר "נשיא וחסיד" עמ' 323, שם מסופר שהרבי נתן לשז"ר סידור תהלת ה' בכריכת עור, ואמר לשז"ר: "גם אני הייתי מתפלל בסידור כזה [תהלת ה'], אבל כבר עשרים שנה אני מתפלל בסידור של חותני [האדמו"ר הריי"צ]".

4) ספר "מסורת הקריאה" של ר' יהודה ליב שיסלאוויץ נדפס בשנת תרמ"ו. הוא צידד באלו החולקים על שיטת הרז"ה. ותמיהני, מדוע המדפיסים של הסדור המחודש בחרו דוקא בו, בניגוד לדעתם של רבותינו נשיאינו?!

ה'מנחת שי'. באופן מפורט יש כמה סוגים (דרגות) ב'מתג'. יש מתג קל, ויש מתג כבד וכו' ועוד כללים בענין זה כמבואר בספרי הדקדוק, ואכמ"ל.

גם הרד"ק בספרו 'מכלול' שער דקדוק הפעלים (דף טו) משווה בין המילים 'אספה' (במדבר יא, טז) ובין המילה 'ערכה' (איוב לג, ה) למרות שב'אספה' יש מתג אחרי האות א', בכל זאת, בשניהם הוא 'שבא נח'. וכן כתב 'מנחת שי' (במדבר יא, טז).

מכאן, עוד הוכחה, שאין המתג מביא אחריו 'שבא נע', בניגוד לבעל 'מסורת הקריאה'. ומדוע לא הלכו בסדור המחודש, לפי שיטת המדקדקים הראשונים שהם דוגלים בה כל כך?!

לפי שיטת הרז"ה יש הרבה מילים שגם ללא ה'מתג' השבא הוא 'שבא נע' בגלל הכלל של התנועה הקלה. אבל, במילים בהן לא קיים הכלל של התנועה הקלה, למרות שיש מתג אין המתג מניע את השבא הבא אחריו.

לדוגמא: "משליך קרחו" — בסדור המחודש סימנו בכוכב את האות ר', היינו שהיא ב'שבא נע'. אבל, הן לשיטת 'מנחת שי' והן לשיטת הרז"ה זהו 'שבא נח'. ותמוה הדבר, לא זו בלבד ששינו משיטת הרז"ה, עוד זאת בחרו להם שיטה לא מקובלת?! אפשר להביא עוד דוגמאות כאלו, ותקצר היריעה[5].

2. דוגמא אחרת של טעות באופן של סחור סחור:

בסדור שלנו כשיטת הרז"ה "וזוכר חסדי אבות" האות ס' מסומנת ב'שבא נע'. כי המילה חסדי באה מהמילה חסדים בלשון רבים. ובנסמך הקמץ שבאות ס' הופך ל'שבא', והחטף פתח שבאות ח' הופך לתנועה קלה 'פתח', ואז ה'שבא' שבאות ס' נהיה 'שבא נע'. ברור שלא יבוא דגש באות ד', כי אחרי 'שבא נע' לא יבוא דגש בבג"ד כפ"ת.

ובסדור המחודש, בהתחלה הדפיסו את המילה 'חסדי' אות ס' ב'שבא נח' ואות ד' דגושה. בהדפסה שניה הדפיסו כוכב על האות ס' ('שבא נע') ואות ד' ללא דגש. כשהערתי להם (בתשס"א) הם ענו לי, יש מתג באות ח'. שאלתי אותם על איזה מתג אתם מדברים, הרי זה לא פסוק בתנ"ך, זו ברכה, ואין כאן שום מתג. מה הם עשו? — בהדפסה הבאה מחקו את הכוכב מעל האות ס', כלומר, אות ס' ב'שבא נח', והאות ד' דגושה. נו, הגיע הזמן שצריך להחליט לכאן או לכאן.

ננסה לעזור להם: כאשר המילה 'חסד' (לשון יחיד) באה בנסמך, אזי האות ד' מקבלת דגש (בג"ד כפ"ת לאחר 'שבא נח'), כמו: "יהי חסדך ה' עלינו" ('ב'הודו') שהוא לשון יחיד, ומקבל דגש. אבל, 'חסדי אבות' זה לשון רבים, ולא יבוא דגש באות ד', כי ה'שבא' שבאות ס' הוא לאחר תנועה קלה, ולשיטת הרז"ה הוא 'שבא נע'. אמנם לשיטת 'מנחת שי' הוא 'שבא נח', אבל דגש וודאי שאין[6]. הרי לכם, שיבוש על שיבוש, הלוך ושוב. ויש עוד כאלה ותקצר היריעה.

3. בסדורם המחודש ציינו בכוכב את האות ב' הראשונה של המילה 'ובשכבך'. הערתי להם בעבר, שלשיטתם זהו 'שבא נח' ולא 'שבא נע'. הם ענו לי: "מתג באות ו'. וכי אינו יודע **שזהו** לכל הדעות". ותמיהני מניין לקחו זאת? הרי ב'מנחת שי' עה"פ מציין לדברי ר"א בחור שהביא בשופטים ה, יב, שיש דעות חלוקות בזה. ועיין בסדור עבודת ישראל לר' זעליגמאן בער עמ' 82-83 שבפירוש אומר שהוא 'שבא נח', ומביא על זה כלל. אגב, הספרדים מבטאים את האות ב' ב'שבא נח'. ואיך עלה על דעתם לומר שלכל הדעות הוא 'שבא נע', אתמהה!

4. למרות שהערתי להם בעבר, ב'לכה דודי' — "קרבה אל נפשי גאלה" האות ר' במילה 'קרבה' היא ב'שבא נח', והקמץ שבאות ק' הוא קמץ קטן, בכל זאת, הם ענו לי: "טעה". ושוב תמיהני, הרי בתהילים סט, יט — אין שום 'מתג' בין ה'קמץ' שבאות ק' ובין ה'שבא' שבאות ר'. אם כן, ה'קמץ' הוא 'קמץ קטן', וה'שבא' הבא אחריו הוא 'שבא נח', לשיטת 'מנחת שי'. ומניין המציאו שהוא 'שבא נע'? (אבל, לשיטת הרז"ה, הוא 'שבא נע', כי הוא בא לאחר תנועה קלה. עיין בספרו של הרב שוסטרמאן עמ' 463 אות י', ושם נתבאר). ואפשר להביא עוד כהנה וכהנה, ותקצר היריעה.

מוריד הטל (ט' בקמץ), ומוריד הגשם (ג' בסגול)

בגליון 'פרדס חב"ד 9' (עמ' 761-8) כתב הרמ"י מארק "בענין ניקוד 'גשם' ו'טל' בברכת גבורות גשמים, זה שנים שהנני מתחבט בנושא... [ומסיק] טל בקמץ בטעם מפסיק, וגשם בסגול בטעם מחבר".

ולא הבינותי על מה מתחבט שנים, הרי מפורש הדבר בשער הכולל (פ"ט ס"ה), וכן בפסקי הסדור לגרא"ח נאה (אות פ"א, ובהערות לפסקי הסדור על אות פ"א).

ובקצרה: המילה 'טל' בפסוק מנוקדת גם ב'קמץ', לא רק באתנחתא או סוף פסוק. כגון: שמות טז, יג: "ובבקר היתה שכבת הטל". וכן בשיר השירים ה, ב: "שראשי נמלא טל" — שבשניהם המילה 'טל' מנוקדת ב'קמץ'. והטעם שמופיע בה הוא 'זקף קטן'. מיותר לציין, שאין ה'זקף קטן' הופך את ה'פתח' או ה'סגול' ל'קמץ', והפסוק עצמו יוכיח (שמות טז, יג) "ויהי בערב" — האות ע' ב'סגול' ולא ב'קמץ', אע"פ דטעמה ב'זקף קטן'. ממילא ברור, שה'קמץ' במילה 'טל' אינו בגלל ה'זקף קטן' אלא זהו הניקוד של המילה 'טל'. ויכול לבוא או ב'קמץ' או ב'פתח'. עיין ב'פסקי הסדור' שם, שמביא ביאור נפלא ע"פ קבלה שצריך להיות דוקא בקמץ.

ע"פ זה, ביאורו של הרמ"י מארק אינו נכון, לא ע"פ הדקדוק, ולא ע"פ פשט נוסח הברכה.

[בענין מה ששאל הנ"ל, מדוע נדפס בסדורים 'טל' מימין, ו'גשם' משמאל? — עיין בסדור השל"ה עם פירוש 'שער השמים' (דף צו ע"ב בהגה"ה על ברכת השנים): "**סוד הטל הוא מימין** כי ט"ל אותיות יה"ו במילואם יו"ד ה"א וא"ו עולים ט"ל, **והמטר הוא משמאל** סוד גבורת גשמים...".].

5) הרב שוסטרמן בספרו הנ"ל (עמ' 346) מביא את הכלל בענין המתג (ע"פ המסורה) כגון: "כל השומע יצחק לי", שהאות צ' מנוקדת ב'שבא נע', כי יש מתג שמניע את ה'שבא', גם לאחר תנועה קטנה. זה מצויין במסורה, ולכן, יש המציינים זאת בחטף פתח (וגם קוראים אותו בחטף פתח), להדגיש שה'שבא' כאן הוא נע. אבל, בוודאי שהרב שוסטרמן לא העלה על דעתו לומר שאחרי כל מתג ה'שבא' יונע. והראיה ששתי הדוגמאות שהביא: "יצחק לי" (בראשית כא, ו), "וגנבתי יום" (שם לא, לט) מבוארים גם ב'מנחת שי' שהם ב'שבא נע', עיי"ש ביאורו שהם יוצאים מהכלל. אבל, אי אפשר להשליך מזה על כל המילים שיש בהם מתג. ולדוגמא: בבראשית א, יא: "תדשא הארץ", יש מתג אחרי האות ת', ובכל זאת, האות ד' היא ב'שבא נח'. עיין גם 'מנחת שי' שם. [אגב, מדוע בסדור המחודש הלכו בזה כה'מנחת שי' ולא כ'מסורת הקריאה?!]. ולכן, פשוט שהאות ר' במילה 'קרחו' היא ב'שבא נח'.

6) בתנ"ך המילה 'חסדי' כתובה פעם כך ופעם כך, וידוע שיש יוצאים מהכלל, אבל הכלל הוא כבפנים. אגב, מהמילה 'חסדי' שבישעיה סג, ז — האות ד' דגושה ויש מתג באות ח' — מביא ה'מנחת שי' ראיה שאין המתג מניע את ה'שבא' הבא אחריו, שאילו היה נע לא יתכן דגש באות ד'. וזו הוכחה נגד בעל 'מסורת הקריאה'.

הערה: כל הנכתב לעיל אינו ממצה את כל הטעון תיקון בסדור המחודש. וב"הערות התמימים ואנ"ש 770" (גליון רמח עמ' 100-105 שנת תשס"א) ציינתי 60 טעויות (רשימה חלקית בלבד) ורק חלק מהן תוקנו אח"כ[7].

לסיכום: יש צורך דחוף, לתקן מיד את כל השיבושים בסדור המחודש: הן בשיטת ניקוד ה'שבא', הן בנוגע לערבוב בין השיטות, הן בענין ה'מתגים' והן בשינוי הניקוד בכלל. כמדומני, שהסדור המחודש הוא המשובש ביותר מבין כל הסדורים שהודפסו. חבל מאוד, שלאחר השקעה מרובה בצורה הגרפית וכו' מוציאים סדור לא תקין!

העיקר סדור של הרבי

הרגש חסידי, שאמר לי ידיד מאנ"ש:

"אינני בקי בהשתלשלות הדפסת הסדור, ולא בחכמת הדקדוק, אבל דבר אחד אני בטוח, לא יעלה על הדעת, שסדור תהלת ה' שבו מתפללים אנ"ש, עשרות שנים, תהיה בו טעות כללית בשיטת הניקוד". הדבר מונח אצלו בפשטות שהסדור הזה, הוא הסדור ע"פ נוסח אדה"ז, ובו צריכים להתפלל, ולא יתכן שבמשך חמישים שנה הרבי יתן לאנ"ש להתפלל בסדור 'מוטעה' ח"ו.

והוסיף: "עדיף להתפלל בסדור שהרבי ערך אותו עם ה"טעויות"(?) שבו, ולא בסדור 'מתוקן' שאיזה 'מדקדק' החליט לעשות בו שינויים".

לחזור לסדור 'תהלת ה' השלם' של הרבי

לאור האמור לעיל, לא נותר לנו אלא להמשיך ולהתפלל בסדור שהרבי בכבודו ובעצמו ערך אותו עבורינו, וח"ו לעשות בו איזה שהוא שינוי של ניקוד או שיטת ניקוד, אלא אם כן, הורה על כך הרבי בהוראה מפורשת. באם יש הוראות או מקורות אחרים שאנו נוהגים כשיטת ר' אליהו בחור או כה'מנחת שי', אדרבה, שיצביעו היכן הדברים כתובים. ועד אז, אין לנו אלא "מעשה רב" שעשה הרבי, ושאר רבותינו נשיאינו, וכן בעלי הקריאה הרה"ח יצחק גרשון והרה"ח מרדכי שוסטרמאן, שנהגו כשיטת הרז"ה.

ונסיים בנימה של גאולה, כנהוג לקשר כל דבר עם ענין הגאולה. לפי המבואר בקבלה, ומובא בחסידות ('דרך מצוותיך'[8] ועוד) שבתפלת שמו"ע יש לכוון ע"פ קבלה, בכל ברכה את שם הוי' בניקוד מסויים מתאים לאותה ספירה. בברכת 'אתה חונן' שם הוי' בניקוד 'פתח' — ספירת החכמה וכו'.

כתוב ב'פרי עץ חיים'[9] שבברכת 'גואל ישראל' שם הוי' בניקוד 'שבא' — ספירת הגבורה. (וכן הוא בסידור 'תפילות מכל השנה עם דא"ח'). ומבואר שם: "אחר התשובה יש לנו לשאול, והוא, שיראה בעניינו, וזאת הברכה רמוז לגבורה, שצריך שמדת הגבורה יראה בעניינו וילחם מלחמותינו כמ"ש וירא אלקים את בני ישראל וידע אלקים. לכן צריכין אנו למדת הגבורות, להשפיל ולהכניע אויבי ה', שהם שרי עמים של מעלה, ובזה יגאל אותנו ביד חזקה. לכן, יש בברכה זו י"ז תיבין, נגד י"ז פעמים בפ' בהר: גאולה, חוץ ולא יגאל. ודע כי ברכה זו רומז לגבורה, לכן בר"ת רנ"ב [**ר**אה **נ**א **ב**עניינו] — וסימן: **ברן** יחד כוכבי בקר".

כלומר, שניקוד 'שבא' (ספירת הגבורה) שייך לגאולה, לברכת 'גואל ישראל' (וכידוע הקשר בין גאולה לגבורה, דלע"ל יאמרו ליצחק כי אתה אבינו...).

וי"ל לחדודי עכ"פ — דהחידוש בסדור תהלת ה' הוא סימון ה'שבע נע', כלומר, סימון והדגשת הגאולה. אולי זו סיבה נוספת, על דרך הרמז, שהרבי הריי"צ הורה לרבי מה"מ להדפיס סדור תהלת ה', עם סימוני ה'שבא נע', להדגיש את ענין הגאולה.

ולהוסיף: זה שה'שבא נע' מסומן ע"י 'כוכבים', מרומז ג"כ בפסוק הנ"ל "ברן יחד כוכבי בוקר". דכאשר כל הכוכבים שמסמנים את ה'שבא נע' נמצאים יחד (ולא מוחקים אותם...), אזי זוכים ל'ברן' לברכת '**ר**אה **נ**א **ב**עניינו...גואל ישראל". וזהו בהדגשה יתירה לשיטת הרז"ה, שדוקא לשיטת הרז"ה יש ריבוי סימני כוכבים של 'שבא נע'.

נחתום בתפילה לבורא עולם, "ראה נא בעניינו...וגאלנו מהרה למען שמך", ו"את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" במהרה בימינו בהתגלות הרבי מה"מ בקרוב ממש.

---

7) ומה שכתב ב'פרדס חב"ד' גליון 9 עמ' 461 אינו מדוייק, כי התשובה שקיבלתי מהר' מארק בפירוש אינו נכון, הן לגבי סימון ה'שבא נע', הן לגבי ה'מתגים', והן לגבי שינוי הניקוד — כמבואר בפנים.

8) שורש מצות התפילה פ"ז ואילך.

9) שער העמידה פ"ו. פי"ט. פ"כ. עיי"ש.

יש נשמות, ויש נשמות...

"מזמינים אנו אתכם לדין תורה אצל רבי שניאור זלמן", העז אחד מכבירי המוח שבחבורה, לומר לפני רבי מנחם מענדל. לרגע קצר הביעו פניו של הצדיק סבר של הפתעה, ומיד לאחר מכן חייך בנעימות: "אה, רבי זעלמעלע? לפניו אני רוצה לעמוד לדין תורה..." • פרק שלושה-עשר מתוך סדרת הפרקים הרוקמת את מסכת חייו של הצדיק רבי מנחם מענדל מויטבסק

"יציאת צדיק מן העיר עושה רושם". השמועה על עזיבתו של הצדיק רבי מנחם מענדל מויטבסק לארץ הקודש, פשטה במהירות בכל מחוזות רוסיה וואהלין.

לא ארכו הימים והיא הגיעה אף לאוזניו של חברו-תלמידו, רבי שניאור זלמן, רבינו הזקן. אין עדות כלשהי כיצד קיבל רבינו הזקן את הדברים, אך מסתבר כי הפרידה מעם ידידו-רבו הקדוש היתה קשה עבורו. אצל רבינו הזקן החלה מסכת קשה של לבטי נפש — האם להצטרף לנסיעתו של רבי מנחם מענדל מויטבסק, ולהיות עמו בארץ הקודש, או להשאר ברוסיה ולהמשיך להנהיג את עדת ישורון.

לבטים אלו הלכו והעמיקו ככל שההכנות לנסיעה הלכו ותכפו. לא פשוט היה לעזוב את בנין החסידות המפואר שהוקדם בעמל ובדמע ברוסיה ובליטא, ולעלות יחד עם עוד מאות משפחות חסידים, על נשיהם וטפם, לארץ הקודש.

טפח ממחשבותיו בעניין, חשף אדמו"ר הזקן בסדרת מכתבים שכתב באותם ימים. המכתב הראשון נכתב בפרשת מקץ תקל"ו:

"גמרתי בדעתי שבל אסע לארץ הקודש תבנה ותכונן במהרה בימינו, ומכמה סיבות שונות, והסיבה העיקרית היא כי על מי אוכל לעזוב את אנשי שלומנו, אחינו בני ישראל יאיר נרם" — כך כתב לידידו הוותיק רבי ישראל מפאלאצק.

במכתב זה ובמכתבים נוספים, מגלה אדמו"ר הזקן טפח נוסף משיקוליו השונים בעניין, ומסתבר כי 'לא מחשבותי מחשבותיכם', וכי שיקוליו היו (גם) נשמתיים:

"ודכירנא [= זוכרני] עוד בבית אדוני מורי ורבי הרב המגיד נשמתו עדן, פעם אחת דיברנו מנסיעת רבינו הק' הבעל-שם-טוב זלה"ה, ואמר אדמו"ר נ"ע כי יש נשמות שצריכין דווקא ארץ ישראל, ויש נשמות שצריכים דווקא חוץ לארץ".

במכתב נוסף שכותב אדמו"ר הזקן לרבי מענדל'ה מויטבסק, הוא מוסיף ומציין: "וגם כי אדוני מורי ורבי הרב המגיד נבג"מ ונ"ע, אמר לי בפירוש יוצא מפיו קדשו שאני בגדר נשמתי איני צריך לזה...".

שיקול נוסף חושף אדמו"ר הזקן

במכתביו השונים, כי עליו לשמור את פקודתו של המגיד ממעזריטש, ולנהל את עדת החסידים שהלכה והתרחבה סביבו:

"ואני אשאר פה לנהל עדתי", כותב אדמו"ר הזקן לידידו רבי אברהם מקאליסק שנסע אף הוא.

אולם ככל שההכנות לנסיעה הלכו וגברו, נמלך רבי שניאור זלמן בדעתו שוב ושוב. קשה היתה עליו הפרידה מרבי מנחם מענדל מויטבסק. קשה מאד. בכל מאודו חפץ להצטרף אליו לנסיעה בארץ הקודש. "אף על פי כן אני כפוף לכבוד קדושתו נרו יאיר, ונוסע אני עם כבוד קדושתו אדוני מורי ורבי, וכאשר יסכים כ"ק מרן, יאיר נרו, כן יקום" — כתב לרבי מענדל'ה בפרשת תרומה תקל"ז, לא לפני שחתם "דברי תלמידו וידידו דורש שלומו, המתאבק בעפר רגלי חכמים לעולם"...

שיא הימים של תשרי, הגיע בשמיני עצרת ובשמחת תורה, בעת ההקפות, או אז היה רבי מנחם מענדל מרקד ומפזז לכבודה של תורה, וכמו מלאכי שמים היו מקיפים אותו בלהט של קדושה. אלא שבאותה שנה אירע דבר מוזר...

ב

את חודש תשרי האחרון קודם הנסיעה, החליט רבינו הזקן לעשות במחיצתו של רבי מנחם מענדל בויטבסק. אדמו"ר הזקן לא הסתפק בזאת, ושלא כהרגלו נסע לויטבסק עם כל בני משפחתו.

שיא הימים של תשרי, הגיע בשמיני עצרת ובשמחת תורה, בעת ההקפות, או אז היה רבי מנחם מענדל מרקד ומפזז לכבודה של תורה, וכמו מלאכי שמים היו מקיפים אותו בלהט של קדושה.

אלא שבאותה שנה אירע דבר מוזר. שעה ארוכה המתינו החסידים לצאתו של רבי מענדל'ה לאמירת "אתה הראית", אלא שהצדיק בושש לצאת מחדרו. חלפה שעה נוספת, וכשדמותו של הצדיק טרם נראתה, העזו גדולי החסידים לנקוש על דלתו ולשואלו לפשר ההתמהמהות.

להט משונה בקע מפניו של רבי מנחם מענדל. ניכר היה כי דבר-מה מטריד את מנוחתו.

"היום לא אומר 'אתה הראית'", לחש הצדיק מתוך שרעפיו. עיניו הטהורות הביטו בנקודה נעלמת בחלל החדר. שקט מעיק שרר. כעבור רגע הוסיף ונימק: "התגלו לי מאה פירושים ב'אתה הראית', ועדיין לא הגעתי אליהם בעבודתי", הסביר בענוותנותו המופלגת, "ואם כן, איך אוכל לומר פסוקים אלה?!"

יצאו גדולי החסידים מחדרו, משתוממים ונבהלים, והחליטו להמתין עוד זמן מה, לראות כיצד יפול דבר. אלא ששעה נוספת נקפה, השעה התאחרה, והצדיק לא יוצא. כשניסו לשכנעו בשנית, עמד בסירובו.

כל אותה שעה עמד רבינו הזקן בפינת בית המדרש, אחוז בדביקות נפלאה, מנותק לחלוטין מן הסובב. הביטו בו החסידים, וידעו כי רק בכוחו לשכנע את הצדיק לצאת מחדרו להקפות. עוררוהו אפוא מדבקותו, וסיפרו לו דברים כהווייתם. לאחר מחשבה קלה, נענה רבי שניאור זלמן:

"כנסו אליו בשנית ובקשוהו לצאת להקפות, ואם יעמוד בסירובו, אימרו לו כי מאחר שהם קיבלוהו עליהם לרבי, חובתו לומר את הפסוקים; ואם עדיין יעמוד בסירובו, קראו אותו לדין תורה אצלי, ואני אפסוק בדינכם..."

שוב נכנסו החסידים לחדרו של הצדיק, וטענו לפניו: "הלא קיבלנו על עצמנו אתכם ל'רבי', לזכות ולחובה, ואם כן מחוייבים אתם להתנהג כמנהג הרביים שקוראים את פסוקי 'אתה הראית'".

אולם רבי מנחם מענדל המשיך להתמיד בסירובו.

"אם כן, מזמינים אנו אתכם לדין תורה אצל רבי שניאור זלמן", העז אחד מכבירי המוח שבחבורה, לומר לפני רבי מענדל'ה. לרגע קצר הביעו פניו של הצדיק סבר של הפתעה, ומיד לאחר מכן חייך בנעימות:

שיכנוע

בהקשר לסיפור אודות השגת מאה הפירושים ב'אתה הראית', מובא בזה קטע משיחתו הקדושה של הרבי מלך המשיח ליל שמחת תורה תשכ"ב, בה הוא מבאר את הרעיון ששיכנע את הצדיק רבי מנחם מענדל מויטבסק:

לכאורה, זה לא מובן לגמרי: כיצד הצליחו לשכנעו? הרי אדרבה: ומה עתה, כשיש לו רק כך וכך פירושים, הוא לא הוריד אותם למעשה, והוא רואה עד כמה הוא רחוק מהם, ולכן הוא אינו רוצה לומר 'אתה הראית' — כשאומרים לו שבאמת ישנם עוד פירושים עד אין-סוף, הרי זה מוכיח עוד יותר כמה הוא רחוק מהתורה, ואם כן, זוי סיבה להפך? ובמה שיכנעו אותו לצאת ולומר 'אתה הראית'?

אלא הפירוש הוא כך: הוכיחו לו שהעובדה שהוא עדיין לא הגיע לדרגה של יישום הפירושים בפועל, איננה בגללו, אלא בגלל המושג. המושג הוא כזה, שעד כמה שלא ילכו בו, לעולם לא יגיעו לתכליתו. ואדרבה: ככל שמשיגים בו יותר, רואים יותר את הפלאת המושג, שהוא בלתי מוגבל.

ועדיין אין זה מובן: הרי בכך מוכיחים לו עוד יותר עד כמה הוא רחוק מאמירת 'אתה הראית', והריחוק הוא לא רק מצד המשיג, אלא זהו ריחוק עצמי שמצד עצם המושג, ריחוק בלי מוגבל, באין ערוך, וכיצד שיכנעו אותו שיצא לומר 'אתה הראית'?

אל הביאור הוא כך: מבלי הבט על ריחוק הערך שבין הבורא והנברא, הקב"ה הכניס את עצמו, עם כל העצמיות שלו, בלימוד התורה של ישראל. נדרש רק שיהודי יתייגע כפי יכולת השגתו, ואז — אף על פי שהשגתו מוגבלת — הקב"ה מכניס את עצמו בתוך ההשגה המוגבלת, "אותי אתם לוקחים". ומכיון שהחסרון אינו מצד המשיג אלא מצד המושג שהוא בלתי מוגבל, על כך נאמר "ונתן לנו את תורתו" — שבתוך שכלנו המוגבל ניתנו לנו כל השעשועים העצמיים של הקב"ה.

"אה, רבי זעלמעלע? לפניו אני רוצה לעמוד לדין תורה..."

קראו לרבי שניאור זלמן, וזה נכנס לחדרו של הצדיק. דין תורה מוזר בעיצומו של שמחת תורה... עמדו בעלי הדין לפני הדיין, והחלו להרצות טענותיהם. תחילה פתחו נציגי החסידים:

"הרי קיבלנו על עצמנו את מרותו של רבינו, ועלינו לעשות ככל אשר יצוונו. אולם הוא מצידו מחוייב לנהוג בכל ההנהגות השייכות אצל האדמו"רים, ובכללן גם קריאת פסוקי 'אתה הראית', אשר מסורת בידינו כי שפע של השפעות והמשכות יש בזה".

כשסיימו את טענותיהם, חזר רבי מענדל'ה מויטבסק על טענתו, כי גילו לו מאה פירושים ב'אתה הראית', וכיון שעוד לא הגיע בעבודתו למאה פירושים אלה, אינו מרגיש כי יכול הוא לצאת ולומר את הפסוקים.

כשסיימו הצדדים את טענותיהם, נענה רבינו הזקן כלפי מורו וידידו משכבר הימים:

"הפסדתם בדינכם, רבי מנחם מענדל, וזאת משני טעמים, האחד מצד סברא והשני מצד מעשה שהיה". ורבי שניאור זלמן החל להסביר: "מקובל הדבר שעיניו של אדם רואות עד נקודה מסויימת באופק, ולא יותר מכך. אולם אם האדם יתקדם ויגיע אל נקודת קו האופק, הרי לפניו ישתרע אופק נוסף, כך שלעולם לא יגיע האדם למקום שממנו לא יראה רחוק יותר.

"כן הוא הדבר גם ברוחניות — אם תגיעו למדריגת מאה הפירושים, תהיה ראייתכם למרחק גדול עוד יותר, ואם כן אין לדבר סוף. סיבה זו היא מצד הסברא, אולם יש גם סיבה נוספת מצד מעשה שהיה"...

כאן החל אדמו"ר הזקן לספר במתק לשונו:

"באחת הערים התגוררו איש ואשתו. ביתם לא היה ממש בתוך העיר, אלא בקצה העיר, למרגלות הר גבוה. למרבה צערם, בביתם שרר תמיד ריח לא נעים, וזאת בשל העובדה שכל השופכין והשטפונות שירדו מן ההר, היו מתנקזים בחצר ביתם. זו הסיבה שרוב ימות השנה, גם בימות הקיץ, היה ביתם למקום רפש וטיט. כך חלפו הימים, ובני הזוג קצו בחייהם.

"יום אחד החליטו לעשות מעשה, ולהעתיק את ביתם אל מעלה ההר, כך שלא כל זרמי המים יבואו לביתם.

"החליטו ועשו: נטלו את צרורותיהם עמם, והחלו לעלות על ההר. כיון שהיה גבוה, עשו את דרכם קמעה קמעה. בכל פעם תקעו יתד זמנית, ולאחר מנוחה נאותה, המשיכו לעלות והעפיל לעבר פיסגת ההר. עוד לא השלימו את עלייתם, וכבר הרגישו הקלה במידת הריח הרע שאפף אותם.

"באחד הימים נשא האיש את עיניו למעלה, והנה רואה הוא את פיסגת ההר מתנשאת מעליו, גבוה מעל גובה; ראשה כמו נוגע בשמים. לא התאפק האיש והחל לבכות. 'מדוע בוכה אתה 'יקיריי' שאלה האשה רחומת הלב. השיב לה הבעל כי זה ימים רבים שהם מתאמצים ועולים, ועדיין פיסגת ההר מתנשאת מעליהם הרחק מהישג רגל. 'הרי אפילו אם נעלה כל יום עוד כהנה וכהנה, לא נגיע לרום ההר כל ימי חיינו'. לא הסתירה האשה את פליאתה: 'האם משום כך תבכה? הלא ממקום הטיט והפרש יצאנו מזה כבר, ומה לך עוד לבכות?'

"כן הדבר גם בנידון דידן" — חתם אדמו"ר הזקן את פסק-דינו — "מהרפש יצאנו כבר; ראש השנה ויום כיפור עברו ברוך השם, ומה אם לא הגיעו עדיין אל פיסגת ההר?"

נתקבלו הדברים על לבו של הצדיק רבי מנחם מענדל מויטבסק, ויצא את חדרו לאמירת 'אתה הראית', לשמחת לבב חסידיו...

מאה ושמונים וחמש שנה לאחר אותו מאורע מופלא, סיפר סיפור זה הרבי מלך המשיח, בהתוועדות ליל שמחת תורה תשכ"ב בהסבירו את פשר פסק הדין של

ככל שההכנות לנסיעה הלכו וגברו, נמלך רבי שניאור זלמן בדעתו שוב ושוב. קשה היתה עליו הפרידה מרבי מנחם מענדל מויטבסק. קשה מאד. בכל מאודו חפץ להצטרף אליו לנסיעה בארץ הקודש. "אף על פי כן אני כפוף לכבוד קדושתו נרו יאיר, ונוסע אני עם כבוד קדושתו אדוני מורי ורבי, וכאשר יסכים כ"ק מרן, יאיר נרו, כן יקום" – כתב לרבי מענדל'י

רבינו הזקן: "הוכיחו לו שהעובדה שהוא עדיין לא הגיע לדרגה של יישום הפירושים בפועל, איננה בגללו אלא בגלל המושג. המושג הוא כזה, שעד כמה שלא ילכו בו, לעולם לא יגיעו לתכליתו. ואדרבה: ככל שמשיגים בו יותר, רואים יותר את הפלאת המושג שהוא בלתי מושג" (ראה מסגרת).

ג

בין כה וכה ההכנות לקראת הנסיעה הלכו ותכפו, והם נעשו בפרסום גדול. בעיות רבות עמדו בדרכו של הצדיק מויטבסק, ביניהן בעיות לוגיסטיות רבות — החמורה שבהן היתה השגת רשיונות יציאה מרוסיה לכל העולים.

באותם שנים היתה רוסיה הגדולה תחת שלטון הקיסרות הצארית, הללו לא אהבו, בלשון המעטה, את יציאתם של אזרחים מתחומי רוסיה, ואלו שחפצו לצאת מן הגבולות נתקלו ביחס עוין. העילה לכך היתה בגרעון שייגרם לקופת המלוכה עקב יציאתם של משלמי המיסים והארנונות.

סיבה זו היתה תקפה ביתר שאת, לנוכח הכוונה שמאות יהודים יצטרפו לצדיק ותלמידיו; עד כדי כך, שבשנת תקל"ז הוגשה הצעת חוק רשמית שהוגשה לגוף המחוקק הרוסי מטעם מועצת אוצר הכתר הרוסי. בהצעת החוק נידונה במפורשת שאלת "יציאת היהודים לירושלים...". מחברי החוק הציעו להעביר הוראה לכל הקהילות "ששום יהודי לא יעיז לעבור את הגבול הטורקי בלי תעודת דרך מהקהל", בתוספת הטעמה שאף על פי "שהמשמרות הצבאיים יצטוו לאסור את היציאה על היהודים העוברים את הגבול בדרך לירושלים", הנה בנוסף לכך, "על הקהילות עצמן מוטלת המשימה לעכב את ההגירה לירושלים, מאחר שהקהילות תחוייבנה לשלם את המיסים לממשלה לפי המיכסות שיקבעו מכבר מבלי להביא בחשבון בשום פנים שמספר היהודים נתמעט...".

לא שרדו בדברי הימים ידיעות כלשהן, כיצד עלתה בידי הצדיק ונושאי-כליו להטות לב אנשי השררה, שלא יעכבו את יציאת השיירה מרוסיה — אך ייתכן שיש קשר בין מאורע זה לבין אותו מאורע שסיפר הצדיק מרוז'ין (עליו סופר בפרק הקודם בסידרה זו) אודות השרים והפרתמים מבית המלוכה שבאו להיפרד מרבי מנדל'ה ערב נסיעתו לארץ ישראל.

ככל שההכנות תכפו, כן ההתרגשות הלכה וגדלה. רק רבינו הזקן בעל התניא, עדיין תהה והתחבט רבות בקשר לנסיעה הרת-גורל זו.

(**מקורות לפרק זה:** אגרות קודש אדמו"ר הזקן סימנים קטז, קיח, קיט; ספר התולדות אדמו"ר הזקן חלק ב' עמוד 341 ואילך; אוצר סיפורי חב"ד חלק טו עמוד 87 ואילך; שיחת ליל שמחת תורה תשכ"ב; יסוד המעלה חלק א' עמוד קפה)

אתם חייבים את זה לילדים שלכם!

אות בספר התורה של ילדי ישראל

Children's Sefer Torah

הוועד לכתיבת ספר-התורה של ילדי ישראל ע"י ועד רבני חב"ד באתר"ק ת"ו

ת.ד. 8 כפר חב"ד 72915 טל' 03-9607358 www.kidstorah.org

נעלי דבורה עברו למקום הנכון!

נעליים

ילדים • ילדות • תינוקות • אלגנט • ספורט אלגנט • מותגים

העונה החדשה:

פסח תשס"ג • אביב קיץ 2003

עמוליה

כפר חב"ד אזה"ת (ליד תחנת הרכבת) טל: 03-9606704

שעות פתיחה לחג: ימים א' - ה' 10:00 - 12:00, יום ו': 9:30 - 13:00 מוצ"ש 21:00 - 23:30

טוב יהודי טיפש מגוי חכם!...

משפחה אהובה

שלום וברכה!

2:00 לפנות בוקר, בחוץ דממה, אף אחד לא מסתובב, ממש ריק, אין אנשים. מרחוק, אני רואה 'תמים' יוצא מ-770, מעביר את ידו בחיבה על אבן הפינה שמצד 'ימין הנכנס' ומנשק בשפתיו...

לא אכתוב על אותו בחור, כי אינני יודע מה ענינו ומה מעשיו. אבל ברור לי, שאצל כל אחד ואחד, קל מאוד לראות כמה הוא לא טוב, לראות את כל ה'מדות רעות', כמה הוא מזיק לאנשים, כמה הוא מזלזל באנשים, כמה הוא מקנא באנשים, כל אחד וה'חבילה' שלו...

גם על אותו בחור, יכול לבוא מישהו ולאמר, אני ראיתי אותו עושה כך וכך, והשני יספר שלא זו בלבד אלא גם... והאחרון ימשיך לטעון, שגם הדברים הטובים שהוא כבר כן עושה, זה רק בגלל ש...

אך כשנסתכל על האמת שבדברים, כמו שחסיד צריך להסתכל, זה כבר לא יהיה 'הסתכלות'. זה יהיה צורת חיים. חיים שיסודם ב'קבלת עול', שמונח בהם הרבה מאד רגש, רגש פועם ומתמיד בכל רגע ורגע. כשחיים בצורה כזאת, אתה לא 'מסתכל', אתה פשוט רואה מולך 'יהודי' וזהו. לא יהודי שהוא טוב לי בגלל שיש לו שכל, ולא בגלל שיש בו מדה טובה כזאת או אחרת, אלא כי הוא יהודי.

בואו נחשוב רגע כל אחד לעצמו, באיזה דברים אנחנו אוהבים להזכר; בעבירות? בדברים הלא טובים שעשינו? או בכך שעזרנו לעוד יהודי, שחיממנו עוד נשמה?... למה? כי זה אנחנו. זה שאתמול ה'מדה' שלי היתה פרועה, ולא הצלחתי להשתלט על עצמי – זה דבר שמשתנה, זה דבר שבכל יום יהיה בצורה אחרת, כי זה ה'שקר' שלנו, דבר לא ניצחי. 'אמת' איננה משתנה, אמת, היא נצחית, והאמת שלנו היא שאנחנו יהודים. יהודים שרוצים להיות שייכים לרבי מלך המשיח שליט"א. לו היינו מרגישים בחוש שכאשר אנחנו עושים איזשהו דבר לא טוב, אנחנו מתנתקים ממנו – ברור שלא היינו עושים את זה...

האמת הקטנה הזאת, נמצאת בכל דבר טוב שאנחנו עושים. גם הדברים, שנעשים בכפיה, או בגלל 'כבוד' 'כסף' וכדומה, אחרי שזה נעשה, אנחנו נשמח בזה לעצמנו, וגם ללא הרווחים אישיים. האמת הקטנה הזאת - היא אנחנו!

וכפתגם שנכתב כאן בעבר: "טוב יהודי טפש מגוי חכם". כי כשאתה מסתכל על היהודי מצד ה'נשמה' שיש לו – הרי כל המעלות והחסרונות שבו, הכל נהיה טפל וזול ליד ה'יהודי' שלו. אתה קולט שכל המעלות והחסרונות צריכים לומר תודה! תודה מעומק הלב, לאותו יהודי שהסכים להם, למעלות והחסרונות לשכון בתוכו; תודה לאותו יהודי שהסכים להשתמש בהן כאן בעולם הזה, ובהן לבנות 'עולם קטן', איתן לבנות 'יהדות'.

וכשאתה מסתכל בצורה כזאת על יהודי, אתה יכול להסתכל עליו 'מאחורה' ו'מקדימה', על החסרונות של אותו יהודי, ועל המעלות שלו. ולא רק שאתה יכול. אתה מוכרח. כי אז, כשאתה מסתכל כמו שיהודי מסתכל, אתה מבין שאתה צריך לדאוג שהוא ישתמש בכל המעלות והחסרונות שלו, בכדי להביא להתגלות הרבי מלך המשיח שליט"א. גם ה'פעולה' שתעשה אחרי שראית מה צריך לתקן אצל אותו יהודי, בין אם תבין שהדרך לכך היא 'עקיצה' בהתוועדות חסידית, או בשיחה לבבית – הוא ירגיש בפעולה, ש'יהודי' עומד מולו, ויהודי שנמצא מול יהודי, הוא נמס ברגע...

האמת שכאן ב-770, אתה מגלה ממש בקלות אצל כל אחד את ה'יהודי' שלו. ה'יהודי' של כל אחד מתגלה בצורה אחרת, זה יכול להיות אחד שלא כל כך מונח בלימוד, אבל על ה'תפילות' עם הרבי מלך המשיח שליט"א הוא לא יוותר. זה יכול להיות אחד שלא יבוא כל היום ל-770, אבל את ה'חת"ת' הוא יבוא לומר כאן. וזה יכול להיות, גם אצל כאלו, שרמת ה'בהמה' שלהם היא ממש כ'בהמה', הם התגשמו ממש לדיוטות נמוכות ביותר, אבל גם להם יש את 'נקודת היהדות' שעליה הם לא יוותרו, הם לא מסוגלים בלי זה. צורת ה'ביטוי' של כל אחד היא שונה, אצל אחד זה ב'תפילין' כל יום, אצל השני ב'רמב"ם', אבל אצל כולם זה מגיע מאותה נקודה, ה'יהודי' שלו.

יום ראשון, י"ט אדר ב'

הניסים והנפלאות המתרחשים בעולמנו הקט, גורמים כאן ב-770 לרגש שמחה המתבטא בדיבורים בכלל, ובריקודים בפרט. היום, לאחר תפילת שחרית עם הרבי מלך המשיח שליט"א, ניגנו: 'על נסיך ועל נפלאותך'...

בשעות הערב, הגיעו כל מקורבי בית חב"ד מילבייסין ל-770. הם הגיעו יחד עם מנהל הבית חב"ד, הרב **יהודה פרידמן**, לכבוד זוג מקורבים שהחליט לערוך את חופתו ולבנות בנין עדי עד — כאן בד' אמות של נשיא הדור משיח שבדור, גואלן של ישראל.

רבים מהתמימים הולכים לבית חב"ד זה כל ימי השבוע, בו מתקיימים שיעורים

תלמידי התמימים באפיית המצות

תלמידי התמימים בעיצומו של מבחן למבצע הכנה לי"א ניסן

מסיבות וכו'. אי לכך, הקשר בין התמימים לאנשי המקום הוא הדוק. לכן, לחופה יצאו כמות נכבדה של תמימים כדי לשמח את החתן והכלה. השמחה בחופה היתה גדולה, הכוס נשברה ומיד פצחו התמימים בניגון 'מהרה ישמע' וסחפו אחריהם את הקהל הגדול.

ההפתעה היתה בתפילת ערבית עם הרבי מלך המשיח. הזוג שהתקרבו, לא וויתרו על התפילה, למרות הלחץ... הם הגיעו, ויחד עמם כל קהל המוזמנים, והשמחה היתה רבה. ה'יחי' שאיתו קבלו את הרבי מלך המשיח היה חזק באופן מיוחד. בריקודים שלאחר התפילה, הורמה משפחת החתן על הכתפיים, דבר שנתן תוספת חיות ושמחה לריקודים.

באמצע הלילה הגיע הרב **גרשון מענדל גרליק** ל-770, והתוועד עם התמימים עד שעות הבוקר המוקדמות. נקודת ההתוועדות היתה, שמיד כשמתעוררים ממנוחת הלילה, הדבר הראשון שצריך לתפוס מקום בראש זה — רבי.

יום שני, כ' אדר ב'

תפילת ערבית עם כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א התאחרה לשעה 6:46.

מיד לאחר הריקודים התקיימה ההתוועדות הקבועה לתלמידי התמימים, עם הרב **יוסף יצחק קסלמן** שליח הרבי מלך המשיח בדרום אפריקה. בהתוועדות גם נחוגה יום הולדתו של הת' **מרדכי דוקטורוביץ**, שאמר 'מאמר' וקבל החלטות טובות.

במהלך ההתוועדות סיפר אחד התמימים: "הגעתי לכאן בחודש תשרי, כשבכוונתי לשוב בסוף החודש לפלורידה. בינתיים הציע לי ידיד, לנסוע איתו יחד לשליחות בסידני, אוסטרליה. לא יחסתי להצעתו כל חשיבות, ובטלתי את הרעיון במחי יד.

"לאחר כמה ימים, כתבתי לרבי מלך המשיח על נושא מסוים, והתשובה הייתה לגבי נסיעה לשליחות באוסטרליה! הרבי מרחיב שם, שענינו של תמים זה להיות 'נר להאיר' ולהפיץ את אור החסידות ברחבי תבל.

"הייתי די המום, ובכל זאת, לאחר כמה ימים החלטתי לכתוב שוב, כדי להיות בטוח... הרבי לא הותיר לי מקום לספיקות, קיבלתי תשובה בדיוק באותו עמוד שפתחתי בפעם הקודמת...

"מרגע זה ואילך, התחלתי לסדר את הויזה ושאר סידורים אחרונים. הבעיות החלו לצוץ בזה אחר זה. הדבר המיוחד היה, שכל המכתבים שכתבתי במהלך הסידורים, קיבלתי תשובות באגרות-קודש בהן נזכרת יבשת אוסטרליה. לרגע חשבתי, שכל המכתבים בהם מוזכר אוסטרליה, הגיעו אלי...

כעת, הויזה בידי, ובימים אלו, אני מתעתד לנסוע לאוסטרליה, מתוך תקוה שעוד לפני שאצטרך לנסוע לשדה התעופה, יגיע הענן ויקח אותי לבית המקדש השלישי תיכף ומיד ממש.

יום שלישי, כ"א אדר ב'

בלילה התקיימה התוועדות סיום הרמב"ם. הת' **חיים פוזן** חזר על שיחת קודש מהרבי מלך המשיח. בסיום הלכות מתנות עניים, כובד יו"ר מטה שירה וזמרה, הרב **יקותיאל ראפ**. בהתחלת הלכות תרומות כובד הרב **שלום דובער ליפסקר**.

יום רביעי, כ"ב אדר ב'

כרגיל ביום זה, התקיים כנס ב'עזרת נשים' לילדי 'שכונת המלך'. בכנס נאמרו י"ב הפסוקים והכרזת הקודש, ולבסוף שמעו סיפור חסידי.

בכולל תפארת זקנים התקיימה התוועדות לתלמיד התמימים מה'קבוצה' שלמדו בישיבת חב"ד צפת. ההתוועדות נמשכה זמן ארוך, התמימים העלו חוויות אישיות וסיפרו סיפורי מופתים (ראה מסגרת).

יום חמישי, כ"ג אדר ב'

בגמר ה'סדרים' התקיים המבחן האחרון במסגרת ה'מבצע' העולמי לקראת י"א ניסן, שנערך ע"י א.ת.ה — 770. הלימוד המעמיק בשיחות עליהם אמורים התמימים להבחן, נרגש חזק. היום יוחלט האם הם יקבלו את הפרס, בשווי כרטיס טיסה לרבי מלך המשיח, או פרס שווה ערך אחר. המבחן נערך בחלקו המערבי של 770.

בסיום ה'מבחן' צפו התמימים בוידאו היוצא ע"י מכון 'לראות את מלכנו'. תיכף לאחר מכן התיישבו בצד המערבי של 770 לשיעור עיוני בעיניני גאולה ומשיח.

מיד לאחר הריקודים התיישב הקהל להתוועדות וחגיגת 'בר מצוה' של הת' **מנחם מענדל פוגאטש** שהגיע מארץ הקודש יחד עם אביו הרב **שמעון פוגאטש**. ההתוועדות נמשכה עד שעות הבוקר המוקדמות. מאד משמח לראות כאן כל שבוע חתני 'בר מצוה' שמוותרים על ה'חגיגה' בארץ, כדי לחגוג ולשמוח באמת, יחד עם הרבי מלך המשיח שליט"א, כאן ב-770.

ליל שבת פר' שמיני

לקראת שבת הציף 'ועד חיילי בית דוד' את 770, בקבצים של המאמר הראשון אותו אמר כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, עם סקירה מיוחדת על ההוראות שניתנו מהרבי מלך המשיח שליט"א, בנוגע להדפסת המאמר. מאמר הסקירה הוא מאת הרב **שלום יעקב חזן**, שנדפס בשעתו בשבועוננו.

כמה מהאברכים החסידים בשכונה, דאגו מבעוד מועד להדפיס את המאמר ד"ה 'לפיכך נקראו' משי"פ שמיני, ה'תשט"ז. מאמר מיוחד המדבר על הדרך להסיר את טמטום הלב, וטמטום המוח.

ריקודי ה'יחי' שלאחר 'לכה דודי' היו מתוך רגש של הודאה על הניסים והנפלאות, שמתרחשים איתנו בכל עת ורגע ממש.

שב"ק שמיני, כ"ה אדר ב'

כרגיל בשבת מברכים מתקיים מנין התהילים עם הרבי מלך המשיח שליט"א בשעה 8:30. עשרות רבות של ילדי השכונה השתתפו באמירת תהלים, במסגרת פעילות ארגון צבאות ה'.

גם השבוע עומס החתנים לא פסח עלינו בלע"ה, הוא הורגש היטב בזמן קריאת התורה. ממש כל העליות היו תפוסות עבור החתנים.

במסגרת 'הקהלת קהילות' חזר הרב **שלום יעקב חזן** על שיחת קודש מהרבי מלך המשיח שליט"א (ראה במדור 'דבר מלכות' של גליון זה).

בשעה 1:30 התקיימה התוועדות עם כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, הרב **יוסף רייצעס** חזר על קטעים מה'דבר מלכות' וסיים בהכרזת הקודש, שנמשכה בשירה חזקה זמן רב.

בהתוועדות ישב הרב **זושא פויזנר** שהתוועד זמן ארוך על כך, שאי אפשר לעשות הפרדה בין משיח — רבי — עצמות אוא"ס! מי שרוצה את הרבי, רק בתור משיח, אז גם המושג 'משיח' לא נכון אצלו. ומי שרוצה את הרבי רק כרבי ותו לא, כל המושג של 'רבי' מעוות אצלו, והוא לא רוצה את הרבי, הוא מחפש את ה'גילויים' ('לעקח', 'דולרים') שיהיו לו מהרבי.

בהקשר לכך הוא סיפר, שלמגיד ממעזריטש היה חסיד שכונה בשם ה'וואָלפער'. ראשו היה מלא בחסידות ששמע מהמגיד. לכן, כאשר הסתובב ברחבי רוסיה, חפש אחריו אחד החסידים, כדי לדלות ממנו תורה. באחד הפעמים הוא מצא אותו, והתחיל לחפש בתרמילו של ה'וולאָפער'. ה'וואָלפער' שהרגיש בכך, שאלו מיד לפשר מעשיו. והוא ענה לו, ששמע עליו, כי היה תלמיד מובהק של ה'מגיד' והוא מחפש אצלו 'כתבים'. ה'וואָלפער' ענה לו, אצלכם, הרבי והכתבים זה שני דברים נפרדים. אצלנו הרבי והכתבים זה דבר אחד.

נקודה נוספת עליה דיבר הרב פויזנר, שלא צריכים להניח את הראש ב'להבין' את הרבי, אלא צריכים לעשות מה שהרבי אומר. ברגע שמתחילים 'להבין' את הרבי, אז 'אני' הרי בוודאי מבין טוב מה הרבי אומר, וממילא, אם השני אומר אחרת, הוא בטח לא מבין... וכך מונחים כל היום, בזה ש'אני' מבין, והוא לא מבין. לכן, במקום זה, צריכים להניח את הראש בקיום ההוראות בפועל.

אחד מהאברכים דיבר על נקודה מאד מעניינת: הוא הקדים בכך, שמוצאים אנו בפרקים בישעיה הנביא סימנים לכל שנה ושנה בנשיאות, מתחיל מפרק יא, בה נכתב 'ויצא חוטר מגזע ישי', ממשיך בפרק ל"ח שנכתב על חוליו של המלך חזקיה, ובפרק נ"ג שנכתב ואכן חוליינו הוא נשא, ובפרק נ"ד שנכתב, ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא, ועד לשנה זו, שהפסוק הראשון שנמצא בפרק ס"ג, מדבר על בצרה... וסיים, שכל הסימנים שהרבי נותן לנו, הן מישעיה הנביא, והן שאר הסימנים, הכל בשביל שגם ה'נפש הבהמית' תסתדר עם הסיפור. כדי שנוכל להחזיק חזק כל רגע שאין את ההתגלות בפועל.

תפילת מנחה עם הרבי מלך המשיח שליט"א התחילה בשעה 5:30. בקריאת תורה זו, גם עלו חתנים ומתוכם גם עלה חתן הבר מצוה, הת' מנחם מענדל פוגאטש. תפילת ערבית עם הרבי מלך המשיח שליט"א התחילה בשעה 7:00. לאחר 'הבדלה' וריקודי ה'יחי', ראה הקהל את הרבי מלך המשיח מעודד את הכרזת הקודש, ומיד לאחר מכן, ראו ושמעו שיחת קודש מפיו הק'.

מיד לאחר הוידאו, המוזיקה החלה לעבוד לכבוד חודש אדר, כרגיל בכל ימי השבוע. אך היום, הקהל שמשתתף בריקודים הוא גדול מתמיד, הן בכמות של האברכים, והן בכמות הגדולה של הילדים.

סעודת 'מלוה מלכה' התחילה בשעה 10:00, היא נפתחה בקריאת 'היום יום' ע"י הרב **מנחם גרליצקי**. במהלך הלילה הגיע הרב **לוי הנדל** וחזר על שיחת ש"פ בא תנש"א, מ'הנחה' פרטית שלו. על שיחה זו הרבי כתב בזמנו 'עוד חזון למועד', שיחה שמדברת על המלחמה בעיראק.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ההמכתב שהתקבל בתשס"ג...

אחד מהסיפורים המתגלגים ב-770: אחד מהחסידים, כתב מכתב לרבי מלך המשיח שליט"א, לפני שלושים שנה לערך. במכתב היתה בקשה 'לזרעא חייא וקיימא' והוא הועבר דרך המזכיר הרב **בנימין קליין**. תשובה לא הגיעה...

השנים נקפו, הגיעה שנת ה'תשס"ג, והרב **בנימין קליין** החליט לעשות סדר בארכיון ומצא שם מכתב סגור וחתום, לאותו אדם. הוא החליט לקחת על עצמו כפרוייקט, היות ואותו אחד כבר לא נמצא במקומו שבעבר. לאחר מאמצים מרובים, הוא אמנם מצא אותו, אבל לא במצב טוב; הוא שכב בבית רפואה עם בעיות קשות בלב, בקושי הוא הצליח לזוז.

כשר' בנימין פתח את המכתב ליד מיטתו, הוא מצא שם שבעה דולרים, כנגד שבעת ילדיו... ובמכתב היתה ברכה לרפואה בבעיות בלב...

ההמשך, די ברור...

זהירות: אויבים בממשלה ובצה"ל!

מה שרואים מכאן לא רואים משם

האמריקאים נמצאים כעת בעיצומה של לחימה לא פשוטה בעיראק. כולנו תקווה ותפילה שבמהרה הם יסיימו את מלאכתם בעיראק, ובכך יחסלו את ראש הנחש צורר כל היהודים. בכך גם יקוים הייעוד והנבואה של ישעיהו (בפרק סג, כמניין שנת תשס"ג) "מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה", ו"זבח לה' בבצרה", שתי נבואות שהרבי מה"מ הזכיר בקשר לאותה מלחמה בחלק ההוא של העולם, וכפי שהרבי הזכיר באותה התוועדות שמיימית בש"פ בא תנש"א "צדיקים מלאכתם נעשית בידי אחרים", ועם ישראל לא צריך להתערב במלחמה הזאת. כיום כולנו רואים עד כמה מלאכת עם ישראל נעשית בידי מעצמת העל שהתגייסה כדי למגר את האוייב.

מעבר לזה, התמיהה הגדולה היא על האמריקאים, כיצד זה דווקא בשעה שהם מבינים עד כמה הסכנה היא גדולה, הם נוהגים איפה ואיפה כלפי ארץ ישראל. אותה מדינה הדואגת לשלום ולביטחון, עושה בדיוק את אותם מעשים שאנו נוהגים כלפי הטרור, אולם היא דורשת מאתנו להפסיק את פעולותינו, ולוותר על השטחים. הפלא הגדול הוא שבעוד שראשי ארה"ב דואגים לחיסול הטרור, הרי שבכל הנוגע אלינו נאטמות אוזניהם משמוע, והם דורשים שישראל תשלם את מחיר המלחמה ככסות עיניים למדינות ערב.

מאז הארוע של פיצוץ מגדלי התאומים ב-11 בספטמבר, הפכה ארה"ב לנחושה ביותר נגד הטרור, והיתה מוכנה ללכת רחוק מאד מעבר למה שהרשתה לעצמה בעבר. האמריקנים ביטלו חוקים של כבוד האדם וחירותו, והשתמשו בכלים לא חוקיים כלפי תושבי אפגניסטאן. גם כשהחטיאו והרגו אזרחים, הם אפילו לא טרחו להתנצל — במלחמה כמו במלחמה, ובעת מלחמה גם חפים מפשע נהרגים על לא עוול בכפם. אנחנו הבנו את זה, אבל אמריקה לא מבינה את זה כשזה קורה אצלינו.

הנה דוגמה מעניינת לגבנו: ארה"ב דורשת מאתנו ללכת על תוכנית מפת הדרכים. כבר בעיצומה של המלחמה, הם מתחילים במסע לחצים כלפי מנהיגי ישראל שייצאו למסע ויתורים תוך כדי דרישה "לחזק את אבו מאזן". שוב פעם לוקחים והופכים אותנו לשק החבטות של הטרור. הפעם תחזקו את אבו מאזן, ומה נקבל ממנו? עוד טרור ועוד רצח? הרי בניסיון הזה כולנו היינו.

כשהם מדברים על ציר הרשע שתומך בסאדם חוסיין, הם צריכים לזכור היכן מפגינים בעד שליט עיראק: כאן בעזה, בשומרון ואפילו בערי ישראל הערביות; מי רקד על הגגות כאשר נפלו כאן טילי סקאד? מי מממן את משפחות המחבלים המתאבדים, אם לא צורר היהודים מעיראק, שמעניק עשרות אלפי דולרים לכל משפחה שבנה הופך לשאהיד והורג יהודים רבים? מדוע אמריקה שמבינה את הסכנה הגדולה של סאדאם חוסיין, לא מבינה את הסכנה בשותפיו שלו במזרח התיכון? האם הם לא מבינים שאין הבדל בין הטרור העיראקי לטרור הפלשתיני?

בתחילת השבוע קבלנו שוב את התזכורת על ידי הפיגוע הרצחני בנתניה. לאחר מה שאמריקה חוותה מהטרור העולמי, היינו אמורים לצפות שארה"ב לא תלחץ על עם ישראל, ותנהג בצדק ויושר כלפי תושבי הארץ.

אלפי עיראקים עומדים כעת בתור כדי להיות 'שאהידים'. הם פשוט אימצו את השיטה האכזרית שנעשית בארץ הקודש. הכל מתחיל מארץ ישראל, לטוב ולרוע. הטרור הוא אותו טרור ומטרתו לזעזע את העולם כולו.

הצביעות היא גדולה, כמו תמיד. כאשר מתאבד עירקי פוצץ את עצמו בכביש סמוך לעמדת חיילים אמריקניים, הודיעו כוחות הצבא כי מכאן ואילך אסורה הנסיעה על הכביש למי שאינם חיילים; לא משנה מי ומה, מתי ואיך. מכונית אזרחית שתיסע על הכביש, אחת דינו של הנהג ללא חקירה ושאלה. הם פשוט מבינים כי נוכח מתאבדים אין מה לעשות מלבד עונש קולקטיבי מוחלט שימנע את האסון הבא. אולם כשישראל סגרה אינספור פעמים ערים וכבישים כדי למנוע ממתאבדים לצאת לדרכם, ארה"ב לחצה שוב ושוב לפתוח את הסגרים.

נקווה שבסיום המלחמה עם עיראק, ארה"ב תבין שלא כדאי לה לגבות את המחיר דווקא מעם ישראל, כי בסופו של דבר זה יתנקם רק בה. בני הברית היחידים של ארה"ב, הם רק בישראל.

מאת: שי גפן

מפציצים אמריקאים יוצאים מנושאת המטוסים לעבר מטרות בעירק

פצצת ערביי ישראל

ידיעה שולית למדי פורסמה בסוף השבוע בכלי התקשורת. בעוד שבעיראק מחסלים את הטרור, הרי שאצלנו מוקמים גרעיני טרור חדשניים. לא בתוך שטחי יש"ע, אלא בתוככי הקו הירוק. ערביי ישראל הופכים לפצצות חיות ומסייעים לרצח המוני של יהודים. ולנו עוד מספרים כי ויתורים וכניעה יסייעו למציאת הפתרון המיוחל. לקרוא ולהזדעזע.

הידיעה עצמה מדווחת כי הותר הפרסום אודות שני ערבים נושאי תעודת זהות ישראלית שנעצרו בידי המשטרה כחשודים במעורבות בפיגוע הדמים הרצחני בשדרות מוריה בחיפה, בו נרצחו 17 אזרחים ועוד עשרות נפצעו. אחד החשודים הוא בן 35 והאחר בן 16. בעת מעצרם בבית משפט השלום בחיפה, סיפר נציג המשטרה כי השניים נעצרו יום לאחר הפיגוע כחשודים במעורבות בפרשה. עוד נודע כי חשודים רבים נוספים נעצרו בגין פרשה זו, חלקם ערבים תושבי יו"ש.

מדובר בערבים שמוצאם ביו"ש, אך הם נושאים תעודות זהות ישראליות.

זה הזמן לזעוק

עמדת ההמתנה היא הזמן המפחיד ביותר. עם ישראל שבארץ ישראל נמצא כעת בעמדת המתנה עד לסיום מלחמת המפרץ. מצד אחד הכל נראה פסטורלי, מעדיפים להדחיק את הבעיות שעומדות לצוץ לאחר מכן. מצד שני נרקם בחשאי תוכניות ומבשלים הצעות מדיניות מאחורי הקלעים.

בימים אלו ממש, כאשר המלחמה בעיראק נמשכת, יש מי שמחכה לפרוע את השטר ממנהיגי ישראל. דווקא בזמן קשה כזה יש מי שמאפשר לממשלה להמשיך בתהליך המסוכן של ביצוע מפת הדרכים, והשקר הגדול בדמותו של אבו מאזן, עמו כביכול עוד יגיעו להסכמי שלום.

אנחנו לא מאמינים לכל אותן התנסחויות שקריות; אבו מאזן אינו שונה מערפאת. הבעיה שלנו זה לא עם ערפאת וגם לא עם אחמד יאסין. לדידנו אין הבדל אם ההנהגה תנתן לידי מנהיגות מקומית אותנטית, או שמא מנהיגות מיובאת מתוניס ואיראן. הבעיה שלנו האם חלילה וחס תימסר השליטה לידי הגויים ובכך יסכנו את ביטחון עם ישראל?!

פעמים רבות צעק הרבי מדוע סומכים על ארה"ב בנוגע להסכמים. הרבי הסביר כי כאשר היו צריכים לעשות פעולה פשוטה של הפצצת מסילות הברזל במלחמת העולם השניה על מנת להקשות על הגרמנים ימ"ש לקחת יהודים למשרפות, הרי שארה"ב לא עמדה בזה. מכך מסיק הרבי כי בנוגע לביטחון אין לסמוך על הבטחות שווא של ארה"ב, כיון שארה"ב חושבת אך ורק על האינטרסים שלה. זו הסיבה שבכל הקשור לענייני ביטחון, חייבים לעשות אך ורק כפי מה שפוסקת ההלכה הקדושה בהלכות שבת סימן

לא משפחת המחבלים גורשה, אלא אותה משפחה שאבי המשפחה נרצח באכזריות על ידי מחבלים. על זה נאמר הרצחת וגם ירשת!!! קובעי המדיניות ואנשי הצבא שהחליטו החלטה נבזית זו, הם אלו האויבים של מדינת ישראל; הם גורמים למחבלים להתהלך חופשי, בעוד שמשפחת הנרצח מגורשת מביתה. וכל זה קורה בעיצומה של מלחמה בטרור העולמי

שכ"ט. זו ואין בלתה.

זו המסקנה שצריכה להיות גם מהמלחמה הזאת: לעשות מה שצריך. ארה"ב מוכנה משקיעה מאה מיליארד דולר במלחמה הזאת כדי למגר את ראש השטן. אנחנו לא רק שלא משקיעים, אלא גם מעבירים כסף במזומן לאותם צוררים כאשר ברור מעל לכל ספק, שהכסף הולך לטרור רצחני.

שלא נירדם בזמן ההמתנה הזאת.

פיקוח (נפש) ופקחים (השבת)

המפד"ל יצאה בשבוע האחרון מגדרה ויצרה משבר קואלציוני "חמור" כיון שפקחי השבת נעלמו בעקבות הוראת שר התעשייה והמסחר, זאת על מנת לרצות את השותפה השנייה בקואליציה מפלגת שינוי. המפד"ל החליטה שהיא הופכת לשומרת השבת.

היינו מקבלים את טענת המפד"ל על פקחי השבת אילו היתה נוהגת כך גם כאשר שרון פינה את חוות גלעד בעיצומה של שבת קודש. אלא שאז זה לא קרה, שרי המפד"ל המשיכו להתרווח בכיסאותיהם, למרות שהפעילו אלפי חיילים בעיצומה של שבת קודש... כדי לכסות כעת על הפשעים האחרים שלהם, כולל ויתור על ארץ הקודש והסכמתם להקמת מדינה פלשתינית, הם מנסים להתהדר בנוצות של קדושה.

דבר נוסף: הלכות שבת אינן מתחילות בהלכות פקחי שבת, שגם זה דבר חשוב לעצמו. באותן הלכות שבת יש גם את ההלכה של חשיבות השמירה על ערי הספר, כאשר ההלכה דורשת לצאת בכלי זיין על מנת לשמור על גבולות ארץ הקודש גם בשבת.

מאז ומעולם ויתרה המפלגה הזאת על הנושאים החיוניים ביותר לעם ישראל, ותמורת כסאות היא ויתרה על "מיהו יהודי" ושלימות הארץ.

פיקוח נפש דוחה את פקחי השבת.

יש שכר לטרור?

סוף סוף ממשלת ישראל ביצעה טרנספר לאויב. ולא סתם אויב. בני המשפחה פונו מהבית באישון ליל. הפינוי הדרמטי הביא לרגיעה מוחלטת באזור יו"ש. משפחות המתאבדים כבר ישקלו פעמיים האם לשלוח את ילדיהם להתאבד.

הסיפור היה וקרה אצלנו, אך לא חלילה עם משפחות מתאבדים שחוגגות לשאהיד, אלא עם משפחת עוזרי, אשר אבי המשפחה ר' נתי עוזרי הי"ד, נרצח לפני מספר חודשים. בשבוע שעבר, באישון לילה, גורשה המשפחה על ידי השלטון הישראלי. לא משפחת המחבלים גורשה, אלא אותה משפחה שאבי המשפחה נרצח באכזריות על ידי מחבלים.

על זה נאמר הרצחת וגם ירשת!!! קובעי המדיניות ואנשי הצבא שהחליטו החלטה נבזית זו, הם אלו האויבים של מדינת ישראל; הם גורמים למחבלים להתהלך חופשי, בעוד שמשפחת הנרצח מגורשת מביתה. וכל זה קורה בעיצומה של מלחמה בטרור העולמי.

איזה מסר משדר אירוע שכזה? גם אם נניח שחושבים שצריך לפנות את אותה משפחה, האם כאשר עיני כל העולם נשואות לראות כיצד מטפלים בטרור, זה הזמן לבצע זאת? מה חושב לעצמו מי ששיגר את המחבל לרצוח את נתי עוזרי? הנה הצלחתי בפעולה, הלכתי לרצוח יהודי ובזכות זה הבינה הממשלה כי צריך לפנות את היהודים מן המקום. מעשה זה הוא בבחינת פרס לטרור. פרס לרוצחי ישראל. הדם המבעבע של ר' נתי עוזרי הי"ד צווח מהאדמה. הארץ לא כופרה בדם הטרי.

ראוי להם לקברניטי יש"ע לשים לב כיצד בדיוק תנהג ממשלת ישראל וצבאה בעת פינוי יישובים יהודיים רח"ל. כל מילה נוספת — מיותרת.

באופן המתקבל

חומר הסברה חדש לי"א ניסן!

דור הגאולה

להזמנות: 067-575-770

מה נבקש עבור האפיקומן?
What will ask for afikoman?

אבא אנחנו כבר החלטנו!
Tatte! we have aleready decided!

דגם להרכבה של "בית רבינו שבבל"-770
The model of 770!

להזמנה בארה"ק: צבי-067-770796
To order in crown heitghts

ישראל -917-6277881
WWW.modal-trainstore.com

WWW.modal-trainstore.com

´מטה משיח´ במתקפת הסברה
ארצית אודות נבואת הרבי
על מלחמת המפרץ

בשבועות שקדמו למלחמה, הפיק ´מטה משיח´ בארץ הקודש את העלון ´יש נביא בישראל´, המסביר את דברי הרבי בכל הנוגע למלחמת המפרץ בשנת תנש"א, כאשר הוא מבליט בעיקר את נבואתו של הרבי ´ענווים הגיע זמן גאולתכם´.

ערב פרוץ המלחמה הופק עלון נוסף בשם ´אין לפחד כלל — הגיע זמן הגאולה´ שיצא לאור בכמאתיים אלף עותקים.

בשבועות האחרונים חולקו מאות אלפי עלוני ההסברה ´יש נביא בישראל´ על ידי בתי חב"ד ופעילים בכל רחבי הארץ. הרב **שמואל הנדל**, יו"ר ועד הפועל של מטה משיח, מוסר כי לאור הביקוש העצום, הוציאו עוד כמאה אלף עותקים של הגליון, זאת יחד עם הגליון הנוסף של ´הגיע זמן גאולתכם´. "המטרה שלנו היא להגיע לכל יהודי, ולהביא לו את

בשורת הגאולה של הרבי", אומר הרב הנדל.

בימים אלו שוקדים במטה משיח על מבצע ה-101 לקראת י"א ניסן, יום הולדתו של הרבי מלך המשיח, על הפקת חוברת מהודרת בת ששה-עשר עמודים שתצא לעור בע"ה לקראת י"א ניסן. "מטרתנו היא להסביר לכלל הציבור את נושא הגאולה ומשיח בצורה קלילה ומקיפה, וכן אודות זהותו של המלך המשיח והתגלותו הצפויה בכל רגע", אומר הרב הנדל. "אנו קוראים לכל חסיד שאכפת לו מהמבצע העיקרי של הרבי, לקחת חלק במבצע הזה, ולחלק את החוברת לכל הפחות בפני 101 יהודים.

"המבצע יכלול הצבת דוכנים וחלוקת החוברות במרכזי הערים".

להזמנת העלונים יש לפנות בהקדם למטה משיח: 03-9607922.

תלמידי 'תמימי מנחם' ביבנה עברו בהצלחה מבחני סמיכה לרבנות

לאחר תקופת לימודים ארוכה, תוך לימוד מעמיק בשולחן ערוך ונושאי כליו, עברו תלמידי ישיבת 'תמימי מנחם' ביבנה בהצלחה את המבחני הסמיכה לרבנות אצל רבנים ידועי שם.

המבחן הראשון התקיים אצל הרה"צ רבי **יחיאל אבוחצירא** רבה הראשי של רמלה. בעת המבחן התפלפל הרב עם התלמידים ורווה נחת מידיעותיהם המעמיקות. בתום המבחן התבטא באוזני המגיד שיעור הרב **אריאל נביאי**: "ברבנים החדשים שזה עתה נבחנו נראה כי יפסקו כמו רבנים אמיתיים, לפי ידע והעמקה ולא לפי הרגש הלב, הם שולטים בחומר ללא גבולות".

הרב יחיאל אבוחצירא, רבה של רמלה, בוחן את תלמידי ישיבת תמימי מנחם יבנה

בשלב השני נבחנו התלמידים אצל הגאון רבי **דוד אבוחצירא** רבה של יבנה, המלווה את פעילות הישיבה מראשיתה. הרב התפעל לנוכח תשובותיהם הקולחות של התלמידים, ושיבח את הנהלת הישיבה ששמה דגש מיוחד על ידיעת יסוד מקור ההלכה בגמרא ובראשונים.

מנהל הישיבה הרב **זאב בשארי** הביע את סיפוקו מהצלחתם של התלמידים, ובעקבות זאת הוא הכריז על פתיחת הרשמה למסלול החדש בישיבה — לימודי סמיכה כהכנה למבחני של הרבנות הראשית בהיכל שלמה.

בימים אלו יוענקו תעודות סמיכה לרבנים החדשים.

תוכנית רדיו בניו-יורק: "לחיות עם משיח"

לפני כשבועיים עלתה לאוויר תוכנית רדיו שבועית חדשה, העוסקת בענייני גאולה ומשיח. התוכנית מוגשת על-ידי הרב אליעזר גולד, ומשודרת בתחנת רדיו הפופלרית בניו יורק בתדר AM 620.

בשבוע האחרון דיבר הרב שלמה שי' מאיעסקי בפינתו הקבועה, בנושא: המלחמה בעירק. הרב מאיעסקי הביא את שיחותיו של הרבי מה"מ בנושא — שיחות שהרבי דיבר בזמן מלחמת המפרץ, ולאחריה בט"ז באדר ה'תשנ"א, וכן על המדרש שהרבי הביא 'ענווים הגיע זמן גאולתכם'.

הרב העשיל שי' גרינברג דיבר רבות בנושא שבע מצוות בני-נח. בפינת 'אגרות קודש', שמעו המאזינים את סיפורו המופלא של הרב פיני שי' יאנג מבופולו, שלפני כחודש, כאשר צעד בחזרה מבית הכנסת בשבת קודש, פגע בו רכב ופצעו קשה. הרב העשיל שי' גרינברג ביקש מהרבי ברכה בשבילו בספר ה'אגרות קודש' וקיבל ברכה לרפואה שלימה, וברכתו של הרבי התקיימה במלואה.

בסיום התוכנית, ניתנה האפשרות למאזינים להתקשר ולשאול את שאלותיהם בנושא משיח וגאולה.

את התוכנית — המשודרת בשפה האנגלית — ניתן לשמוע כל יום שלישי בין השעות תשע לעשר בערב, בתדר: AM 620. כמו כן ניתן לשמוע גם באתר CHABAD.INFO

מקווה מפואר נחנך לאחרונה בריגא

בריגא בירת לטביה נחנך בימים אלו מקווה מהמפוארים במדינות ברית המועצות לשעבר. בניין המקווה נרכש על ידי הנגיד מר **יקותיאל יהודה ראהר**, ונבנה על ידי השליח לריגא הרב **מרדכי גלזמן** בסיוע הנדיבים הרב **יצחק רייטפארט** ור' **אינגי ביסטריצקי**.

המקווה עוצב ברמה גבוהה, כאשר בתקרתו מראה ייחודי של כיפת השמים. בנייתו נעשתה על פי כל ההידורים ההלכתיים האפשריים, בהכוונתו של המומחה העולמי למקוואות, הרב **גרשון גרוסבאום**.

המקווה שהיה עד היום בריגא, שכן במרתף בית הכנסת ולא ענה על הצורך החשוב — היכולת לשכנע קהלים רחוקים להשתמש בו. משום כך נבנה מקווה חדש ומפואר באיזור שקט סמוך למרכז העיר.

מאז נפתח המקווה החדש, משקיעות השליחות הגב' **רבקה גלזמן** והשליחה הגב' **רחל קוט**, מאמצים רבים בארגון ביקורי קבוצות בבניין המקווה החדש. המבקרים שומעים הרצאה קצרה על טהרת המשפחה, צופים בסרט וידאו ומסיירים במקום. אין ספק שהסיור משאיר רושם עז על המשתתפים.

הקבלן היהודי שבנה את המקווה, ראה בבנייה מלאכת קודש, והוסיף מיוזמתו לשפר וליפות את המקום. בשלב מסוים לאחר סיום הבנייה, סיפר לשליח הרב גלזמן כי הוא אינו מהול. מסתבר, שסבו מצד אמו רצה שיערכו לו ברית מילה, אך אביו שהיה קומוניסט, לא הסכים בשום אופן. זו היתה הסיבה שסבו לא שוחח יותר עם אביו 11 שנה, עד לפטירתו...

תוך זמן קצר הוזמן המוהל הרב **ישעיה שפיט** ממוסקבה, שמל אותו והוא בן חמישים ושבע. לאחר ברית המילה הלך הקבלן היהודי אל קבר סבו כדי להודיע שנכנס בבריתו של אברהם אבינו. באותה הזדמנות אף סיפר על הזכות שהיתה לו לבנות את בניין המקווה, בבחינת 'מצווה גוררת מצווה'...

התרגשות במעמד הכנסת ספר תורה למעון עולים בכפר חב"ד

קהל רב השתתף ביום חמישי שעבר בחגיגת הכנסת ספר-תורה לבית-הכנסת של ילדי צ'רנוביל שבמעון העולים בכפר חב"ד. הספר נתרם ע"י ידידי חב"ד לזכות שבויי צה"ל, בראשות הרב **יחיאל מלוב**, והרב **יוסף סגל** מכפר חב"ד לעילוי נשמת אמו מרת חנה סגל ע"ה.

מעמד סיום כתיבת האותיות התקיים בבית משפחת סגל. עם סיום כתיבת האותיות יצאה תהלוכה מרשימה של קהל המונים, כאשר בראש התהלוכה צעדו עשרות מילדי כפר חב"ד כשלפידים בידיהם לכבודה של תורה. התהלוכה עברה ברוב פאר והדר, בשירה ובזמרה, ברחובות כפר חב"ד.

כשהגיעה התהלוכה אל בית הכנסת שבמעון עולים, הוצאו כנהוג כל ספרי התורה מארון הקודש, ולאחר שנאמרו פסוקי 'אתה הראית' נערכו שבע הקפות כנהוג, בעוד הקהל הגדול משתלב בריקודים נלהבים כאשר ניגוני שמחה מתנגנים ברקע.

סעודת המצווה החגיגית נערכה באוהל החדש שהוקם בסמיכות לבית כנסת 'בית מנחם' במרכז כפר חב"ד. הערב הונחה על-ידי הרב יחיאל מלוב מראשי ארגון ידידי חב"ד למען שבויי צה"ל, והוא הונעם על-ידי תזמורתו של ר' **אבי פיאמנטה.**

בטקס ובסעודת המצווה השתתפו אישים רבים, ובראשם רבנים, שרים וחברי כנסת. כיבדו בנוכחותם הרב **ישראל מאיר לאו**, הרב הראשי לישראל, השר **עוזי לנדאו**, המרא דאתרא הרב **מרדכי שמואל אשכנזי** הרב **יוסף יצחק אהרונוב**, יו"ר צא"ח, בני משפחת סגל ועוד.

הגדה של פסח עם ביאורי משיח וגאולה

הגדה של פסח חדשה יצאה לשוק, שעניינה הוא "מיציאת מצרים לגאולה השלימה". שמה של ההגדה מעיד על תוכנה: ביאורי הרבי מלך המשיח על קטעי ההגדה כפי שהם משתייכים לגאולה השלימה בקרוב ממש. בתחתית כל עמוד מופיעים מנהגי חב"ד בכלל, ומנהגיו הפרטיים של הרבי כפי שנצפו בעת עריכת סדר של פסח.

להגדה גם תוספת מיוחדת המובאת בסופה: תמונות הממחישות את יציאת מצרים וקרבן פסח כפי שהיה ויהיה בבית המקדש.

ההגדה הוקלדה והוגהה בתכלית הדיוק על פי הגדת הרבי מלך המשיח.

את ההגדה החדשה הפיק הרב **פנחס ממן**, מנהל בית חב"ד במערב ראשון לציון: "ההגדה מתאימה לכלל הציבור: לשלוחים ובתי חב"ד המבקשים לערוך סדר עם מקורבים, למוסדות חינוך המבקשים ללמוד את מנהגי חב"ד עם התלמידים, ולכל אחד מחסידי חב"ד.

"בהגדה 32 עמודים על נייר משובח, ופנים ההגדה מעוצב בעיצוב ייחודי".

פרויקט מיוחד של שלוחי הרבי בלוס-אנג׳לס וקרית ארבע

שי לכל ילד בקרית ארבע וחברון, זהו פרויקט מיוחד שהתבצע לאחרונה בשיתוף פעולה בין הרב נפתלי אסטולין, רב קהילת יוצאי רוסיה ושליח הרבי מה״מ בלוס אנג׳לס, לבין הרב ויקטור עטיה, שליח הרבי בקרית ארבע וחברון.

הכל התחיל בעת ביקור בארץ שערכה קבוצת שלוחים מלוס אנג׳לס לפני מספר שבועות, במסגרת הביקור הגיעה הקבוצה גם לחברון כדי לפקוד קברי אבות. שליח הרבי בקרית ארבע וחברון הרב **ויקטור עטיה**, ושליח הרבי בחברון הרב **דני כהן** קיבלו את המשלחת בסבר פנים יפות, וערכו לחברי המשלחת סיור מקיף בעיר האבות. לאחר ביקור כזה קשה אפשר להשאר אדיש.

במהלך הביקור שאל הרב נפתלי אסטולין לרב עטיה ״איך אפשר לשמח את הילדים הנמצאים פה במתח נורא תקופה כה ממושכת?״ הרב עטיה ענה כי ״אם כל ילד יקבל שי אישי מהודר, זה יגרום להם שמחה עצומה, ויעסיק אותם שעות במשחק ובמחשבה במקום לחשוב על המחבלים ופחד״.

חלוקת השי האישי שהתקבל מהרב נפתלי אסטולין

ימים ספורים לפני פורים קיבל הרב עטיה שיחת טלפון מלוס אנג׳לס, ועל הקו היה הרב נפתלי אסטולין: ״האם אתה זוכר שדיברנו על שי לכל ילד; כמה ילדים יש בקרית ארבע ובחברון?״ הרב עטיה היה מופתע לנוכח כוונתו של הרב אסטולין ליישם את החלום שישמח את ילדי חברון וקרית ארבע. הרב עטיה השיב כי מדובר בכ-2,200 ילדים. הרב אסטולין התרגש: ״כל כך הרבה, בלי עין הרע. תתחיל במבצע, יש אישור, ואל תשכח לדאוג שכל הילדים יגידו פרקי תהילים לנוכח המצב בארץ ועל הגאולה לה זקוק העולם כולו״.

שעות רבות עמל הרב עטיה לבחור מתנות מיוחדות מהודרות שיתאימו לרמתו והבנתו של כל ילד. מיון משלוח המתנות הוטל על צוות בית חב״ד בראשות מנהל הפעילות הרב **יוסי נחשון**, שעמלו שעות ארוכות להכין הכל לקראת החלוקה.

החלוקה עצמה התבצעה בסדר מופתי. הרב עטיה והרב נחשון עברו מבית-ספר אחד למשנהו, כיתה כיתה במטרה שלא לפספס אף ילד. משם המשיכו לגני הילדים, הישיבות והאולפנה. מספר ימים נמשכה החלוקה המבורכת, כאשר לילדי קרית ארבע וחברון היו שעות של שמחה ונחת.

ניסיון הצתה בישיבת חב״ד בקריות

ביום שלישי אירע נס בישיבת חב״ד בקריות. אלמונים הציתו פח אשפה שהיה צמוד לקיר הישיבה, ועד מהרה החלה האש להתפשט. תלמידי הישיבה שהריחו את ריח העשן, פעלו במהירות עם מטפי כיבוי והשתלטו על הדליקה שגרמה נזק לקיר ולמערכת החשמל של הישיבה.

השריפה הודלקה בשעה שהתמימים התפללו תפילת שחרית באולם, כאשר ריח של עשן חריף החל להכנס פנימה. בינתיים הגיעה ניידת מכבי אש, והכבאים דאגו לכבות את שרידי הדליקה ופתחו מיד בחקירה שהעלתה כי מדובר בהצתה מכוונת.

לאחר אומדן הנזקים, התברר כי למבנה הישיבה נגרם נזק, ומערכת החשמל קרסה כליל.

יש לציין כי לפני מספר שבועות נערך פוגרום במספר בתי כנסת בקריות, ובתוכם בית הכנסת של הרב **דוד מאיר דרוקמן**, רבה של קרית מוצקין. מנהל הישיבה הרב **שמשון פיזם** הגיב כי לא ירתעו מניסיון ההתנכלות לישיבה, ואף ציין כי לאחר השריפה התקבלה תשובה מיוחדת מהרבי מלך המשיח באמצעות ה״אגרות קודש״ בה כתב הרבי שלאחר שריפה מתעשרים.

הרב שלמה מרגליות המנהל החינוכי בישיבה
על רקע הקיר שהוצת

קונטרס חדש: זכרון מעלת הפאה

זה עתה יצא לאור קובץ חדש בשם "זכרון מעלת הפאה", והוא לקט מתוך כתבי כ"ק אדמו"ר שליט"א במעלת וחשיבות נשיאת פאה נכרית. כזכור, נושא זה הפך בשנים האחרונות לשיחת היום, עקב אחדים שניסו לערער על דעת גדולי ישראל בנידון.

הקובץ שלפנינו מחולק לשני חלקים. בחלקו הראשון מיקבץ הוראות והדרכות מתוך סדרת האגרות קודש (כ"ז חלקים) המופיעים בששת מדורים: 1) פאה דוקא. 2) בין פאה למטפחת. 3) תנאי קודם לשידוך. 4) זריזות ברכישת פאה. 5) השכר. 6) השפעה על הסביבה. בסיומו של החלק הראשון מופיעה גם שיחת קודש בנושא.

בחלקו השני של הקובץ, הנקרא בשם "מעשה רב" מופיעים שבעה סיפורים, מעניינים במיוחד, המגלים את היחס המיוחד של הרבי בנושא.

ליחביבותה דמילתא' הביא המלקט בסיומו של הקובץ צילומים של כמה כתבי-יד-קודש בנושא.

בשנת תשס"א, שינס מתניו הרב שלום דובער וולפא שליט"א והוציא לאור ספר שלם בנידון הפאה הנכרית ונקרא בשם "לקט שכחת הפאה". בספר הוכיח הרב וולפא, כיד ה' הטובה עליו, אחת לאחת את בורות המעררים על נשיאת הפאה, ואת חוצפתם בשיבוש וסילוף דעתם של גדולי ישראל. הקובץ הנוכחי, לעומתו, לא בא להתפלפל בפן ההלכתי, או להצביע על מה ש"שכחו" אחדים, אלא, לגלות את **מעלת** וחשיבות נשיאת **פאה** נכרית **ולהזכיר** עד כמה עודד הרבי את נשות ישראל בכיוון זה.

הקובץ יצא לאור לזכר ולעילוי נשמת האשה החשובה והנכבדה, שהידרה במיוחד בנשיאת פאה נכרית, מרת **חיה מושקא אלוירה בת אברהם ע"ה אלקיים** שנפטרה ביום כ"ג באדר א' שנה זו. הקובץ נדפס ע"י בתה וחתנה הרה"ת ר' **דוד חזן** שי' משכונת קראון הייטס.

אין ספק שקובץ זה בכוחו לעורר ולסייע לנשות ישראל לבצע את רצון קדשו של הרבי שליט"א, ובודאי יוכל להביא תועלת לכל המתעסקים בהפצת המעיינות, שלוחים, מנהלי בתי חב"ד וכדומה.

שער הקונטרס החדש

ברכות מאליפות

בשמחה רבה הננו לברך את הורינו היקרים והאהובים

אבינו הרב **דני** שיחי' מנהל בית ספר חב"ד בנצרת עילית

ואמנו הכבודה מרת **עדינה** תחי'

לרגל בוא בתם אחותנו המהוללה

דבורה לאה תחי' בקשרי השידוכין

עב"ג הת' **שמואל** שיחי' **גלייזר**

יהי רצון שיהא זה הבניין בניין עדי-עד על יסודי התורה והמצוות,

כפי שהם מוארים במאור שבתורה זו תורת החסידות,

ובמהרה בימינו ממש נזכה להחתונה הגדולה של כנסת-ישראל

והקב"ה בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א – מיד נאו!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

עמוס וחני כהן ומשפ', קראון הייטס. יוסי - 770. מנחם, ושניאור.

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

טנא מלא ברכות

ברגשי גיל וששון, בלב שמח ואוהב, משגרים אנו שפע ברכות

ואיחולים לבביים לידידנו הנעלה, מסור ונתון לכל עניני כ"ק

אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ובמיוחד להפצת בשורת הגאולה

וזהות הגואל, נציג שבועוננו במונטריאל

הרה"ח ר' **משה שמעון** וזוגתו **מרים** שיחיו

נוטיק

לרגל בוא בנם הת' **מנחם מענדל** שיחי' לגיל המצוות

יהי רצון שיגדל חסיד ירא שמים ולמדן ויקוימו בו

כל ברכות כ"ק אד"ש מה"מ במילואם

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מערכת בית משיח

"אין בעיה לחגוג את החגים בצבא ארה"ב"

הרב **ישראל הבר**, מנהל בית חב"ד מחיספין שהיה בעבר רב בחיל האוויר האמריקאי באלסקה, מספר כי אין בעיה לחיילים בצבא ארצות הברית לחגוג את החגים היהודיים כהלכתם גם במקומות הנידחים ביותר.

"בכל בסיס יש סגן רב, יהודי שאחראי על אספקת כל המצרכים הדתיים שנחוצים כדי לקיים את מצוות החג. כל חייל יהודי מקבל את כל מה שהוא צריך. בכל מקום בעולם, גם על ג'יפ נידח בכווית חוגגים את החגים היהודיים בצורה דומה. בחנוכה זה נרות, בפורים זה אוזני המן ובפסח מצות. לא מחליפים את הדברים האלה. בפורים לא מדליקים נרות, גם לא בכווית".

את הדברים האחרונים ייחס הרב הבר לדברים שנכתבו על-ידי כתבת הג'רוזלם **פוסט קרוליין גליק** שתיארה תיאור מעוות לגבי ציון חגים יהודים במדברות כווית ועיראק.

משלוחי מזון לקהילה היהודית של טשקנט

ארגון '**עזרת מנחם**' בפאריס, שיגר מכולה ובה טונות של מזון עבור הקהילה היהודית של טשקנט. נציגי חב"ד חילקו את המזון למוסדות וכן לבודדים ולמשפחות בטשקנט ובקהילות הסמוכות.

המוסדות שנהנו מהסיוע היו 'קרן הילד' של אוזבקיסטן, המחלק מזון לבתי יתומים בטשקנט, וכן בית הספר היהודי וגן הילדים היהודי בעיר. רבה של טשקנט הרב **דוד אבא גורביץ** הודה על המשלוח ההומניטרי.

גם ניו יורק מצדיעה לפעילות חב"ד בתיאלנד

בניו-יורק התקיים לאחרונה דינר לטובת פעילות חב"ד בתאילנד, בהשתתפות נכבדי הקהילה בבנגקוק, ידידים ואישי ציבור. הדינר נערך באולם האירועים של מלון 'מריוט' בברוקלין שבניו-יורק בהשתתפות שלוחי הרבי מלך המשיח הרב **יוסף חיים קנטור**, ומנהל בית חב"ד לישראליים בעיר הרב **נחמיה וילהלם.** כמו כן הופיע הזמר **דוזו פישר** שביקר לפני חודשיים בתאלנד, ומאז הוא מוקיר ומעריך את פעילות שלוחי הרבי בעיר.

בסיום הערב הוקרן סרט וידאו שהוכן במיוחד לדינר זה על פעילות בית חב"ד בעיר.

צעיר חב"די הותקף בברלין

בחור חב"די מארצות הברית, תלמיד מכון סמיכה המופעל על-ידי בית חב"ד בברלין הותקף שבוע שעבר על-ידי קבוצת ערבים. הבחור היה בדרכו לחתונה שנערכה בבית הקהילה היהודית שבמרכז העיר. לבחור לא נגרם נזק, והוא הגיש תלונה במשטרה.

שליח הרבי מלך המשיח הרב **יהודה טייכטל** מסר כי הבחור ביקש טלפון סלולרי מהעוברים ושבים על מנת להזעיק עזרה אך נענה בשלילה. "זו הפעם השנייה שתוקפים בחור יהודי בברלין", מספר הרב טייכטל. הבחור מסר עדות במשטרה המקומית ומשטרת ברלין פתחה בחיפושים אחר החשודים במעשה.

בעקבות ההתקפה הוחלט בקרב תלמידי הישיבה ללכת ברחובותיה של ברלין רק בקבוצות.

הכנסת ספר תורה בשדרה החמישית במנהטן

בבית חב"ד בשדרה החמישית במנהטן, בהנהלת שליח הרבי מלך המשיח הרב **יהושע מצגר**, התקיימה ביום ראשון שעבר הכנסת ספר-תורה.

בשעה 12 בצהריים החלה כתיבת האותיות האחרונות. לאחר סיום כתיבת הס"ת יצאה תהלוכה בלווי שירה וריקודים לעבר בניין הבית חב"ד, שם התקיימה סעודת מצווה לגומרה של תורה. המוני העוברים ושבים ברחובות מנהטן, נעצרו לראות את התהלוכה המרשימה לכבודו של ספר התורה, דבר שגרם לקידוש שם שמים.

היסטוריה: סדר פסח בקפריסין

מאות יהודים עתידים להשתתף בסדר פסח ציבורי ענק בקפריסין שיערך לראשונה בהיסטוריה ע"י ר' **אריה זאב רסקין** מקרית מלאכי. הסדר יתקיים לראשונה במלון המפואר "forest park hotel" בליל הסדר צפוים להשתתף כ-250 יהודים מקומיים שעבור חלקם זו תהיה הפעם הראשונה שהם משתתפים בסדר פסח. כמו כן צפויים להשתתף מטיילים ישראלים.

כמויות גדולות של מצרכי מזון כבר נשלחו מהארץ, וצוות מיוחד הכולל שוחטים ומשגיחים יצאו כדי להיערך לאירוע.

שליח חב"ד באזרבייג'ן חנך בית כנסת חב"ד

בית-כנסת חדש בעיר באקו שבאזרבייג'ן נחנך לאחרונה במעמד הרב **בערל לאזר**, שליח הרבי מלך המשיח ורבה הראשי של רוסיה והרב **מאיר ברוק** שליח הרבי לבאקו בירת אזרבייג'ן.

בית הכנסת המפואר נבנה מכספי תרומותיהם של נשיא איגוד הקהילות היהודיות בחבר העמים ר' **לוי לבייב**, ארגון הג'וינט, הסוכנות ואחרים.

במהלך הטקס החגיגי הוקראו ברכות חמות מנשיא אזרבייג'אן מר גיידר אלייב ומברק שהגיע ממר **משה קצב**.

פתיחת בית כנסת על ידי שליח חב"ד בבאקו מהווה סגירת מעגל, שכן לפני למעלה משבעים שנה, כאשר תלמידי התמימים ביקשו ללמוד בבית הכנסת בבאקו אליה ברחו מאימת הקומוניסטים — לא הורשו, שכן כאשר גבאי בית הכנסת ראה אותם מעוטרי זקן ופיאות נרתע וסירב לאפשר את הלימודים.

בית הכנסת יהווה גם בית מדרש בו ילמדו נגלה וחסידות, ובכך ישלימו את החסר של אותם ימים אפלים בהם גבאי בית כנסת פחד לפתוח את הדלת בפני התמימים.

הידיעות באדיבות אתר האינטרנט החב"די העדכני: CHABAD.INFO וכן אתרי אינטרנט נוספים. הידיעות על אחריותם בלבד

חסידים .. איין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת** ר' **אליעזר אבצן**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **זאב אופנהיימר**, עמנואל – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שמעון הכהן כהן, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **חיים מאיר גולדברג**, כפר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק גולדברג, ראש ישיבת חב"ד תות"ל מגדל העמק; ומשפחת ר' דב-בער וילנקין, כפר חב"ד; מרת צביה גולדברג, נחלת הר חב"ד; ומרת יוכבד זלמנוב, כפר חב"ד; ומשפחת ר' ברוך גופין, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **מיכאל גוצל**, כפר חב"ד ב' – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **מרדכי ויגלר**, פתח תקווה – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **מאיר ווילשאנסקי**, צפת – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יוסף יצחק ווילשאנסקי, ראש ישיבת חסידי חב"ד לויבאוויטש צפת; ומשפחת ר' יוסף יצחק הלוי סגל, משפיע בישיבת חב"ד תות"ל מגדל העמק; ומשפחת הרב משה אשכנזי, רב אנ"ש תל אביב.

● **למשפחת** ר' **יונתן יעקב**, צפת – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל לויטין**, גבעת עדה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' משה שלמה לויטין, משפיע בישיבת חב"ד תות"ל לוד; ומשפחת ר' משה ניסן אזימוב, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **שמואל ליפשיץ**, ניו יורק – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **שלמה יהודה ליצמן**, ביתר עילית – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' טוביה ליצמן, נחלת הר חב"ד; ומשפחת ר' יעקב יצחק רוזנשיין, משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ לארה"ק, ירושלים; ומשפחת הרב ר' יהושע יוזביץ, מנכ"ל ישיבת תורת אמת ירושלים.

● **למשפחת** ר' **יעקב מינץ**, לוס אנג'לס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **אריאל נוה**, ביתר עלית – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' אליהו נוה, ירושלים; ומשפחת ר' ישראל ריזל, לוד.

● **למשפחת** ר' **נחמן נחמנסון**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ניו-דלהי הודו – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת נחמנסון, רחובות; ומשפחת לביוב.

● **למשפחת** ר' **לוי פוגלמן** – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **אליהו קריאף**, קרית שמואל – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום קריאף, קרית גת; ומשפחת זוהר, בית מאיר.

● **למשפחת** ר' **פסח רוזנבוים**, מלבורן אוסטרליה – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **זלמן שנוביץ**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **אליהו תמם**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ יפו – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' עמרם מור-יוסף, צפת.

◆

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל גליק**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק נוטיק**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב נוטיק, נחלת הר חב"ד; ומשפחת ר' יששכר דב וולס, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **שמואל ספיר**, באר שבע – להולדת הבת **נחמה דינה**; **ולזקניהם** משפחת ספיר, באר שבע.

● **למשפחת** ר' **יואל ברוך פורסט**, הרצליה – להולדת הבת **רבקה**; **ולזקניהם** משפחת ר' יוסף פורסט, הרצליה; ומרת עוזית שניאורסון, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **יוסף פרידמן**, ירושלים – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **אלי קגן**, לוס אנג'לס – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **אליעזר קנטור**, מלבורן, אוסטרליה – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **ברוך קפלן**, קראון הייטס – להולדת הבת.

הגיעו למצוות

● **למשפחת ליטווק**, עמנואל – להגיע הבן התי' **שלום דובער** למצוות.

● **למשפחת** ר' **ראובן מרנץ**, כפר חב"ד – להגיע הבן התי' **שמואל** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' וועלוועל פסח מרנץ, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **אברהם הכהן כהן**, מנהל בית חב"ד באר שבע – להגיע הבן התי' **שמואל** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' נפתלי צבי הכהן כהן, ירושלים; ומרת דבורה סטמבלר, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **שניאור זלמן ליבראוו**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ פלטבוש, ניו יורק – להגיע הבן למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל חיים מנחם מענדל ליבראוו, לונדון; ומשפחת ר' זושא פוזנער, שליח כ"ק אד"ש לאה"ק ומשפיע בישיבת תות"ל לוד.

● **למשפחת** ר' **זאב אברהם סלווין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ לארה"ק, כפר חב"ד – להגיע הבן התי' **שמואל** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' צבי הירש סלווין, קראון הייטס; ומרת רחל סלווין, תל אביב.

● **למשפחת** ר' **דוד פוגאטש**, כפר חב"ד ב' – להגיע הבן למצוות.

● **למשפחת** ר' **אשר פרידמן**, מגדל העמק – להגיע הבן התי' **אהרון** למצוות.

● **למשפחת** ר' **שניאור זלמן פרידמן**, רחובות – להגיע הבן התי' **מנחם מענדל** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום דובער פרידמן, ירושלים.

● **למשפחת קוגל**, קראון הייטס – להגיע הבן התי' **זאב** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת אברג'ל**, כפר חב"ד – לבוא הבן התי' **שלום** בקשרי שידוכין עב"ג **שטרנה** למשפחת **רסקין**, לונדון.

● **למשפחת** ר' **דוד יעקב גלייזר**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן התי' **אריה שמואל** בקשרי שידוכין עב"ג **דבורה לאה** למשפחת ר' **דני מרדכי הלוי לוי**, מנהל בית ספר יסודי ותיכון בית רבקה צפון חב"ד נצרת עילית; **ולזקניהם** מרת חיה ביילא גלייזר; ומרת חנה כרמלי, רמת גן; משפחת ר' משה הלוי לוי, עכו.

● **למשפחת הדר**, יוהנסבורג – לבוא הבן התי' **חנוך** בקשרי שידוכין עב"ג **תמר** למשפחת **מר**, אוק פארק, מישיגן.

● **למשפחת טננהויז** פלורידה – לבוא הבן התי' **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **נחמה דינה** למשפחת ר' **משה שפלטר**, טורונטו, קנדה.

● **למשפחת טרפדו**, יוהנסבורג – לבוא הבן התי' **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **שיינא** למשפחת **ברסמן**, לוס אנג'לס.

● **למשפחת** ר' **דוד כובני**, קרית עקרון – לבוא הבן התי' **אבנר** בקשרי שידוכין עב"ג **שושנה** למשפחת ר' **שמעון שבח**, קרית אתא.

● **למשפחת** ר' **שלום דוד הלוי סגל**, ירושלים – לבוא הבן התי' **שניאור זלמן הלוי** בקשרי שידוכין עב"ג **נחמה דינה** למשפחת ר' **יצחק צבי הלוי פיין**, בני ברק; **ולזקניהם** מרת חיה דבורה, חיפה.

● **למשפחת פישר**, שדרות – לבוא הבן התי' **יעקב** בקשרי שידוכין עב"ג **רבקה** למשפחת ר' **יוסף יצחק הלוי בייטש**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** מרת גורביץ', כפר חב"ד.

● **למשפחת שור**, שלוחי כ"ק אד"ש מה"מ לאה"ק ירושלים – לבוא הבן התי' **מאיר** בקשרי שידוכין עב"ג **שרה** למשפחת ר' **ישראל רוזנפלד**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ פיטסבורג, פנסלבניה.

● **למשפחת שניידר**, ירושלים – לבוא הבן התי' **יעקב ישראל** בקשרי שידוכין עב"ג **יעל** למשפחת ר' **משה קופמן**, ירושלים.

הקימו בית בישראל – בית חב"ד

● **למשפחת** ר' **שמואל אברהמסון**, מונסי – לנישואי הבן התי' **שלמה צבי** עב"ג **בת-אל טובה** למשפחת ר' **אהרן גולדפרב**, מעלות; **ולזקניהם** משפחת ר' משה אברהמסון, פלורידה; ומשפחת ר' תנחום הרץ אורלו, מרילנד; ומשפחת ר' ישראל יוסף גולדפרב, טקסס; ומשפחת ר' דב דיאמנט, מעלות.

● **למשפחת בלפור**, אוסטרליה – לנישואי הבן עב"ג למשפחת ר' **יהודה בן שמחון**, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **יהודה קר**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי' **שמואל** עב"ג **סנדי** למשפחת רוק פורד, קורל ספרינג.

● **למשפחת ביסטריצקי**, משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ צפת– לנישואי הבן התי' **יוסף יצחק** עב"ג **חנה** למשפחת ר' **אברהם מרדכי קסטל**, משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ, רחובות; **ולזקניהם** משפחת ר' יהודה לייב ביסטריצקי, ירושלים; ומשפחת ר' חיים מנחם טייכטל, ירושלים; ומשפחת ר' ברוך גופין, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **מאיר אריה גרשוביץ**, כפר חב"ד– לנישואי הבן התי' **מנחם מענדל** עב"ג **עלקא** למשפחת ר' **שניאור זלמן משה הלוי לוין**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** מרת בתיה גרשוביץ, בני ברק; ומרת רבקה פוטרמן; ומשפחת ר' אברהם משה נפרסטק, כפר חב"ד; ומרת טעמא נפרסטק.

● **למשפחת** ר' **אברהם הגר**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן התי' **שמואל** עב"ג **חיה** למשפחת ר' **מאיר פרוש**, ירושלים; **ולזקניהם** משפחת ר' שכנא קורנט, ירושלים.

● **למשפחת הונדרספעלד**, לונדון – לנישואי הבן עב"ג למשפחת ר' **גביראל שפירא**, קראון הייטס ; **ולזקניהם** משפחת ר' ליפא שפירא, קראון הייטס.

● **למשפחת** הרב **יוסף ישראל הכהן הענדל**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ לארץ הקודש ומנהל כללי בישיבת חב"ד תות"ל ורב אנ"ש מגדל העמק

— לנישואי הבן התי **אברהם הכהן** עב"ג **נחמה דינה** למשפחת ר' **יוסף יצחק קלמנסון**, ר"י ישיבת תו"ת ניו הייבן; **ולזקניהם** משפחת הרב יצחק הכהן הענדל, ראב"ד מונטריאול, קנדה; ומשפחת ר' שמואל אייזיק פאפאק, קראון הייטס; ומרת קלמנסון, ניו יורק; ומשפחת ר' שלום דובער שנוביץ, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **חיים זלמן וייסברג**, ירושלים — לנישואי הבן התי **יוסף יצחק** עב"ג **דובא גיטא** למשפחת ר' **יקותיאל אלפרוביץ**, נחלת הר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' ירחמיאל אלפרוביץ, ירושלים; ומשפחת ר' משה גולדשמיד, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת זילברשטיין** — לנישואי הבן התי עב"ג למשפחת ר' **רובין**, בארא פארק.

● **למשפחת** ר' **משה ינקוביץ**, ראשון לציון — לנישואי הבן התי **ישראל** עב"ג **דבורה לאה** למשפחת ר' **חיים אברהם בלניצקי**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** מרת שרה גיטל ינקוביץ, ראשון לציון; מרת צילה בלנצקי, כפר חב"ד; ומשפחת ר' שלמה מיידנצ'יק, יו"ר אגו"ח ארץ הקודש, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק לבקובסקי** צרפת — לנישואי הבן התי עב"ג למשפחת ראקסין.

● **למשפחת לוין**, קרית גת — לנישואי הבן התי **ישראל** עב"ג **יהודית** למשפחת **לוין**, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **חיים פרוס**, משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ בוסטון — לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עב"ג **דסי** למשפחת **גנזבורג**. קראון הייטס

● **למשפחת** ר' **משה חיים צ'יקוב**, ירושלים — לנישואי הבן התי **ברוך** עב"ג **חוה** למשפחת ר' **מאיר מושיאשוילי**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** מרת מזיה צ'יקוב, אשקלון; ומשפחת ר' שלום ציקוושוילי, ירושלים; ומשפחת ר' סימן-טוב ז'יזוב, אשקלון; ומשפחת ר' יעקב מיכאלשוילי, כפר חב"ד; ומשפחת ר' אברהם מושיאשוילי, לוד.

● **למשפחת קפלשון**, ארגנטינה — לנישואי הבן התי **יהונתן** עב"ג **לאה** למשפחת **אורטן** ס. פאולו. ברזיל.

● **למשפחת** ר' **יעקב מנחם ריינין**, לוד— לנישואי הבן התי **שמואל אלישע** עב"ג **חיה מושקא** למשפחת ר' **יוסף סלומון**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' מנחם מענדל רסקין, כפר חב"ד.

● **למשפחת שמש** , יבנה — לנישואי הבן התי **אפרים** עב"ג **טליה** למשפחת **זליגמן**, ירושלים.

● **למשפחת שקדי**, בוסטון — לנישואי הבן התי **ליאור** עב"ג **טובה** למשפחת **רוזנשטיין**, אוק פארק.

תכשיטי המלך

מבחר תכשיטי זהב 14K

לכלה • ליום הולדת • ליום הנישואין • מז"ט ליולדת • לבת ולאם • לחגים • לכל אירוע

- מבחר סטים מרהיבים
- עד 12 תשלומים
- מתנה טבעת נישואין לכלה
- שרות אישי עד בית הלקוח

תכשיטי המלך ק. חב"ד צפת
גרשון פריד 055-964527 04-6972797

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כתר שרותי הסעות
וואן מוזל לשדה התעופה

Keter Van Service
Airport taxi at reasonable price

קנדי -	$25	JFK -
לה גווארדיה -	$25	LGA -
נוארק -	$55	NEWARK -

נהג מאנ"ש

airpots pick ups; and light moving (718) 753-4054

Custom tailoring
Of financial solutions

The Company You Keep®
www.newyorklife.com

Oren Popper **אורן פופר**
Agent סוכן

420 Lexington Avenue, New York, NY 10170 • Telephone: (646) 227-8678, Fax (646) 514-1901, Cell: (718) 755-9888